

AUKCJA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ

WARSZAWA 12 GRUDNIA 2013

Cena 29 zł (z 5 % VAT)

9 788363 230722

Aukcja sztuki współczesnej

DOM AUKCYJNY DESA UNICUM • WARSZAWA • 12 GRUDNIA 2013 • GODZ. 19

WYSTAWA OBIEKTÓW AUKCYJNYCH

2–12 grudnia 2013 r.

poniedziałek – piątek w godzinach od 11 do 19

sobota w godzinach od 11 do 16

W SIEDZIBIE DOMU AUKCYJNEGO DESA UNICUM, WARSZAWA, UL. MARSZAŁKOWSKA 34–50

MECENAS KULTURY

DESA Unicum

ul. Marszałkowska 34-50
00-554 Warszawa
tel. 22 584 95 25
fax. 22 584 95 26
biuro@desa.pl
www.desa.pl

Juliusz Windorbski
Prezes Zarządu
tel. 22 584 95 25
j.windorbski@desa.pl

Jan Koszutski
Członek Zarządu
Dyrektor Domu Aukcyjnego
tel. 22 584 95 30
j.koszutski@desa.pl

Agata Szkup
Dyrektor Działu Sprzedaży
22 584 95 33
a.szkup@desa.pl

Iza Rusiniak
Dyrektor Działu Sztuki
Współczesnej
22 621 96 56
i.rusiniak@desa.pl

Dział Księgowości

Małgorzata Kulma
Główna Księgowa
tel. 22 584 95 20
m.kulma@desa.pl

Marlena Ulejczyk
tel. 22 584 95 21
m.ulejczyk@desa.pl

Płatności i rozliczenia

Urszula Przepiórka
tel. 22 584 95 23
u.przepiorka@desa.pl

Dział Prawny

Krystian Owczarek
tel. 22 584 95 29
k.owczarek@desa.pl

Prenumerata i zlecenia licytacji

Karolina Łopusińska
tel. 22 584 95 34
fax. 22 584 95 26
k.lopusinska@desa.pl

Public Relations

FineArt Communications
Magdalena Żuk
tel. 608 362 996
mzuk@fineart-com.pl

Marketing i Promocja

Maria Windorbska
Dyrektor Marketingu
tel. 22 584 95 25
m.windorbska@desa.pl

Maria Peliwo
Koordynatorka
tel. 784 090 531
m.peliwo@desa.pl

Galeria Marszałkowska

ul. Marszałkowska 34/50
00-554 Warszawa
marszalkowska@desa.pl

Karolina Łopusińska
Kierownik Galerii
22 584 95 34
k.lopusinska@desa.pl

Aleksandra Łukaszewska
22 584 95 35
a.lukaszewska@desa.pl

Michał Bolka
22 584 95 41
m.bolka@desa.pl

Salon Wystawowy Marchand

Pl. Konstytucji 2
00-552 Warszawa
tel. 22 621 66 69
marchand@desa.pl

Małgorzata Lemanek
Kierownik Galerii
m.lemanek@desa.pl

Dział Przyjęć

Pl. Konstytucji 2
00-552 Warszawa
wyceny@desa.pl

Joanna Tarnawska
Kierownik Działu Przyjęć
22 584 95 31
j.tarnawska@desa.pl

Aleksandra Brzozowska
22 584 95 38
a.brzozowska@desa.pl

Karolina Łuzniak
22 584 95 30
k.luzniak@desa.pl

Marcin Koniak
Fotograf
22 621 96 56
m.koniak@desa.pl

Galeria Bizuterii

ul. Nowy Świat 48
00-363 Warszawa
tel. 22 826 44 66
bizuteria@desa.pl

Beata Paluch
Kierownik Galerii
b.paluch@desabizuteria.pl

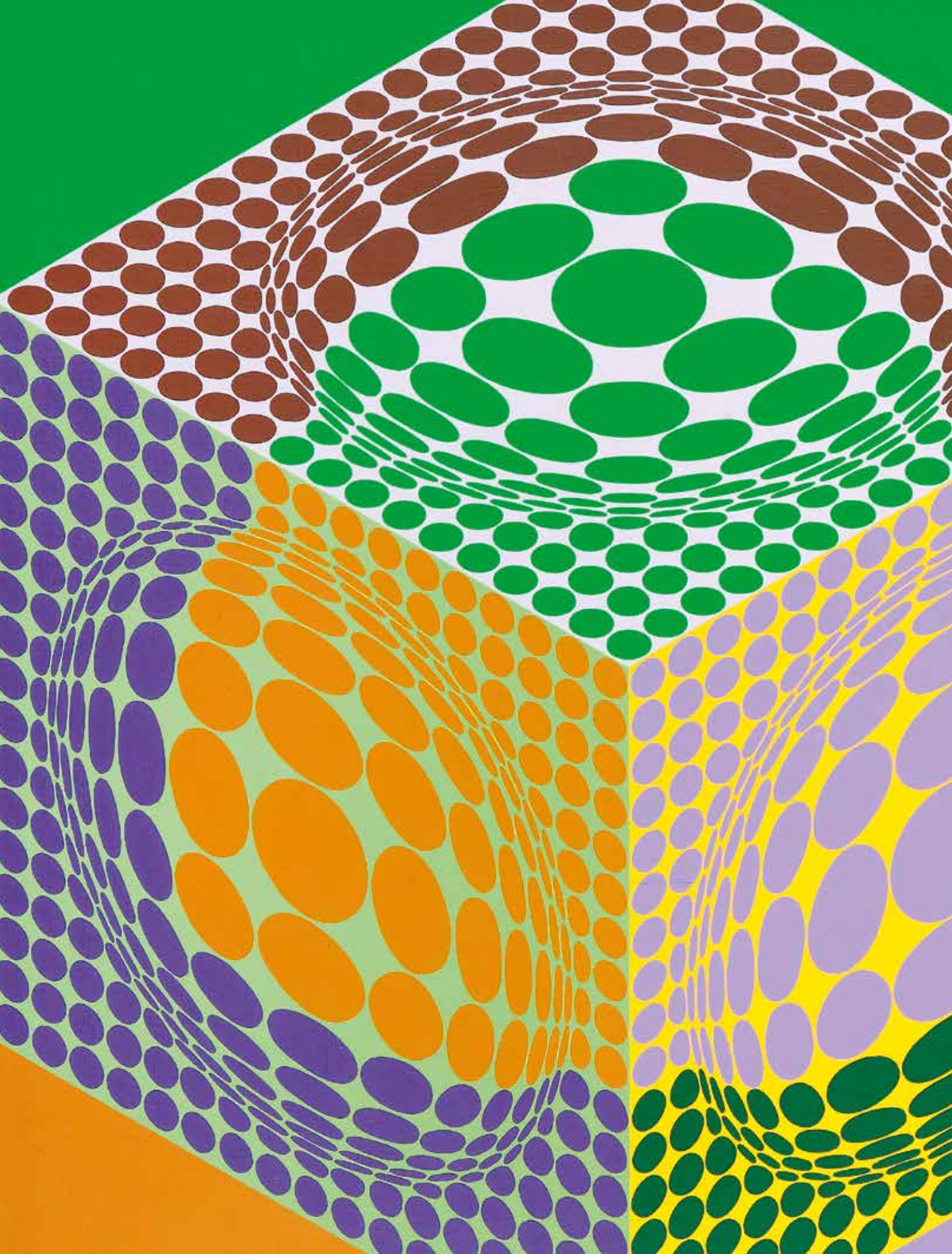
Monika Woźniak
m.wozniak@desabizuteria.pl

Karolina Wolska
k.wolska@desabizuteria.pl

Jerzy Lewiński
Ekspert gemmolog
bizuteria@desabizuteria.pl

INDEKS

Anuszkiewicz Rirchard 26	Nowosielski Jerzy 5, 6
Artymowski Roman 48	Opalka Roman 19
Beksiński Zdzisław 27, 28	Orbitowski Janusz 17
Brzozowski Tadeusz 32	Owidzki Roman 46
Dobkowski Jan 52	Owidzki Roman 47
Dominik Tadeusz 29	Panek Jerzy 55
Duda-Gracz Jerzy 53, 54	Pawlak Włodzimierz 61
Dwurnik Edward 33	Potworowski Piotr 58
Fangor Wojciech 3	Sempoliński Jacek 37
Fijałkowski Stanisław 1, 2	Sienicki Jacek 41
Gierowski Stefan 20	Sosnowski Kajetan 35
Jackiewicz Władysław 36	Stańczak Julian 7
Janikowski Mieczysław 18	Stażewski Henryk 15, 16
Kantor Tadeusz 11, 12	Taranczewski Waclaw 38
Kowalski Andrzej S. 4	Tarasin Jan 23
Krański Edward 21	Tatarczyk Tomasz 42
Krygier Stefan 39	Tchórzewski Jerzy 30, 31
Kuwayama Tadasuke 22	Urbanowicz Andrzej 62, 63
Lachowicz Andrzej 10	Urbanowicz Danuta 60
Maciejewski Zbysław Marek 40	Vasarely Victor 8
Maziarska Jadwiga 45	Wanek Henryk 56, 57
Mieczkowski Ed (Edwin) 49	Warzecha Marian 59
Mierzejewski Andrzej 44	Wejchert Aleksandra 9
Mierzejewski Jerzy 43	Winiarski Ryszard 13, 14
Mikulski Kazimierz 24, 25	Zakrzewski Włodzimierz 64, 65
Musiałowicz Henryk 50, 51	Ziemski Rajmund 34

|

STANISŁAW FIJAŁKOWSKI (ur. 1922 r., Zdobunów na Wołyniu)

„20 VIII 73”, 1973 r.

olej/plótno, 73 × 65 cm

sygnowany i datowany na odwroci: 'S FIJAŁKOWSKI 20 VIII 73'

(długopisem na bieżymie)

Cena wywoławcza: 20 000 zł

Estymacja: 45 000 – 65 000

POCHODZENIE

- obraz namalowany podczas pleneru w Osiekach
- Andzelm Gallery, Lublin
- kolekcja Manfreda Kluckerta
- kolekcja prywatna, Polska

WYSTAWIANY

- Andzelm Gallery, Lublin

Studia odbył w latach 1946–1951 w łódzkiej PWSSP. W początkowym okresie twórczości nawiązywał do doświadczeń impresjonizmu, w końcu lat 50. przeżył fascynację informem. Przemiany, jakie zachodzą w jego malarstwie, skupiają się głównie na stopniowym odchodzeniu od formy wprost, zbyt dosłownej. Tworzył prace, które wykorzystują sugestię „przedmiotowe” i odnoszą się np. do ikonografii chrześcijańskiej, cykle kompozycji abstrakcyjnych (np.

„Wąwozy”, „Wariacje na temat liczby cztery”, „Studia talmudyczne”) czy sięgających do własnych przeżyć autora („Autostrady”). Artysta reprezentował Polskę na Biennale w Sao Paulo (1969) i na Biennale w Wenecji (1972). W roku 1977 wyróżniono go Nagrodą Krytyki Artystycznej im. Cypriana Kamila Norwida, a w 1990 r. uhonorowany został prestiżową Nagrodą im. Jana Cybisa.

STANISŁAW FIJAŁKOWSKI (ur. 1922 r., Zdołbunów na Wołyniu)

„7 września 83”, 1983 r.

olej/plótno, 100 × 81 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'S. Fijałkowski 7 września 83'

(ołówkiem na białym papierze)

Cena wywoławcza: 30 000 zł

Estymacja: 45 000 – 65 000

POCHODZENIE

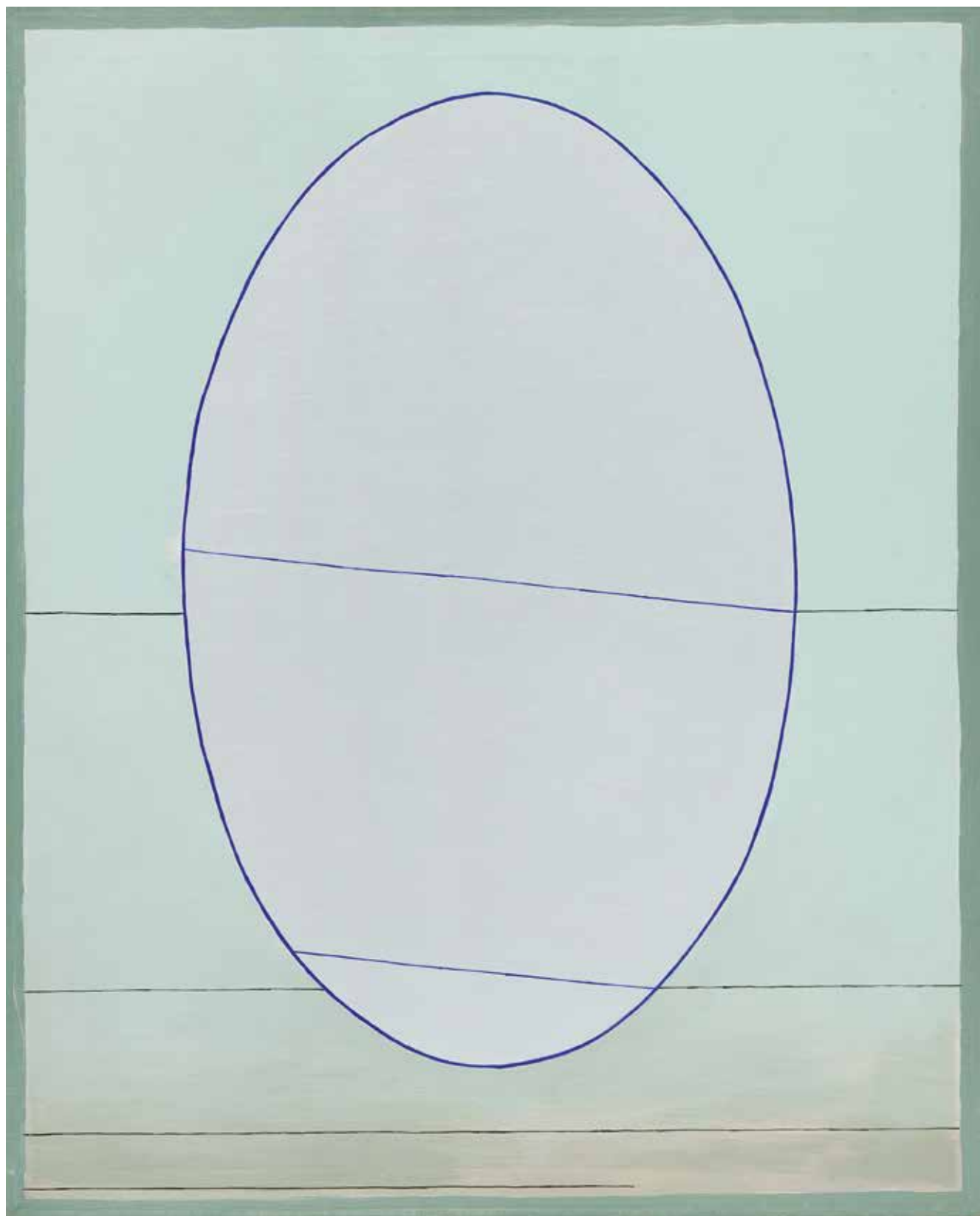
- Andzelm Gallery, Lublin
- kolekcja Manfreda Kluckerta
- kolekcja prywatna, Polska

WYSTAWIANY

- 1986 Łódź
- 1987 Wiedeń
- 1989 Marburg
- 1990 Galeria Studio, Warszawa
- 1994 Andzelm Gallery, Lublin

Przemiany, jakie zachodzą w malarstwie Fijałkowskiego, skupiają się głównie na stopniowym odchodzeniu od formy wprost, zbyt dosłownie aluzyjnej. Malarz tak wspominał czas namysłu nad tego rodzaju potrzebą: „Coraz śmielej starałem się dochodzić do formy nie narzucającej jednej interpretacji, lecz pozostawiającej

widzowi pełną swobodę sięgania do jego własnego świata nieświadomych lub przygluszonej prawdziwych treści jego osobowości. Starałem się i staram się nadal stworzyć formę, która jest tylko początkiem kreowania przez widza dzieła, za każdym razem w innej postaci...”

WOJCIECH FANGOR (ur. 1922 r., Warszawa)

„M 8”, 1969 r.

olej/plótno, 121,5 × 121,5 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'FANGOR | M8 1969'

Cena wywoławcza: 180 000 zł

Estymacja: 250 000 – 350 000

POCHODZENIE

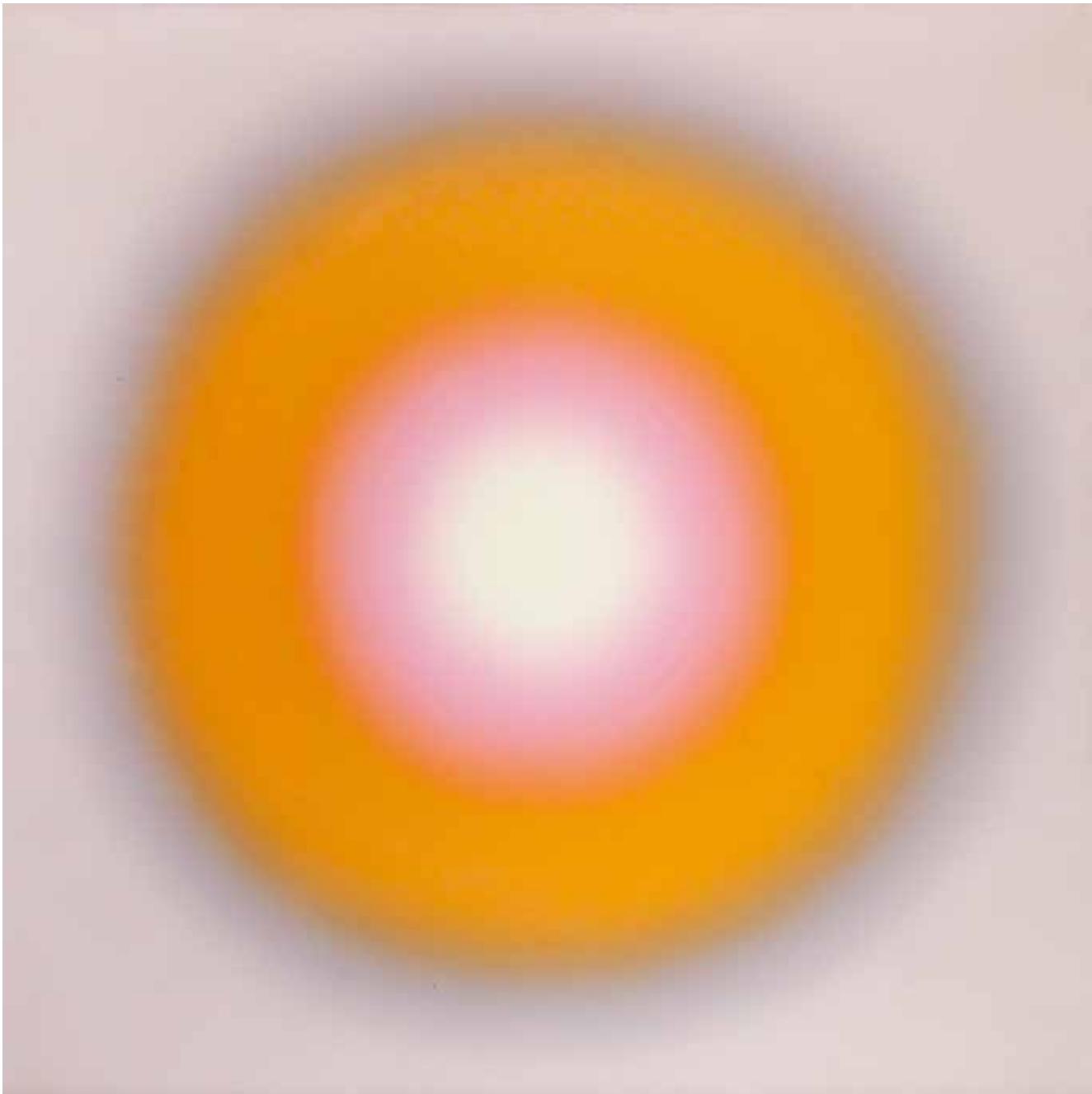
- Gallerie Chalette, Nowy Jork
- kolekcja Kennetha Battelle, Nowy Jork
- prywatna kolekcja, Stany Zjednoczone

Obraz „M8” z 1969 roku, należał do 2000 roku do kolekcji Kennetha Battelle, znanego jako „Kenneth” fryzjera gwiazd i celebrytów, który zmarł w maju tego roku w wieku 86 lat. W jego salonie w Hotelu Waldorf Astoria na Park Avenue w Nowym Jorku czesały się takie osobistości jak Jackie Kennedy, Audrey Hepburn, Marilyn Monroe Katherine Hepburn, Jacklin Bisett i wiele innych. Kenneth zakupił obrazy Wojciecha Fangora w Gallerie Chalette, z którą malarz współpracował od momentu osiedlenia się w Stanach Zjednoczonych w 1966. Jeden z posiadanych przez Kennetha obrazów Fangora (Fala) był wystawiany w Gugenheim Museum.

Tak o twórczości Fangora z tego okresu pisze Bożena Kowalska: „Koła artysty były nieustannym, wielostronnym eksperymentem. Sprawdzał w nich wciąż w nowy sposób efekty działania jaskrawości czy stonowanych kolorów w ich zestawieniach, nasycenia i stopnia jasności barwy, wielkości kręgów, większej i mniejszej szerokości jej pasm oraz ich zagęszczenie lub ascetycznej oszczędności i dyskrekcji wyrazu. Stosował też artysta w swoich obrazach wszelkie, znane z teorii barw, kontrasty, zwłaszcza zaś kontrasty kolorów występujących i wstępujących, a także zjawiska powidoków”.

W czasie okupacji studiował prywatnie u Tadeusza Pruszkowskiego i Felicjana Szczęsnego Kowarskiego. Uzyskał dyplom w warszawskiej ASP w 1946 r. Na festiwal Młodzieży i Studentów w Warszawie wraz z Henrykiem Tomaszewskim zaprojektował dekorację przestrzenną w plenerze. Odtąd prace malarskie były realizowane w relacji do przestrzeni poza obrazem – jak w słynnym „Studium przestrzeni” z 1958 r., poprzedzającym światowe

realizacje environments. Instalacje malarskie z lat 50. i 60., złożone z kolorowych kontrastujących kręgów i fal, dotyczyły problemów optycznych i były bliskie sztuce op-art. Ukoronowaniem tego okresu była indywidualna wystawa w Guggenheim Museum w Nowym Jorku (1970 r.). Prowadził działalność pedagogiczną na uniwersytetach w Anglii i USA. Jego prace znajdują się w największych kolekcjach na świecie.

ANDRZEJ S. KOWALSKI (1930 Sosnowiec – 2004 Katowice)

„Kompozycja nr I”, 1958 r.

olej/plótno, 74,5 × 100 cm

sygnowany i datowany l.d.: 'A.S. KOWALSKI 58'

na odwrocie naklejka autorska z opisem obrazu

Cena wywoławcza: 15 000 zł

Estymacja: 30 000 – 40 000

WYSTAWIANY

– Katowice, Galeria Sztuki Współczesnej BWA, 5 kwietnia – 5 maja 2013

LITERATURA

– Andrzej S. Kowalski, red. Jan Trzupek, Katowice 2013, s. 42 (reprodukcja barwna), s. 168 (spis prac prezentowanych na wystawie).

„A właściwie wszystko co robi podporządkowane jest sprawom kolorystyki i z tego powodu przede wszystkim obrazy Kowalskiego są prawdziwą rewelacją. Dzięki laserunkom, które często i mistrzowsko (naprawdę mistrzowsko) stosuje, potrafi uzyskać prawdziwe lśnienie, głębię, przejrzystość i miękkość plamy barwnej. Poszczególne, niemalże niedostrzegalne, cienko kładzione warstwy farby tworzą w niektórych fragmentach oszalamiające bogactwem efekty. Jak gdyby wzajemne wnikanie w siebie farby, łączenie, zaciekanie... Ponadto rozmaite przetarcia, zgrubienia farby, wszystkie efekty fakturowe, podporządkowane są wydobywaniu blasku i głębokości koloru. To co robi Kowalski jest doprawdy wielką przygodą dla oczu. Jest jak gdyby powrotem w głąb obrazu i okazało się że jeszcze możliwe są nowe tajemnice koloru. Gama kolorystyczna, którą operuje malarz w swych kompozycjach jest wyjątkowo piękna. Bogactwo obrazów Kowalskiego jest naprawdę ogromne.”

Piotr Skrzynecki, 1962

Malarz, grafik, pisarz, eseista, publicysta i pedagog. Profesor filii krakowskiej ASP w Katowicach. W 1955 r. ukończył Wydział Malarstwa krakowskiej ASP, uzyskując dyplomy: malarza u Adama Marczyńskiego i grafika u Ludwika Gardowskiego. Członek Grupy Krakowskiej, grupy Zagłębie i Arkat. Aktywny uczestnik opozycji antykomunistycznej. Jego twórczość obejmuje malarstwo sztalugowe, ściennie, mozaikę, rysunek i grafikę. W jego twórczości malarskiej i graficznej od końca lat 50. przenikają się organiczne, swobodne formy plam o charakterystycznej tonacji barwnej (brązów i żółci oraz oliwkowych zieleni i szarości), komponowane z konsekwentnym porządkiem geometrii.

Intuicyjne rozstrzygnięcia malarza dopełniane są wyraźnym pierwiastkiem racjonalnym. Z czasem w swoje kompozycje zaczął wprowadzać motywy geometryczne bądź figuralne. W latach 80. był silnie związany z ruchem kultury niezależnej. Wystawiał swoje prace w kraju i za granicą. Prace artysty znajdują się w zbiorach m.in. Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Katowicach, Muzeum Śląskiego w Katowicach, Muzeum Historii Katowic, Muzeum Archidiecezjalnego w Katowicach, Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu oraz licznych kolekcjach prywatnych.

JERZY NOWOSIELSKI (1923 Kraków – 2011 Kraków)

„Plaża”, 1976 r.

olej/ płótno, 80 × 120 cm

sygnowany i opisany na odwrociu: 'JERZY NOWOSIELSKI | P.76' i P.72' | R26.'

Cena wywoławcza: 130 000 zł

Estymacja: 180 000 – 240 000

Sam malarz o postaci kobiecej w swoje sztuce pisał: „(...) pełna synteza spraw duchowych z rzeczywistością empiryczną dokonuje się właśnie w postaci kobiety (...). Jeżeli malarza interesuje problem cielesności, jakiś sposób łączenia spraw duchowych ze światem bytów fizycznych, to zupełnie naturalne jest, że zaczyna się interesować wyglądem kobiety.”

W 1940 r. rozpoczął studia w krakowskiej Kunstgewerbeschule. Od 1944 r. członek Polskiej Akademii Umiejętności. Członek Grupy Młodych Plastyków i Grupy Krakowskiej. W latach 1976-1992 był profesorem ASP w Krakowie. Malarz, rysownik, scenograf, twórca kompozycji figuralnych, martwych natur, aktów, pejzaży i obrazów sakralnych, w których łączył elementy nowoczesne z wpływami sztuki bizantyjskiej. Jego niepowtarzalny styl charakteryzuje się stosowaniem płaskiego układu barwnych plam obwiedzionych czystą linią

konturu i syntetyzującym widzeniem codzienności. Jest autorem licznych polichromii w kościołach (m. in. w kościeła św. Ducha w Nowych Tychach, kościoła w Wesolej k. Warszawy, cerkwi w Lourdes we Francji) oraz ikonostasów (m. in. w cerkwi Zaśnięcia Matki Bożej w Krakowie). Prace artysty znajdują się w licznych zbiorach muzealnych w Polsce i w kolekcjach prywatnych (USA, Kanada, Francja, Niemcy). W 1993 r. został laureatem Nagrody Wielkiej Fundacji Kultury za wybitne osiągnięcia w dziedzinie kultury.

6

JERZY NOWOSIELSKI (1923 Kraków – 2011 Kraków)

Ikona Michała Archaniola (oprawiona w ramkę kasetonową), 1975 r.

olej/deska, 23 × 18 cm

Praca oprawiona w wybraną przez artystę zabytkową ramkę kasetonową.

Wymiary obrazu z ramką: 34,5 × 30 × 7,5 cm

Cena wywoławcza: 30 000 zł

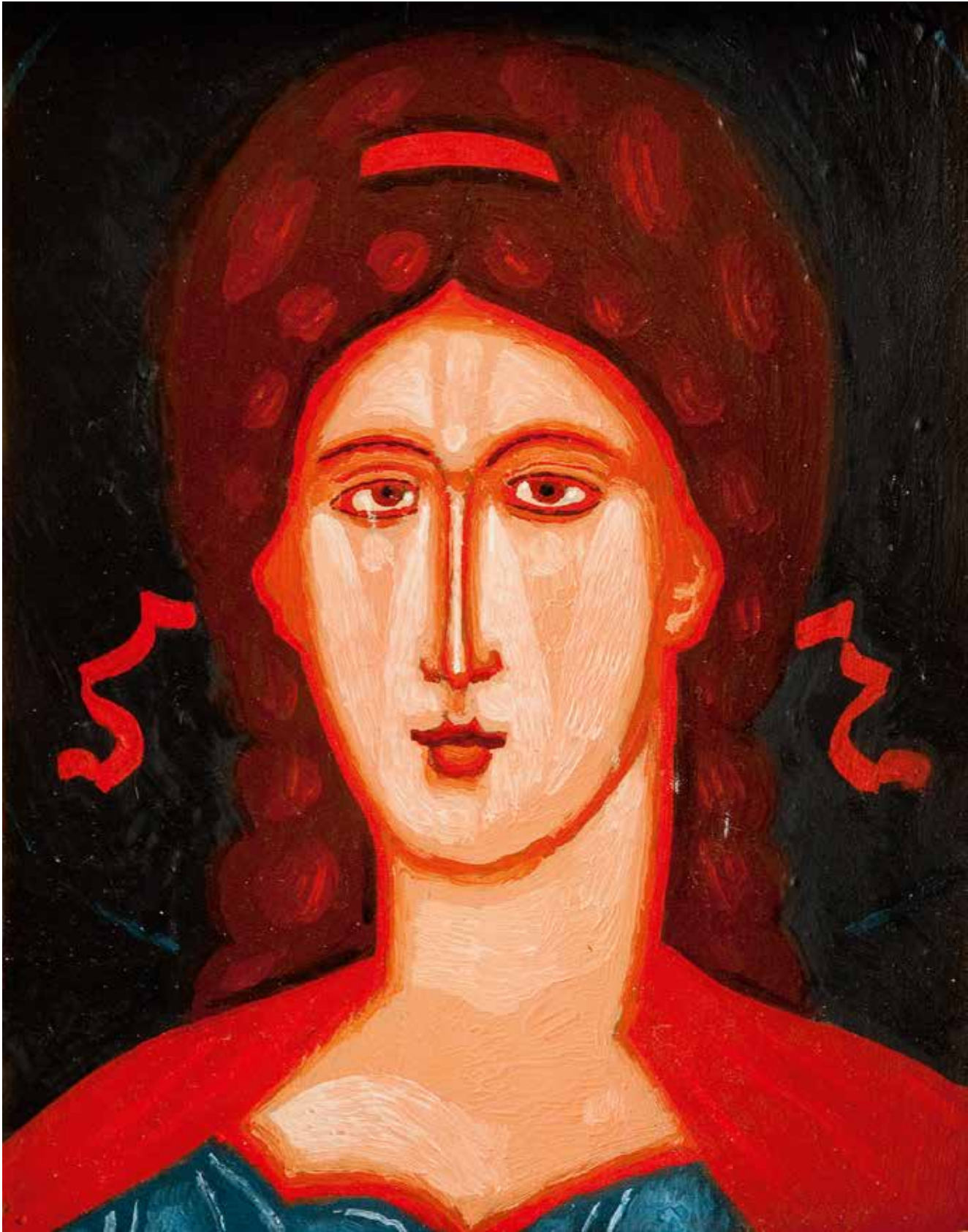
Estymacja: 45 000 – 70 000

OPINIE

Praca posiada certyfikat Fundacji Nowosielskich

Fascynacja ikoną miała w sztuce Jerzego Nowosielskiego głębokie duchowe źródła i datuje się od wczesnych lat jego młodości. Jako nastolatek, kiedy z jednej strony znajdował się w kręgu oddziaływania obrządku unickiego, a z drugiej – ortodoksyjnego prawosławia, odbył pielgrzymkę do Ławry w Poczajowie na Wołyniu. Pisał potem: „(...) ja, malarz polski, duchowo narodziłem się w Ławrze Poczajowskiej”. Wkrótce potem znalazł się we Lwowie, gdzie zwiedził Muzeum Ukraińskie z bogatą kolekcją ikon (wyjazdy

przypadły na lata 1937–1939). Oba fakty zaowocowały trwałą fascynacją przyszłego artysty wschodniogalicyskim malarstwem ikonowym. Utrwały się w jego pamięci tak mocno, że po latach wspominał: „Pierwszy raz spotkałem się z wielką sztuką w takim stężeniu i w takiej ilości. Wrażenie było tak silne, że tego spotkania nigdy nie zapomnę. Patrząc odczuwałem po prostu ból fizyczny... Nie byłem w stanie przejść z jednej sali do drugiej.”

JULIAN STAŃCZAK (ur. 1928 r., Borownica)

„Hazed Yellow”, 1980 r.

akryl/plótno, 96,7 × 97,2 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'Julian Stańczak 80'; opisany na blejtramie: 'JULIAN STAŃCZAK „HAZED YELLOW” 1980'

Cena wywoławcza: 150 000 zł

Estymacja: 180 000 – 250 000

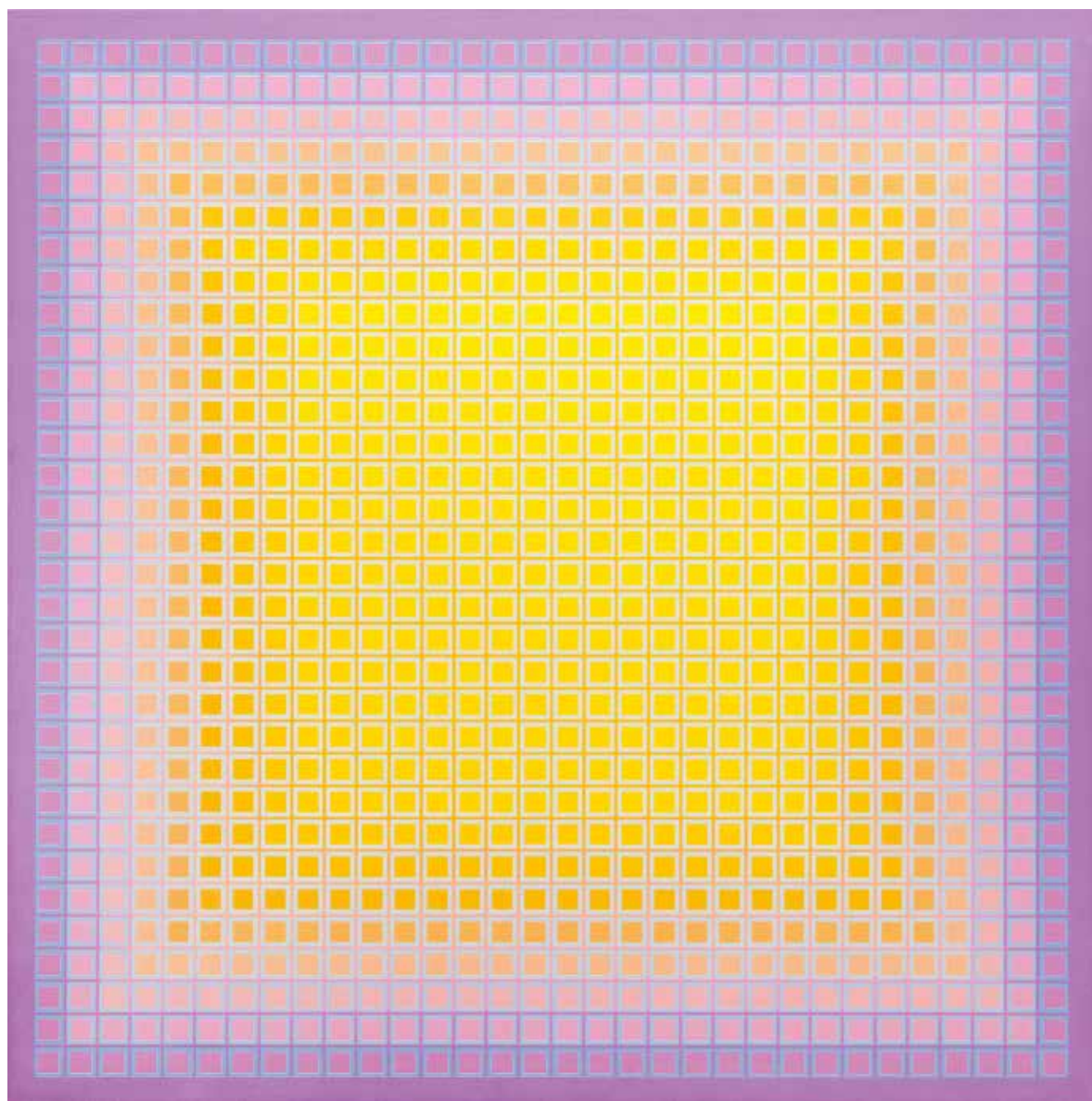
LITERATURA

– Julian Stanczak: Color, Grid, katalog wystawy, 15 października – 13 listopada 2010, Danese, Nowy Jork 2010, kat. 13.

W latach 80. Stańczak upraszcza swoje prace, skupiając się m.in. na tworzeniu scentralizowanych kwadratów z idealnie dopasowanymi kolorami tworzącymi rozświetlone centrum. Doskonałym przykładem z tego okresu twórczości jest obraz „Hazed Yellow”, który pulsuje żółcią rozchodzącą się ku zewnętrznym krawędziom, stopniowo przechodzącą w fiolet.

Artysta polskiego pochodzenia, jeden z prekursorów i czołowych przedstawicieli Op-artu. Uważa się nawet, że termin „Op-art” pochodzi od tytułu jego pierwszej indywidualnej wystawy w Nowym Jorku „Optical Paintings” w Martha Jackson Gallery (1964). Sam artysta odnosił się zawsze do tego terminu z rezerwą, uważając to określenie za zbyt uproszczenie jego założeń artystycznych, w których istotną rolę odgrywało zawsze studiowanie natury i relacji kolorystycznych występujących w obserwowanej rzeczywistości. Studiował w Cleveland Art Institute oraz na Uniwersytecie Yale, gdzie jego mistrzem był jeden największych klasyków abstrakcji geometrycznej XX w.,

Joseph Albers. Karierą Stańczaka w latach 60. zajęła się prestiżowa galeria Marthy Jackson, niedługo potem w Europie zaczęła promować go najważniejsza dla tego kierunku paryska galeria Denise Rene. W 1965 artysta wziął udział w nowojorskiej wystawie „Responsive Eye” w MOMA, która usankcjonowała Op-art, jako ważny i modny kierunek sztuki w USA i na świecie. Ostatnio zaobserwować można renesans zainteresowania twórczością artysty. W tym roku malarz znalazł się na 6 pozycji listy „15 Najgorętszych nazwisk rynku sztuki” ogłoszonej przez Bloomberg-Artnet.

VICTOR VASARELY (1906 Pécs – 1997 Paryż)

„Kezek”, 1986 r.

akryl/plótno, 91,4 × 79,4 cm

sygnowany śr. d.: 'Vasarely'

sygnowany, opisany i datowany na odwrociu: 'Vasarely, Kezek, 1986'

Cena wywoławcza: 180 000 zł

Estymacja: 250 000 – 350 000

OPINIE

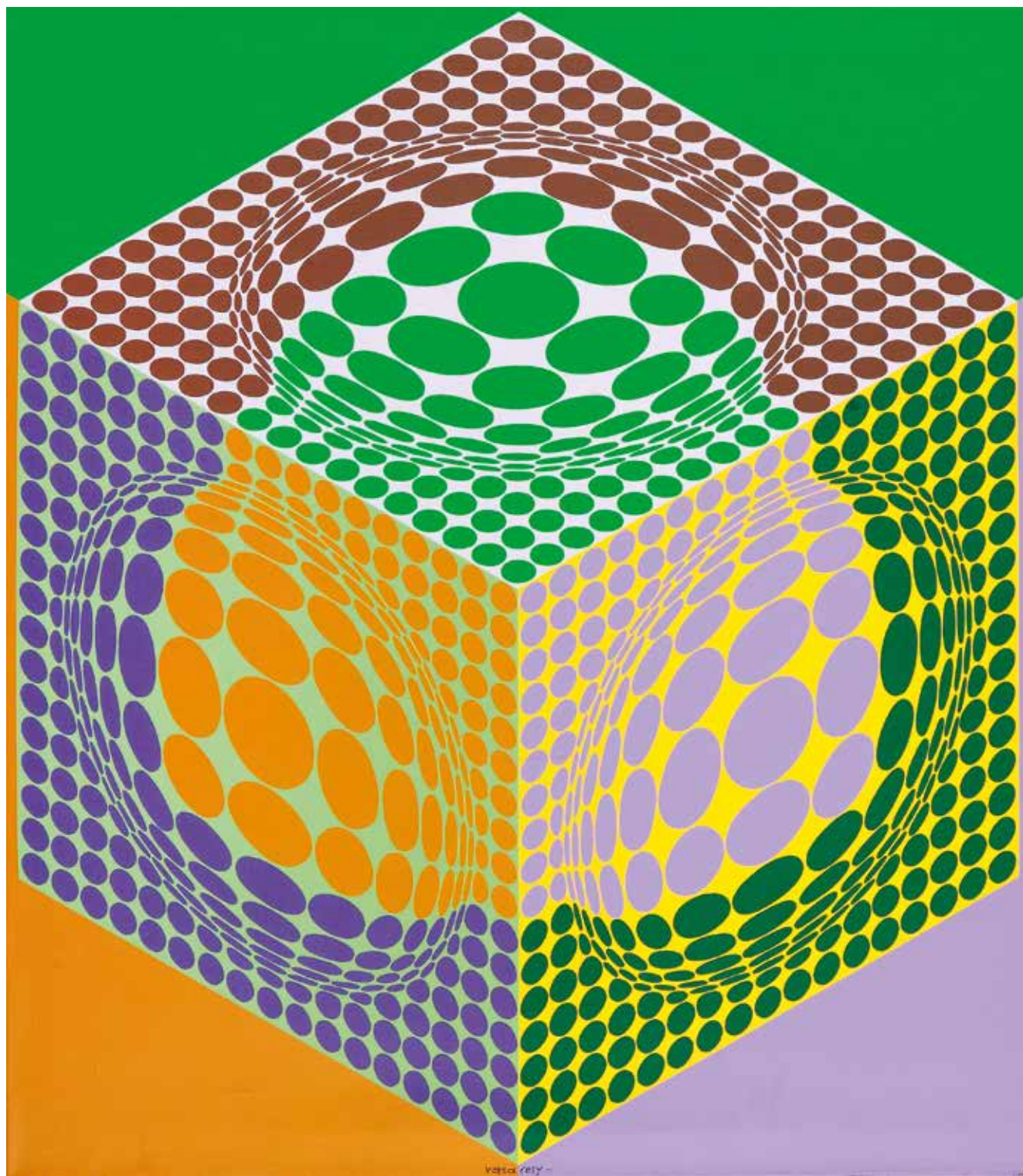
Obraz „Kezek” jest zarejestrowany w archiwum Victor Vasarely Estate.

Vasarely uważany jest za twórcę Op-artu. Studiował w Budapeszcie w Műhely Academy, uczelni artystycznej mającej bliskie związki z Bauhausem, gdzie zajmował się optyką i kolorem. Tworzył doskonałe prace o geometrycznych formach, grając z okiem widza za pomocą skomplikowanych układów wzorów i barw. Innowacyjność Vasarellego w zastosowaniu iluzji i koloru przyniosła mu m.in. francuski Narodowy Order Legii Honorowej oraz Guggenheim Foundation Award.

W późniejszym okresie twórczości Vasarely kontynuował badania nad głębią i ruchem w malarstwie. Jego obrazy z lat 80. dorównują rozmachem i innowacyjnością pracom z wcześniejszych lat. W obrazie „Kezek” z 1986, Vasarely poprzez kolor i geometrię tworzy trójwymiarową kostkę, której powierzchnia wydaje się falować. W pracy tej mistrz Op-artu stwarza złudzenie optyczne poprzez precyzyjne ułożenie wzoru i zharmonizowane użycie koloru.

Z pochodzenia był Węgrem. Dorastał w Budapeszcie. Od 1930 r. działał w Paryżu. Jeden z czołowych przedstawicieli abstrakcji geometrycznej, prekursor op-artu czyli sztuki operującej złudzeniami optycznymi. Od lat 50. starał się określić ją formułując szereg manifestów. Swoją twórczość abstrakcyjną określał mianem plastyki kinetycznej, starając się poprzez

stosowane w niej efekty stwarzać wrażenie ruchu. Od roku 1960 artysta w manifestach teoretycznych rozwija koncepcję alfabetu plastycznego zatytułowanego „Folklor planetarny”. Swoje pomysły plastyczne chciał wykorzystać do dekoracji budynków.

9

ALEKSANDRA WEJCHERT (1921 Kraków – 1995 Dublin)

„Blue haze”

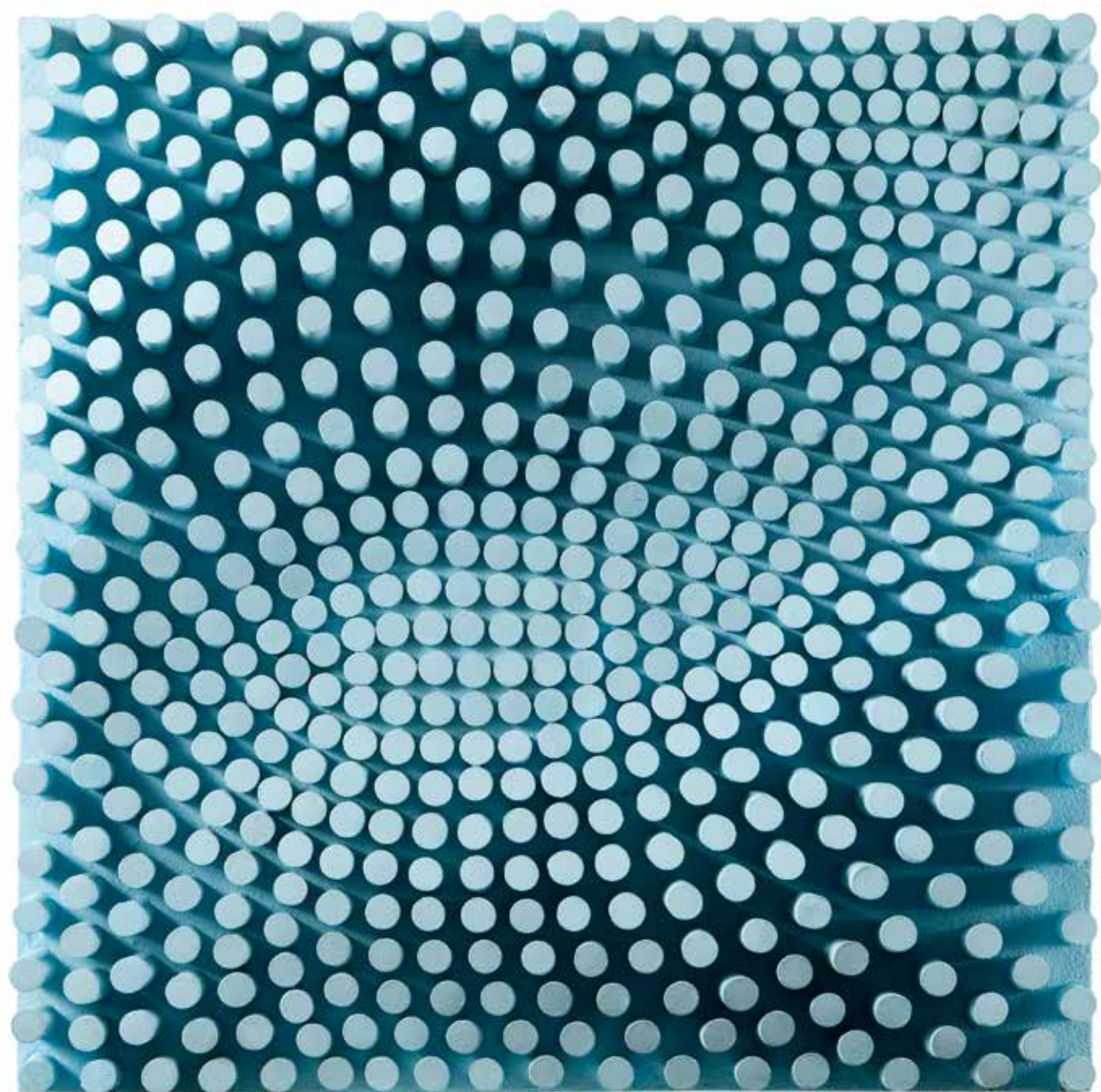
technika własna, olej, relief/płyta paździerzowa, 61 × 60 cm
na odwrociu nalepka z opisem i tytułem pracy; nalepka: 'No. 9.'

Cena wywoławcza: 5 000 zł

Estymacja: 10 000 – 15 000

Malarka rzeźbiarka i grafik. W 1949 r. ukończyła studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Następnie w latach 1952–1956 studiowała na Wydziale Grafiki warszawskiej ASP pod kierunkiem Leona Michalskiego. Poza grafiką warsztatową i użytkową zajmowała się także malarstwem sztalugowym oraz tworzyła mozaiki i malowane reliefy z drewna,

betonu, stali. Wystawiała indywidualnie w Rzymie (1959), Dublinie (1966 i 1969) oraz Paryżu (1968). Brała udział w wielu wystawach zbiorowych w Polsce i zagranicą (Londyn, Dublin). Jej prace znajdują się w zbiorach muzeów w Paryżu, Rzymie i Dublinie oraz w kolekcjach prywatnych w Irlandii, Włoszech, Francji i USA.

ANDRZEJ LACHOWICZ (ur. 1939 r., Wilno)

„Abstrakcyjny ogród”, 1987 r.

olej/plótno, 41 × 38 cm

sygnowany l.d.: 'Andrzej 1987'

opisany na bieżym: „Abstrakcyjny ogród” olej na płótnie 1987'

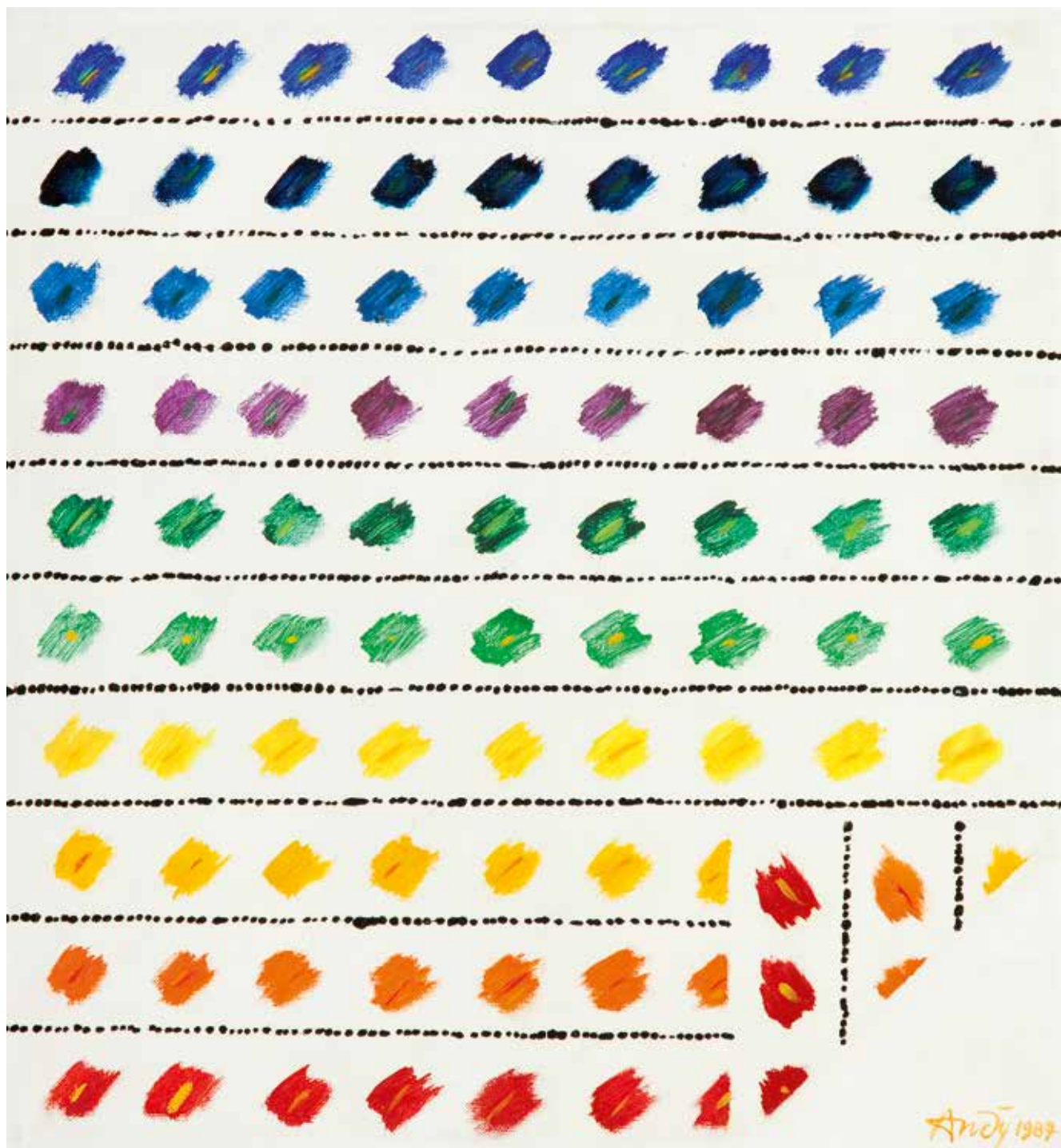
Cena wywoławcza: 6 000 zł

Estymacja: 8 000 – 12 000

Od początku lat 70. artysta wychodząc z refleksji konceptualnej zajmuje się badaniem języka wizualnego fotografii, wykonując instalacje fotograficzne, których celem była analiza formy i znaku oddziałującego na percepcję. Do ważnych tekstów teoretycznych z pewnością należy publikacja „Poziomy energetyczne sztuki” (1978) Andrzeja Lachowicza, która wywarła wpływ na polską teorię i praktykę artystyczną tej i następnej dekady. Autor twierdzi w niej, że sztuka posiada energię w podobny sposób, jak człowiek ciało oraz jest próbą uczestniczenia w absolicie, zaś zło i kłamstwo, czyli – według artysty – piekło, reprezentuje medializm, co wyraził w późniejszym tekście „Zwątpienie i nadzieja” (1986). Prezentowany obraz jest rzadkim przykładem pracy malarskiej z tego okresu.

Studiował w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (1957–1960), potem w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych (obecnie ASP im. Eugeniusza Gepperta) we Wrocławiu pod skrzydłami prof. Stanisława Dawskiego. Przez 40 lat działalności artystycznej był organizatorem wielu artystycznych przedsięwzięć. Od 1968 jest członkiem ZPAF. Pionier i pomysłodawca Międzynarodowych Triennale Rysunku we Wrocławiu. W latach 1970–1981 prowadził galerie Permafo. Był stypendystą Fundacji Kościuszkowskiej

w Nowym Jorku (1997), Verien Kulturokontakte w Wiedniu (1991) i PRO-HELVETIA w Szwajcarii. W 2009 został odznaczony Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” oraz otrzymał Nagrodę im. Katarzyny Kobro. W końcu lat sześćdziesiątych uprawiał twórczość metaforyczną, unowocześnioną pod wpływem tradycji awangardowej (seria Transplantacje, 1968, przedstawiała wielokrotnie naświetlane motywy splecionych dłoni tworzących abstrakcyjną formę o erotycznym wyrazie).

||

TADEUSZ KANTOR (1915 Wielopole Skrzyńskie – 1990 Kraków)

Z cyklu „Multipart”, 1970 r.

olej/plótno, 120 × 110 cm
na odwrociu naklejka Galerii Foksal z 1970 r.

Cena wywoławcza: 150 000 zł

Estymacja: 200 000 – 300 000

WYSTAWIANY

– 1970 Galeria Foksal, Warszawa

21 lutego 1970 roku, w warszawskiej Galerii Foksal Tadeusz Kantor zorganizował akcję zatytułowaną „Multipart” (nazwa powstała ze zbitki słów „multiplikacja” i „partycypacja”). Wystawiono wówczas 40 jednakowych, numerowanych egzemplarzy obrazu wykonanych według wskazówek artysty – do białego płótna o formacie 110 × 120 przytwierdzono zgnieciony parasol, całość pomalowano na biało i zatytułowano „Parapluie-emballage”. Następnie, na wernisażu, wszystkie obrazy sprzedano po dość niskiej cenie. Kupujący podpisali z Kantorem umowę, zgodnie z którą na obrazie można było: „pisać obelgi, pochwały, słowa uznania, wyrazy współczucia, wyrazy najgorsze (...) wymazywać, przekreślać, rysować (...) zrobić z obrazem co się chce (...) podziurawić, spalić (...) sprzedać, odkupić, spekulować, ukraść”. Ponadto nowi właściciele zobowiązani byli do ponownego pokazania obrazów w Galerii Foksal po okresie używania płótna. 20 lutego 1971 roku zorganizowano wystawę pt. „Ostatni etap „Multipartu” Tadeusza Kantora”, podczas której zaprezentowano 25 nadesłanych parapluie-emballage po rocznej partycypacji nabywców. Część egzemplarzy została zniszczona lub sprzedana, część kolekcjonerów nie odpowiedziała na prośbę o ponowne wystawienie. Dominującą formą partycypacji okazało się wypełnianie białego płótna zapiskami i różnego typu przedmiotami na zasadzie kolażu. W akcji Multipart Tadeusz Kantor kwestionował i redefiniował samo pojęcie dzieła sztuki – dzieła autorskiego, efektu twórczości – odstępując od jego osobistej realizacji, przedstawiając jedynie koncepcję i opis techniczny. Zaprzeczając unikalności dzieła sztuki i pozbawiając go godności zakwestionował równocześnie pozycję muzeów, galerii i kolekcjonerów. Akcja ta należy niewątpliwie do najbardziej znanych happeningów Kantora a otworzyła ona nowy rozdział w myśleniu o sztuce na świecie i w Polsce.

Ukończył w 1939 ASP w Krakowie. Był jednym z najwybitniejszych przedstawicieli polskiej awangardy artystycznej doby powojennej, a przede wszystkim twórcą polskiego teatru awangardowego – w 1944 eksperymentalnego teatru podziemnego, a od 1956 teatru Cricot 2 w Krakowie. Był współzałożycielem i członkiem Grupy Plastyków Nowoczesnych w 1945. W 1955 odbył podróż do Paryża, gdzie zetknął się

z najnowszymi tendencjami w sztuce światowej. W jego twórczości główną formą wypowiedzi artystycznej było malarstwo abstrakcyjne, zwłaszcza typu informel, zajmował się także grafiką; aranżował happeningi, zajmował się scenografią i filmem. Prowadził działalność pedagogiczną: w 1948 i 1968 roku w ASP w Krakowie i w 1961 w akademii w Hamburgu. Laureat m.in. nagrody Fundacji im. Goethego w 1978 w Szwajcarii.

TADEUSZ KANTOR (1915 Wielopole Skrzyńskie – 1990 Kraków)

Informel, 1959 r.

olej/ płótno, 67 × 80 cm

sygnowany p.d.: 'Kantor'

sygnowany i datowany na odwrociu: 'T. KANTOR | I 1959 | CRACOVIE'

Cena wywoławcza: 70 000 zł

Estymacja: 90 000 – 140 000

Terminu „Informel” (fr. „art informel” – sztuka bezkształtna) po raz pierwszy użyto tuż po zakończeniu II wojny światowej w 1945. Jako pierwszy posłużył się nim Georges Mathieu. Określenie to spopularyzowało się w 1951 roku, za sprawą zorganizowanej pod tą właśnie nazwą wystawy krytyka Michaela Tapié. Tadeusz Kantor był spośród artystów polskich najczujniej wsłuchującym się w puls życia artystycznego na zachodzie Europy i w Stanach. Wierzył w postęp w sztuce i ciągle poszukiwał nowych, nie zużytych jeszcze form. Dlatego każdy jego wyjazd za granicę łączył się z importem nowych, zachodnich kierunków i tendencji. Pierwszy raz wyjechał do Paryża tuż po wojnie, w 1947. W maju 1955 wyjeżdża tam ponownie. Poznaje wtedy twórczość Wolsa, Foutriera, Mathieu i Pollocka. Po powrocie zaczyna tworzyć zupełnie inne obrazy, abstrakcje należące do propagowanego przez francuskiego krytyka Michela Tapié nurtu malarstwa akcji. Podobnie jak inni malarze gestu tytułuje je początkowo „Kompozycjami” a potem po prostu „Peinture” – „Obraz”. Okres swojej działalności z lat 1956–63 on sam nazwał francuskim terminem Informel. Wolał to określenie wyłaniającej się „bezforemności” malarstwa materii, niż bardziej popularny w Polsce termin taszyzm (od „la tache” – plama). Określenie taszyzm wydawało się zbyt trywialnie i pejoratywnie sprowadzać sprawę do bryzgania i plamienia.

Informelowe obrazy Kantora po raz pierwszy pokazano w Warszawie w grudniu 1956 w salonie „Po prostu”. Od roku 1957 Kantor ponownie wystawiał swoje obrazy za granicą: Monachium, Paryż, Dueseldorf, Kassel, Warszawa, Nowy Jork, Goeteborg, Wenecja. Przykładem na to jest prezentowana praca, pokazywana w Sainenberg Gallery w Nowym Jorku.

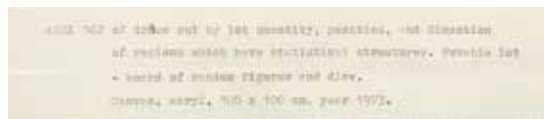
Tamten okres jest ważny w twórczości Kantora z jeszcze jednego powodu. W 1955 r., wraz z Marią Jarema, założył Teatr Cricot 2 przy Domu Plastyków

w Krakowie. Nazwą i rodowodem nawiązywał on do przedwojennego, krakowskiego Teatru Artystów Cricot (1933–39), „teatru zrodzonego z zabawy” (Leon Chwistek). W 1961 r. pisze manifest Teatru Informel i rozpoczyna realizację w ramach Teatru Cricot 2 idei teatru artystycznego i autonomicznego. 14 stycznia 1961 pokazano premierę spektaklu Cricot 2- W małym dworku S.I. Witkiewicza. Jest to właśnie przykład Teatru Informel. Kantor tak wspomina to przedstawienie: „ludzie w szafie upodobnieni do wieszanych tam ubrań, pozbawieni własnej woli, gadali swoje własne bzdury. Piękny spektakl, ale to była tylko próba przełożenia języka malarskiego na teatralny.

Informel był tylko jednym z przystanków na artystycznej drodze Kantora. Gdy „taszyzowanie” zrobiło się w Polsce naprawdę bardzo popularne, Kantor definitywnie odrzuca ten sposób tworzenia. W 1965 r. wyjeżdża na stypendium Forda do Nowego Jorku, gdzie poznaje nowe zjawiska w sztuce amerykańskiej (m.in. minimal-art, pop-art, happening).

„Powiedzieć o Kantorze, iż należy on do grona najwybitniejszych artystów polskich drugiej połowy dwudziestego wieku, to powiedzieć niewiele. Dla sztuki polskiej jest on tym, kim dla sztuki niemieckiej jest Joseph Beuys, a dla amerykańskiej Andy Warhol. Twórca zupełnie osobnej wizji teatru, aktywny uczestnik neoawangardowych rewolucji, oryginalny teoretyk, innowator głęboko osadzony w tradycji, malarz antymalarski, happener-heretyk, ironiczny konceptualista – to tylko niektóre z jego licznych wizerunków. Poza tym wszystkim, był Kantor niestrudżonym animatorem artystycznego życia w powojennej Polsce, można by rzec – jedną z jego głównych sił napędowych. O jego wielkości nie tyle decyduje jego twórczość, ile on sam pojęty jako całość, jako swego rodzaju Gesamtkunstwerk, na który składa się jego sztuka, jego teoria i jego życie.” Jarosław Suchan

13

RYSZARD WINIARSKI (1936 Lwów – 2006 Warszawa)

„Obszar 162”, 1973 r.

akryl/plótno, 100 × 100 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'Winiarski 1973', 'Area 162'

na odwrociu papierowe nalepki: z Barney Weigner Gallery N.Y. oraz nalepka

z opisem pracy w maszynopisie po angielsku

Opis na rewersie: Losowanie: ilość, położenie i rozmiar stref o statystycznej strukturze. Zmienna losowa – tablica liczb przypadkowych i kostka do gry.

Cena wywoławcza: 50 000 zł

Estymacja: 80 000 – 95 000

WYSTAWIANY

– 1973 Barney Weigner Gallery; Nowy Jork

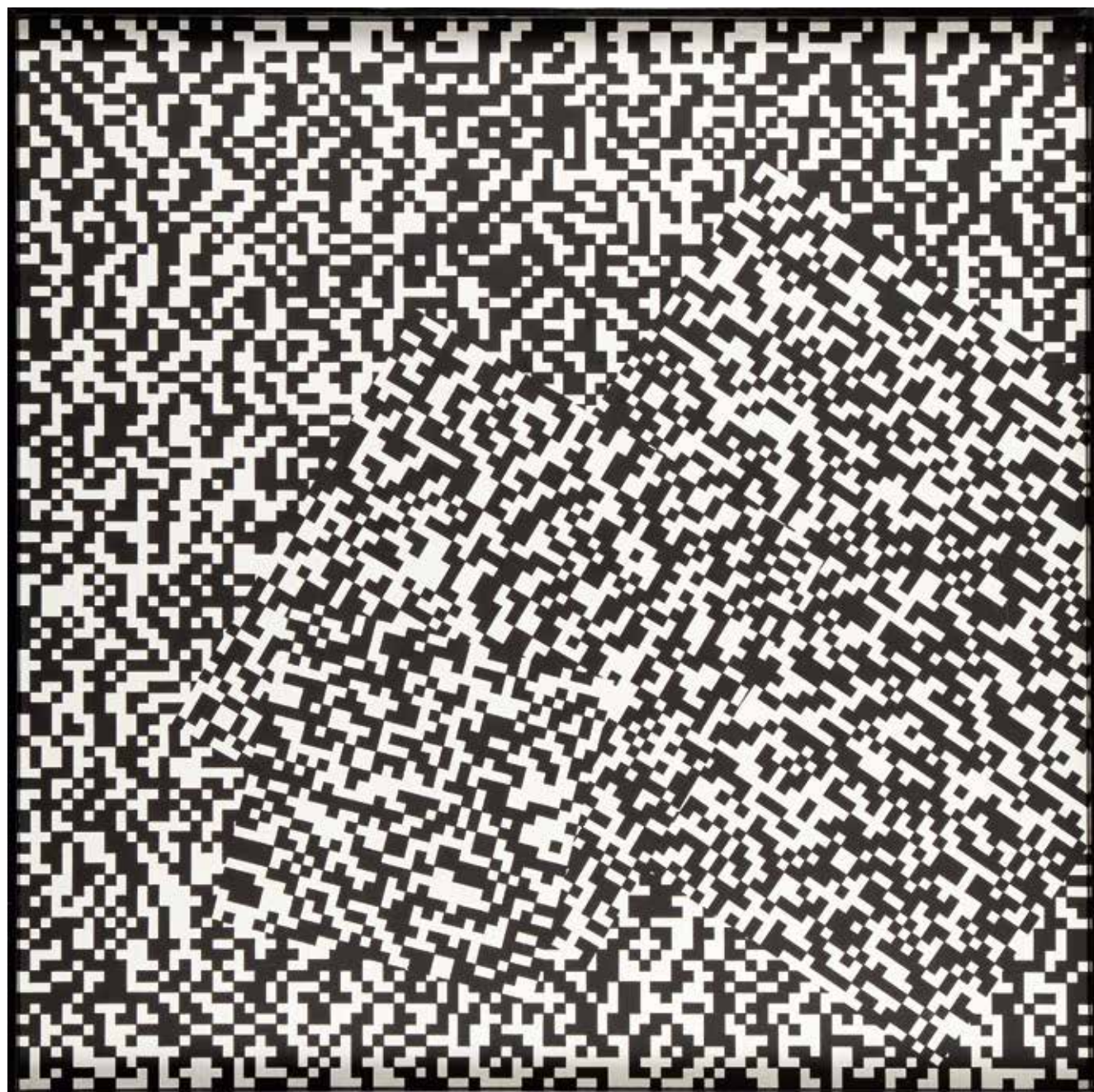
– 2002 Polski Dom Aukcyjny Sztuka, Kraków

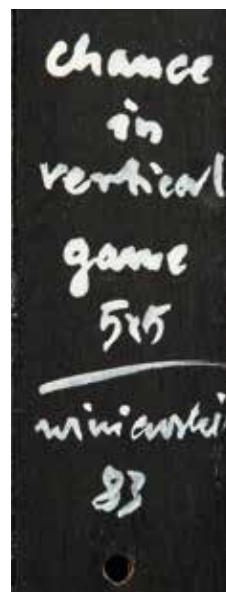
LITERATURA

– Ryszard Winiarski: prace z lat 1973–1974, katalog wystawy, [red.] Józef Grabski, IRSA, Kraków 2002, s. 70-71, kat. 22.

Dążąc do maksymalnego uproszczenia środków artystycznego wyrazu, Winiarski posługiwał się początkowo tylko czernią i bielą (odpowiednikami matematycznych zer i jedynek) oraz kwadratem jako stałym modulem budującym kompozycję, których zapis powstawał w wyniku zastosowania przypadku w procesie tworzenia pracy (rzut kostką do gry, losowanie, wybór przypadkowych liczb). Zgodnie

z koncepcją artysty jego prace były wynikiem połączonych ze sobą czynników przypadku i zaprogramowania. Program przewidywał np. wybór wielkości kwadratu, wybór koloru lub narożnika obrazu, od którego zaczynała się rozwijać kompozycja. O ostatecznym wyborze elementów decydował jednak przypadek, czyli rzut kostką lub monetą. Pod jego ręką przypadek nabierał cech logiczności.

| 4

RYSZARD WINIARSKI (1936 Lwów – 2006 Warszawa)

„Chance in vertical game 5 × 5”, 1983 r.

akryl/deska, 130 × 5 × 2,5 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'chance | in | vertical | game | 5 × 5 |
winiarski | 83'; z boku: 'Winiarski 83'

Cena wywoławcza: 19 000 zł

Estymacja: 25 000 – 35 000

WYSTAWIANY

– 1983 Galeria „Desa”, św. Jana 3, Kraków

LITERATURA

– Winiarski, publikacja towarzysząca wystawie w Galerii „Desa” w Krakowie, Kraków 1983.

Studiował na Politechnice i w ASP w Warszawie. W 1965 r. powstały pierwsze obrazy z serii „Próby wizualnej prezentacji rozkładów statystycznych”, gdzie użył jako podstawowej jednostki struktury czarny i biały kwadrat, a ich układ wynikał z przypadku. W 1966 r. otrzymał nagrodę na Sympozjum Artystów i Naukowców w Puławach. W latach 1967–77 tworzył scenografie m. in. w Teatrze Polskim w Warszawie. Od 1976 r. rozpoczął działalność w „Salonach

Gry”, do których wprowadzał przypadkowych uczestników. Po 1980 r. powstały formy przestrzenne – tzw. geometria w stanie napięcia. Ważniejsze realizacje przestrzenne to: Goriucken 1976 r., projekt dla Hamburga z 1980 r., udział w Kunststrasse Rhon w 1986 r. Miał ok. 50 wystaw indywidualnych; ważniejsze wystawy zbiorowe to: Biennale w Sao Paulo (1969 r.), Biennale Konstrukttywizmu w Norymberdze (1969 i 1971 r.)

15

HENRYK STAŻEWSKI (1984 Warszawa – 1988 Warszawa)

Relief, 1964 r.

akryl/plyta, 36 × 36 cm

datowany i sygnowany na odwrociu: '1964 | H.STAŻEWSKI'

Cena wywoławcza: 35 000 zł

Estymacja: 55 000 – 65 000

WYSTAWIANY

– Londyn, Annley Juda Fine Art „Henryk Stażewski Painting and Reliefs”,

10.11–18.12.1982, poz. kat. 8

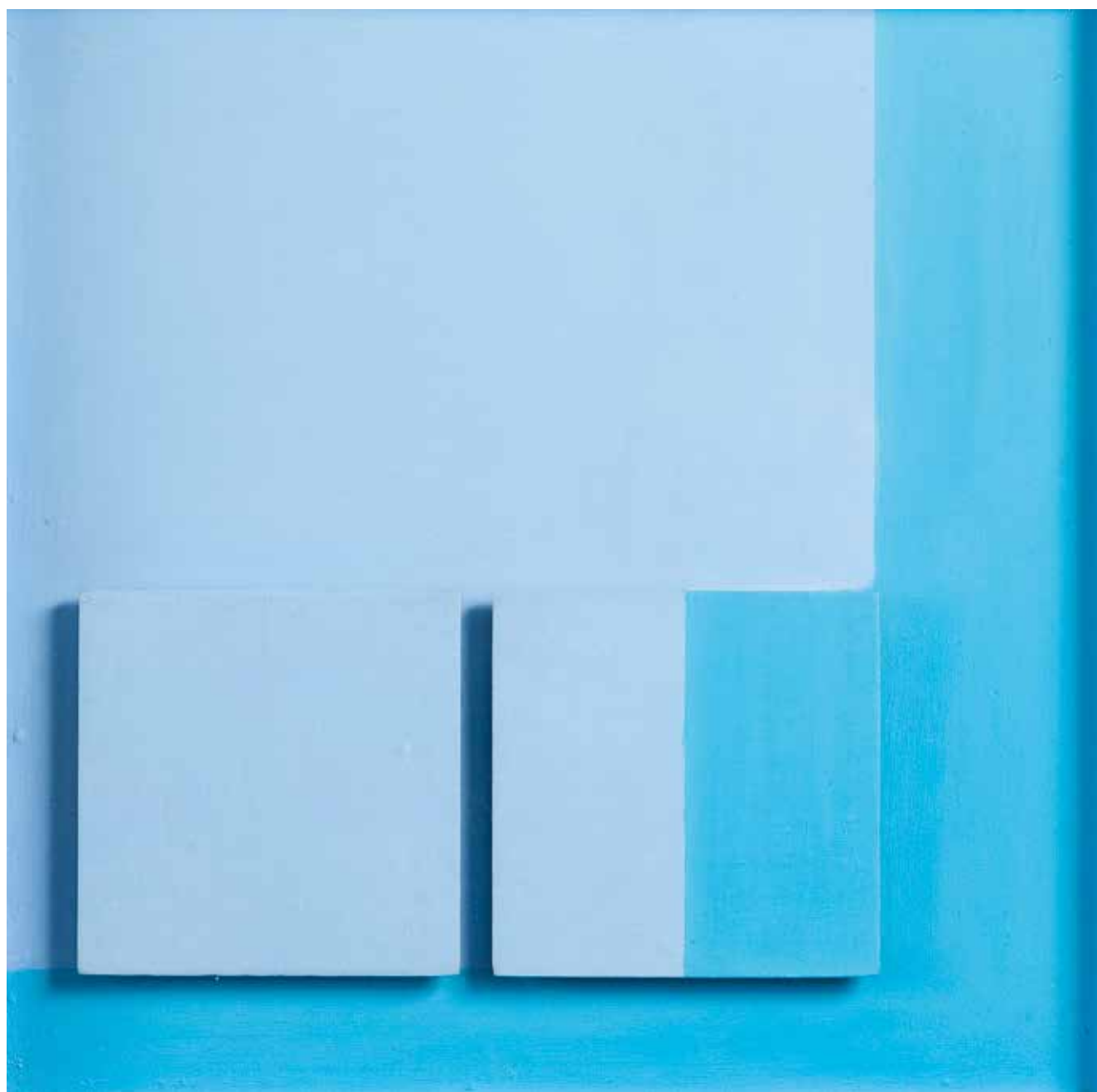
– Warszawa, Galeria Atak „Przenikania” 08.12.2011 – 11.02.2012

LITERATURA

– Przenikania, katalog wystawy, Warszawa 2011, s. 72–73 (reprodukcja).

Studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1913–1920. W początkach kariery malował martwe natury. Przejściowo wystawiał z ugrupowaniem „Formiści” (1922). Wziął też udział w Wystawie Nowej Sztuki w Wilnie w 1923. O tego czasu tworzył pod wpływem konstrukttywizmu. Obok kompozycji malarskich zajmował się grafiką książkową, projektował wnętrza, sprzęty, a także scenografie – były to w większości prace teoretyczne i studyjne. Polskie i międzynarodowe ugrupowania awangardy, z którymi wystawiał i współpracował jako publicysta, to kolejno: „Blok” (1924–1926), „Praesens” (1926–1930), „Cercle et Carré” (1929–1931), „Abstraction-Création” (1931–1939), „a. r.” (1932–1939). Należał też do Koła Artystów Grafików Reklamowych (1933–1939). W 1930 był współorganizatorem zbiórki dzieł artystów międzynarodowej awangardy przeznaczonych dla muzeum

łódzkiego (obecnie w Muzeum Sztuki w Łodzi). Po II wojnie mieszkał i działał w Warszawie. W latach 40. i 50. podejmował próby dostosowania się do postulatów sztuki figuratywnej. Z tego okresu pochodzą rysunkowe i malarskie kompozycje o tematyce pracy, budowy, a także projekty monumentalne. Po 1956, uznawany powszechnie za patrona polskiej awangardy, uprawiał już wyłącznie abstrakcję o konstruktivistycznym rodowodzie. Tworzył cykle prac, będących studiami płaszczyzn, linii, kolorów w różnych układach względem siebie. Przy pozorach chłodnej perfekcji umiał nasycić je emocją bezpośredniego dotknięcia, śladu ręki. Obok malarstwa i form pochodnych, jak collages, reliefy, multiple, tworzył formy przestrzenne i grafikę (autoryzował serigraficzne repliki swoich prac). Był laureatem wielu nagród i odznaczeń krajowych i zagranicznych, w tym Nagrody Herdera, Wiedeń 1972.

HENRYK STAŻEWSKI (1984 Warszawa – 1988 Warszawa)

Kompozycja, 1968 r.

akryl/płyta pilśniowa, 42 × 42 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: '1968 | H. STAŻEWSKI'

na odwrociu naklejka wywozowa Desy z 1968 roku

Cena wywoławcza: 18 000 zł

Estymacja: 30 000 – 45 000

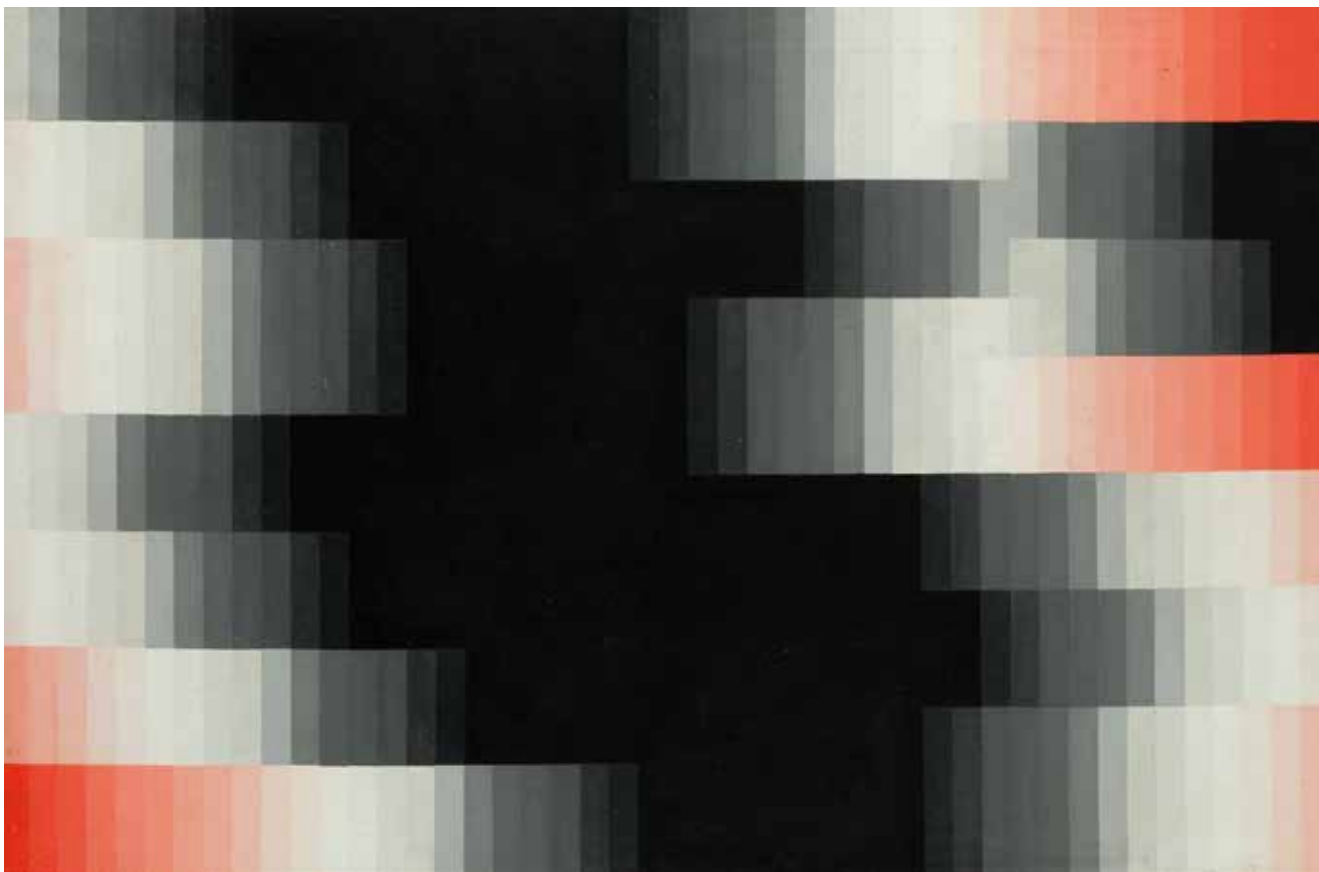
WYSTAWIANY

– 1968 Balatonfüred

W 1968 nasiliła się tendencja do poddawania dzieła sztuki obiektywnym prawom nauki. Podstawowym modulem w pracach z tego okresu stał się kolorowy kwadrat, który artysta multiplikował, różnicując nieznacznie jego barwę, by uzyskać zwielokrotnienie wymiarów i intensyfikację efektów chromatycznych. Kompozycje te miały przybliżyć metafizyczną ideę kwadratu. Malowane reliefy powstałe

w latach 70. dynamizowało natomiast nieoczekiwane zakłócenie ich geometrycznej struktury i nagle zanegowanie zasady regularnego rytmu kompozycyjnego (Relief 2, 1972). W okresie tym powróciła też formuła „białych obrazów” stymulująca rozważania nad relacjami pomiędzy sztuką, nauką i metafizyką, kontynuująca badanie opozycji porządek-chaos.

17

JANUSZ ORBITOWSKI (ur. 1940 r., Kraków)

„*Kompozycja przestrzenna XVII*”, 1970 r.

olej/plótno, 77,5 × 116,5 cm

sygnowany i opisany autorsko na odwrociu: 'Janusz Orbitowski | „Kompozycja przestrzenna XVII” 1970 | 77,5x116,5 cm, vinavil, plótno'

na odwrociu nalepka wystawowa z Biura Wystaw Artystycznych w Krakowie

Cena wywoławcza: 11 000 zł

Estymacja: 15 000 – 18 000

Ukończył Wydział Malarstwa i Grafiki w ASP w Krakowie. Swoje obrazy buduje z form geometrycznych – rombów i prostokątów. Od końca lat 60. artysta tworzy prace reliefowe naklejając na powierzchnię trójwymiarowe elementy.

18

MIECZYŚLAW JANIKOWSKI (1912 Zaleszczyki, Ukraina – 1968 Kraków)

„Kompozycja 107”, przed 1974 r.

olej/plótno, 16 × 22 cm

na odwrociu naklejka wystawowa Muzeum Sztuki w Łodzi z 1974 roku

Cena wywoławcza: 3 000 zł

Estymacja: 4 000 – 5 000

WYSTAWIANY

– 1974 – Muzeum Sztuki Łódź „Malarstwo M. Janikowskiego”

Studiował w krakowskiej ASP pod kierunkiem prof. Jarockiego, Sichulskiego i Filipkiewicza. Po wojnie studiował w College of Art w Edynburgu. Osiadł w Paryżu. Począwszy od lat 40. tworzył geometryczne abstrakcje, które z biegiem czasu ulegały coraz większemu uproszczeniu. Żył dla sztuki i był jej całkowicie oddany. Jego twórczość przypomniano wystawą monograficzną

w Muzeum Narodowym w Warszawie w 2004. Uprawiał równolegle malarstwo figuratywne, tworząc pejzaże, zwłaszcza prowansalskie oraz dzieła typu informel. Prace artysty znajdują się m.in. w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie, Warszawie, Gdańsku i Poznaniu, Muzeum Sztuki w Łodzi.

ROMAN OPAŁKA (1931 Abbeville, Francja – 2011 Rzym)

Z cyklu „Alfabet grecki”, 1965 r.

olej/plótno, 130,2 × 80,7 cm

opisany i sygnowany na odwrociu: 'Z cyklu alfabet grecki 1965 | Opałka'

Cena wywoławcza: 40 000 zł

Estymacja: 90 000 – 120 000

Początkowe próby związane ze sztuką realistyczną porzucił na przełomie lat 50. i 60. na rzecz malarstwa materii. Powstały cykle „Chronomy”, „Fonematy” i „Poduszkowce”, a równocześnie z nimi artysta tworzył obrazy oznaczone kolejnymi literami alfabetu greckiego („Lambda”, „Kappa”, „Khi” itp.) Prezentowany obraz pochodzi właśnie z tego cyklu. Jego płaszczyzna, kształtowana farbą nakładaną szeroką szpachlą, ma wyraźny reliefowy charakter. Następnym etapem w twórczości artysty były prace z cyklu „Opisanie świata”, który doprowadził Opałkę do najsłynniejszych „Obrazów liczonych”.

Wojnę spędził w Niemczech, w 1945 r. powrócił do Francji, rok później przyjechał do Polski. W 1950 r. ukończył studia na łódzkiej PWSSP, a w latach 1950–56 studiował na warszawskiej ASP. Od 1965 r. działał we Francji. Przedstawiciel konceptualizmu. Początkowo tworzył kwasoryty (m.in. seria „Opisanie świata”); później kompozycje przestrzenne z płótna, zwane „poduszkowcami”. Od 1965 zaczął pokrywać płótna, nazywane przez siebie

„detalami” rzędami kolejnych cyfr, zaczynając od jedynki (pierwszy został zapisany liczbami od 1 do 35327), co miało oddawać upływ czasu. Płótnom towarzyszyła fotografia twarzy artysty ukazująca oznaki starzenia się i nagranie jego głosu. Był laureatem wielu nagród, między innymi: Nagrody Krytyki Artystycznej im. C.K. Norwida. Brał udział w Biennale w Sao Paulo (1969 i 1977 r.), Documenta w Kassel (1977 r.), Biennale w Wenecji (1995 r.).

20

STEFAN GIEROWSKI (ur. 1925 r., Częstochowa)

Obraz CCLXIX, 1971 r.

olej/plótno, 92 × 73 cm

sygnowany i opisany na odwrociu: 'Obraz CCLXIX | S Gierowski |
WARSZAWA | 1971'

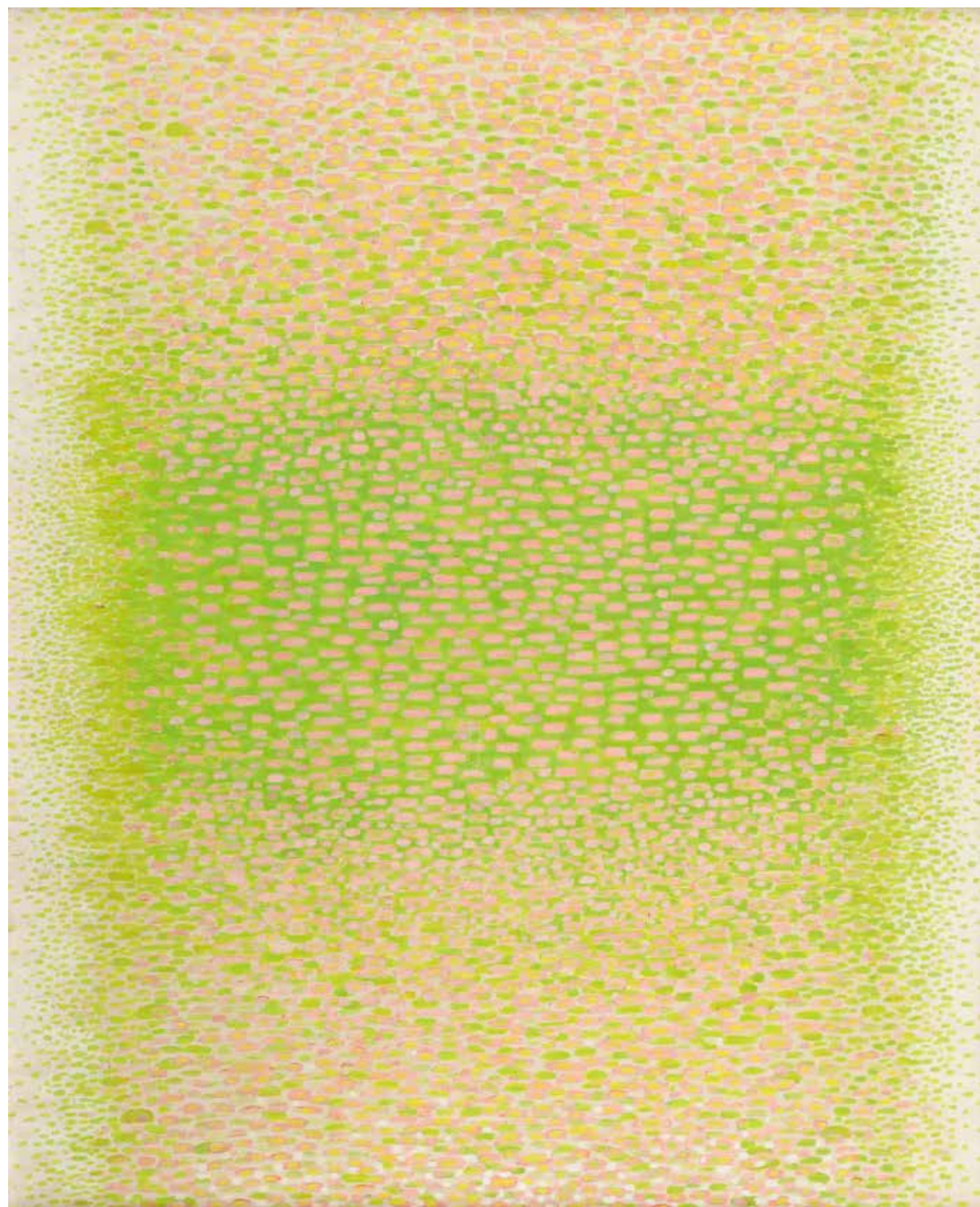
Cena wywoławcza: 50 000 zł

Estymacja: 70 000 – 90 000

W latach 70. Gierowski porządkuje kompozycje płótna prawie wyłącznie gradacjami barwnymi, początkowo stosując pointylizm, a później przeciwstawiając sobie duże płaszczyzny o odmiennych tonacjach. Tendencja ta rozwinie się w latach 80., kiedy na pierwsze miejsce wysunie się emocjonalne oddziaływanie koloru.

Przedstawiciel współczesnej awangardy malarskiej, studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowniach Zbigniewa Pronaszki i Karola Frycza. Równolegle studiował historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim pod kierunkiem Wojysława Mole. W 1949 zamieszkał w Warszawie. W latach 1956–61 współpracował z Galerią Krzywe Koło prowadzoną przez Mariana

Bogusza. Od roku 1962 do 1996 prowadził działalność dydaktyczną na warszawskiej AS P, gdzie w latach 1975–81 pełnił funkcję dziekana Wydziału Malarstwa, a w 1983 r. został wybrany na rektora-elekta. Władze stanu wojennego stanowczo odrzuciły tę kandydaturę. W latach 80. związany z kręgiem „kultury niezależnej”. W 1980 otrzymał nagrodę im. Jana Cybisa.

21

EDWARD KRASIŃSKI (1925 Łuck na Wołyniu – 2004 Warszawa)

INTERWENCJA – BŁĘKITNA LINIA biegnąca wzdłuż reprodukcji obrazu Józefa Chelmońskiego „Sanna”

papier naklejony na płytę pilśniową, scotch niebieski, 44,5 × 77,5 cm
sygnowany na odwrociu na płycie: 'EDZIO KRASIŃSKI'

Cena wywoławcza: 15 000 zł

Estymacja: 20 000 – 35 000

Twórczość Edwarda Krasińskiego jest zjawiskiem bardzo złożonym, ulotnym i nieuchwytnym. Najważniejszym jej aspektem było bowiem samo życie tego artysty i jego twórcza postawa wobec rzeczywistości, która wyrażała się poprzez „życie w sztuce”. Nieustannie oddziaływał on na świat swoją osobowością, ironią, humorem, podważając i kwestionując w subtelny sposób tradycyjne formy przejawiania się sztuki i jej sensy.

Horyzontalna linia błękitnego paska wprowadzona na stałe do twórczości Edwarda Krasińskiego pod koniec lat 60. wyznacza kierunki przestrzeni i nieskończoności. To interwencja artysty w zastany świat, przecina nie tylko jego własne kompozycje, ale biegnie przez umieszczone na swej drodze postaci, obiekty czy instalacje. Zyskuje autonomiczny status kreując na nowo napotkane przedmioty. Linia ta porządkowała też przestrzeń z zawieszonymi na ścianie reprodukcjami znanych polskich obrazów nadając im zupełnie inny wyraz i łącząc w jednorodną całość. Jednym z przykładów takiego działania artysty jest prezentowany obiekt.

W Krakowie podczas wojny uczęszczał do Kunstgewerbeschule. Po wojnie studiował w krakowskiej ASP. W latach 50. przeniósł się do Warszawy. Wystawiał od 1962 roku. Początkowo związany był z kręgiem Galerii Krzywego Koła. Po jej zamknięciu, w 1966 r., razem z krytykami Wiesławem Borowskim, Anką Ptaszkowską i Mariuszem Tchorkiem i oraz artystami Tadeuszem Kantorem, Henrykiem Stażewskim i Zbigniewem Gostomskim był współtwórcą warszawskiej Galerii Foksal, w której wielokrotnie wystawiał swoje prace (15 wystaw indywidualnych, ostatnia w lutym 2004 r.), z przerwą w latach 1970–1984. Od 1970 mieszkał wspólnie z Henrykiem Stażewskim

w pracowni na ostatnim piętrze bloku przy ul. Świerczewskiego (obecnie al. Solidarności). Miał również liczne wystawy w innych galeriach polskich i zagranicznych (m.in. w 2003 w Anton Kern Gallery w Nowym Jorku). Od lat 70. znakiem rozpoznawczym jego prac była niebieska taśma samoprzylepna, umieszczona na pracach na wysokości 130 cm. Popularny w środowiskach artystycznych, bohater wielu anegdot. Prace Edwarda Krasińskiego znajdują się w zbiorach m.in. Centre Georges Pompidou w Paryżu, Muzeum Narodowym w Warszawie, Krakowie i we Wrocławiu, w Muzeum Sztuki w Łodzi i Galerii Narodowej w Pradze.

TADASUKE KUWAYAMA (ur. 1935 r., Nagoja, Japonia)

„B-176A” (Green and Orange), 1964 r.

akryl/plótno, 101,6 × 101,6 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'B – 176A' | 1964 Tadasky'

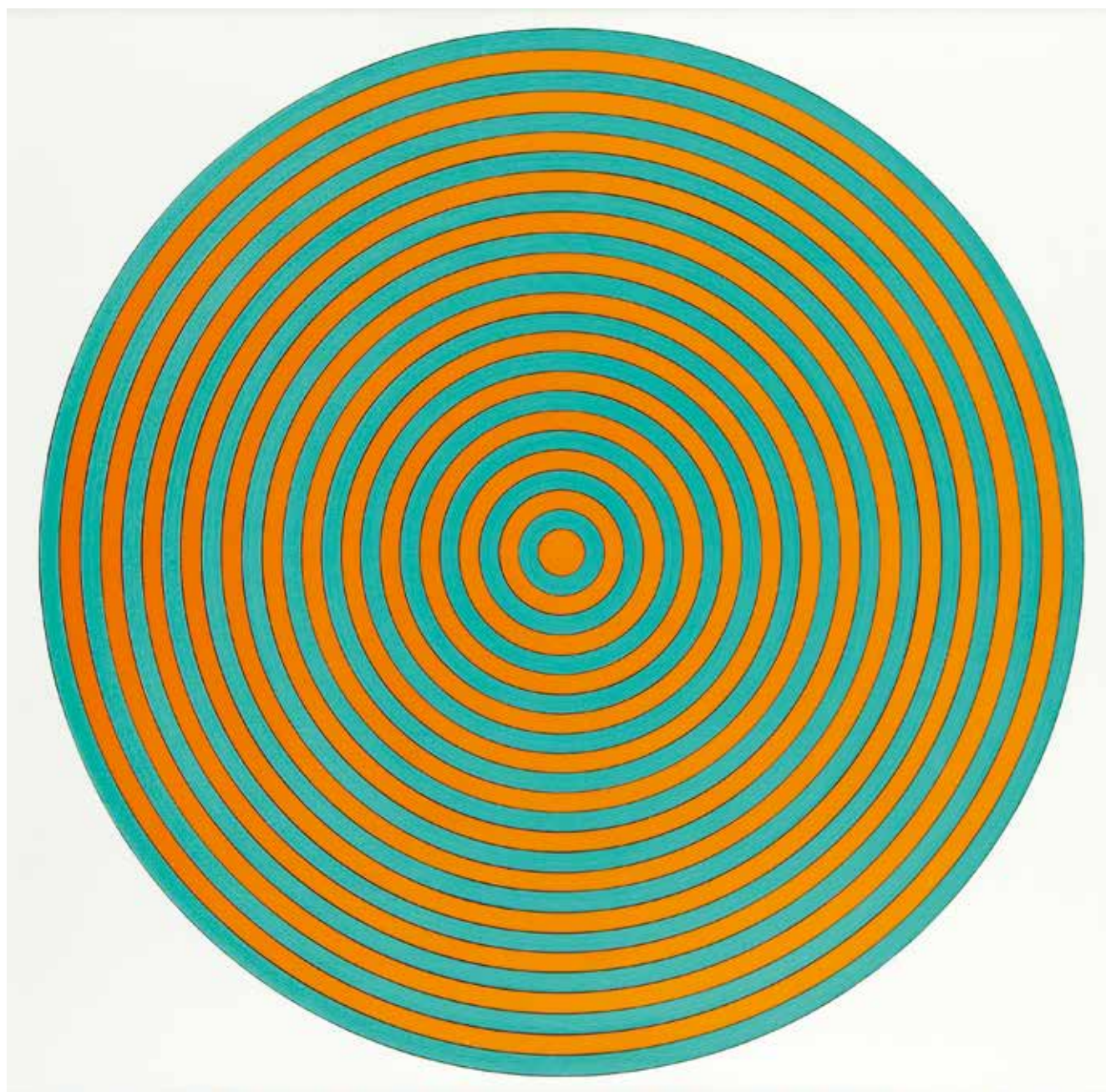
Cena wywoławcza: 90 000 zł

Estymacja: 120 000 – 180 000

Kolor w obrazach Tadaskiego wydaje się zmieniać, jego okręgi wychodzą z płótna dając wrażenie wchodzenia w przestrzeń widza. Jak sam mówi o swojej twórczości, zawsze chciał żeby jego prace były klarowne. Uważa, że koło jest formą najłatwiejszą do zrozumienia i nie wymaga dodatkowego wyjaśnienia. Jego obrazy nie mają odnosić się do niczego innego poza sobą. Nie stoi za nimi żadna filozofia, teoria, religia czy ideologia.

Tadasuke Kuwayama, amerykański artysta pochodzenia japońskiego, znany jako Tadasky, zaliczany do grona twórców Op-artu. Pojawia się na artystycznej scenie Nowego Jorku we wczesnych latach 60. Niedługo po przeprowadzce z Japonii sprzedaje swój obraz Museum of Modern Art. W swojej twórczości

używa prostych geometrycznych form. Nazywany mistrzem koła, maluje prawie wyłącznie koncentryczne pierścienie na kwadratowym płótnie, tworząc ich nieskończone wariacje.

JAN TARASIN (1926 Kalisz – 2009 Warszawa)

„Danae”, 1965 r.

olej/plótno, 70 × 85 cm

sygnowany i datowany p.g.: 'J. Tarasin 65'

opisany na odwrociu: 'JAN TARASIN | 1965 | „DANAÉ”'

Cena wywoławcza: 90 000 zł

Estymacja: 120 000 – 180 000

POCHODZENIE

– kolekcja prywatna, Stany Zjednoczone

Jan Tarasin należy do klasyków współczesnego malarstwa polskiego. Jest uważany za przedstawiciela nurtu zmierzającego do abstrakcji, ale w swojej twórczości nigdy ostatecznie nie zerwał więzi ze sztuką przedstawiającą. W drugiej połowie lat 50. przedmioty na obrazach Tarasina zaczęły stopniowo tracić swoje podobieństwo do pierwowzorów pozbywając się powierzchniowych skojarzeń i nabierając nowych, własnych cech. Nastąpiło wyraźne odprzedmiotowanie i uabstrakcyjnienie kształtów na płótnach. Pojawiły się układy elementów, które artysta nazywał po prostu „przedmiotami” i umieszczał w umownej, aluzyjnej przestrzeni (m.in. cykle „Uczta”, 1957; „Brzeg”, 1962–64; „Antykwarjat”, 1968).

W 1951 r. ukończył malarstwo w krakowskiej ASP w pracowni prof. Zbigniewa Pronaszki. Jako student zadebiutował na I Wystawie Sztuki Nowoczesnej w Krakowie w latach 1948/49. Od 1962 r. jest członkiem Grupy Krakowskiej.

W 1974 r. podjął pracę pedagogiczną w warszawskiej ASP, a w latach 1987–90 był rektor tej uczelni. W 1984 r. otrzymał Nagrodę im. Jana Cybisa. W 1995 r. w warszawskiej Zachęcie miała miejsce monograficzna wystawa prac artysty.

KAZIMIERZ MIKULSKI (1918 Kraków – 1998 Kraków)

„Handlarz żywym towarem”, 1979 r.

olej/plótno, 65 × 50 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'Handlarz żywym towarem' |

K. Mikulski | Kraków 1979'

Cena wywoławcza: 50 000 zł

Estymacja: 70 000 – 90 000

POCHODZENIE

– Lipert Gallery, Nowy Jork

– prywatna kolekcja, Stany Zjednoczone

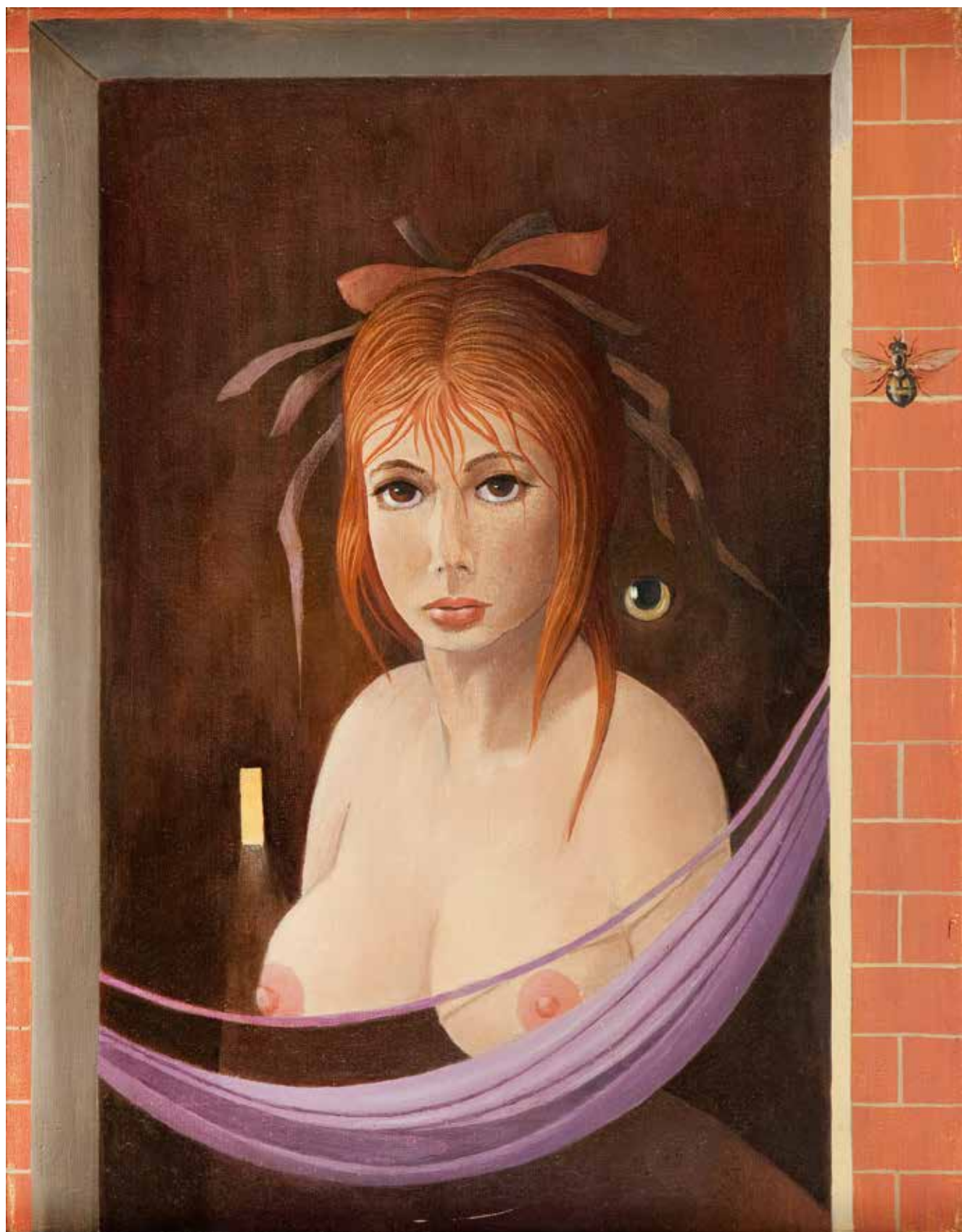
WYSTAWIANY

– Lipert Gallery, Nowy Jork

W malarstwie lubił Mikulski kojarzyć ze sobą rozmaite elementy na zasadzie pokrewieństw podsuwanych przez wyobraźnię. Odwoływał się do „logiki” marzenia sennego (m.in. z erotycznymi podtekstami), fantazji, do poetyki baśni bądź bajki, do obrazów zapisanych w pamięci i odtwarzanych z niej w sposób spontaniczny, podyktowany jedynie wolą

artystycznej kreacji. Mamy tu do czynienia z rzeczywistością traktowaną umownie, kreowaną dla potrzeb sztuki, malowniczą, zagadkową.

Urzeka w tym malarstwie prostota dekoracyjnych form, które wypełniają zabudowaną kulisowo przestrzeń imaginacyjnych, intymnych „krajobrazów wewnętrznych”.

25

KAZIMIERZ MIKULSKI (1918 Kraków – 1998 Kraków)

„Przesunięcie w świetle księżyca”, 1986 r.

olej/ płótno, 80 × 64 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: „Przesunięcie w świetle księżyca”

| K.Mikulski 86'

Cena wywoławcza: 45 000 zł

Estymacja: 65 000 – 85 000

POCHODZENIE

- Lipert Gallery, Nowy Jork
- prywatna kolekcja, Stany Zjednoczone

WYSTAWIANY

- Lipert Gallery, Nowy Jork

Od 1938 studiował malarstwo pod kierunkiem P. Dadleza i K. Sichulskiego w ASP w Krakowie. W czasie okupacji kontynuował naukę u F. Pautscha w Kunstgewerbeschule. Po zakończeniu wojny uczył się w latach 1945–46 aktorstwa i reżyserii w Studio Dramatycznym przy Teatrze Starym w Krakowie, jednocześnie w 1945 roku ukończył Warsztat Filmowy Młodych. Był członkiem Grupy Krakowskiej, uczestniczył w Wystawach Sztuki Nowoczesnej

w Krakowie i w Warszawie. Zajmował się malarstwem, rysunkiem, scenografią i aktorstwem (występował w konspiracyjnym teatrze Tadeusza Kantora oraz po wojnie w jego teatrze Cricot 2), pisał wiersze. Malarstwo artysty klasyfikowane jest jako surrealistyczne, metaforyczne, oniryczne. Ulubione motywy to piękne kobiety, zwierzęta, kwiaty traktowane umownie, wypełniające przestrzeń obrazu.

RICHARD ANUSZKIEWICZ (ur. 1930 r., Erie, Pensylwania)

Bez tytułu, 1964 r.

akryl/płyta, 91,5 × 91,5 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'RICHARD ANUSZKIEWICZ 1964'

na odwrociu, na białym naklejka galeryjna: 'THE CONTEMPORARIES | 992
MADISON AVENUE, NEW YORK 21'

Cena wywoławcza: 70 000 zł

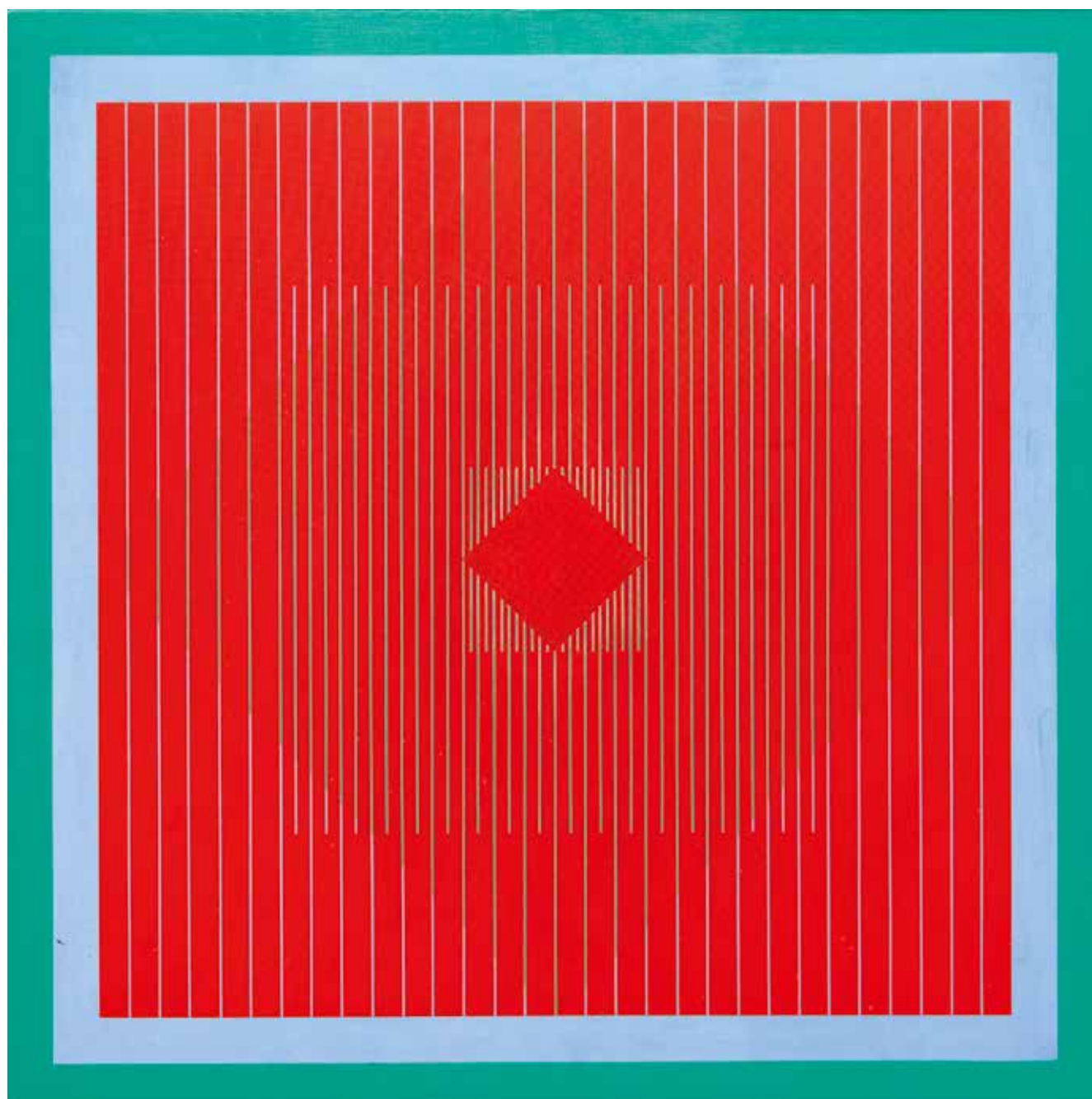
Estymacja: 100 000 – 150 000

Amerykański malarz i grafik, jeden z głównych przedstawicieli op-artu. Studiował w Cleveland Institute of Art w Ohio w latach 1948–1953. Był uczniem Josefa Albersa, z którym dzielił fascynację formami i ich związkiem z kolorem. Ukończył także wydział Sztuki i Architektury na Uniwersytecie w Yale.

W 1957 roku przeprowadził się do Nowego Jorku, gdzie szybko zdobył uznanie krytyki, a jego prace zostały włączone do kolekcji Museum of Modern Art oraz Whitney Museum of American Art. Anuszkiewicz wziął udział

w zbiorowej wystawie o historycznym znaczeniu zorganizowanej w 1965 roku „The Responsive Eye” w MoMA, która ugruntowała jego pozycję jako mistrza op-artu.

Za swoją twórczość zdobył wiele nagród oraz był wystawiany w muzeach na całym świecie. Jego prace znajdują się w kolekcjach prywatnych i publicznych jak m.in. Corcoran Gallery of Art w Waszyngtonie, The Fogg Museum na Harvard University w Cambridge, Whitney Museum of American Art oraz Museum of Modern Art w Nowym Jorku.

ZDZISŁAW BEKSIŃSKI (1929 Sanok – 2005 Warszawa)

Bez tytułu, 1973 r.

olej/płyta pilśniowa, 88,5 × 79 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'BEKSIŃSKI | 1973'

Cena wywoławcza: 40 000 zł

Estymacja: 60 000 – 80 000

POCHODZENIE

- Lipert Gallery, Nowy Jork
- prywatna kolekcja, Stany Zjednoczone

WYSTAWIANY:

- Lipert Gallery, Nowy Jork

Rysownik, grafik i malarz, fotograf. Studiował na Politechnice Krakowskiej. W latach 50. tworzył prace o charakterze surrealistyczno-ekspresjonistycznym. Na przełomie lat 50. i 60. odwoływał się do poezji Reinera Marii Rilkego i treści egzystencjalnych. Około 1960 roku wykonywał prace graficzne o ekspresjonistyczno-turpistycznej formie oraz rzeźby z gipsu i metalu. Od końca lat 60. do początku 70. w jego twórczości pojawiały się motywy religii Dalekiego Wschodu. Od połowy lat 70. Beksiński zajmował się prawie

wyłącznie malarstwem olejnym. W 1977 opuścił Sanok i przeniósł się na stałe do Warszawy. Wystawiał we Francji, Niemczech i niemal wszystkich ważnych ośrodkach w Polsce. W 1999 Muzeum Historyczne przygotowało na zamku w Sanoku największą retrospektywną wystawę artysty. Muzeum Historyczne w Sanoku posiada również najbogatszą kolekcję dzieł artysty. W kolażach, które tworzył przed śmiercią, wykorzystywał chętnie techniki komputerowe.

28

ZDZISŁAW BEKSIŃSKI (1929 Sanok – 2005 Warszawa)

Bez tytułu, 1983 r.

olej/plyta pilśniowa, 72 × 86 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'BEKSIŃSKI | 1983'

Cena wywoławcza: 45 000 zł

Estymacja: 60 000 – 80 000

Okres fantastyczny przyniósł Beksirskiemu sławę i wydawało się, że artysta pozostanie mu wierny. Jednak na początku lat 80. Zauważalna jest pewna zmiana w twórczości artysty. Stopniowo zarzucał przestrzenną, pejzażową najczęściej

wizyjność, ograniczając motyw do jednej lub kilku postaci umieszczonych najczęściej na nieokreślonym tle. Tym samym obrazy stawały się coraz bardziej syntetyczne.

TADEUSZ DOMINIK (ur. 1928 r., Szymanów)

Płonąca Warszawa, 1962 r.

olej/plótno, 76,5 × 76,5 cm
sygnowany l.d.: 'Dominik 62'

Cena wywoławcza: 40 000 zł

Estymacja: 60 000 – 90 000

POCHODZENIE

- kolekcja Stanisława Jordanowskiego
- Lipert Gallery, Nowy Jork
- prywatna kolekcja, Stany Zjednoczone

WYSTAWIANY

- Lipert Gallery, Nowy Jork

LITERATURA

Vademecum malarstwa polskiego w USA, Stanisław Jordanowski, [red.]
Magdalena Korytowska, Wrocław 1996, poz. XLII.

„Moje malarstwo jest w całości efektem otwarcia na naturę, jest inspirowane naturą. Nie ilustruję natury, ale swoimi obrazami otwieram drogę widzowi do jej własnego przeżywania”. Tadeusz Dominik

W 1953 ukończył warszawską ASP, na której od 1965 prowadził pracownię malarstwa. Profesor ASP, wielokrotnie dziekan Wydziału Malarstwa. Studiował u J. Cybisa rozwijając zainteresowanie koloryzmem. Do końca lat 50. tworzył drzeworyty. W połowie lat 50 zaczął malować obrazy abstrakcyjne, zbliżone do informel. Do lat 70. maluje ekspresyjnie i spontanicznie. Późniejsze obrazy mają bardziej wyraźną, „kontrolowaną” formę. Niezmienną inspiracją była dla artysty natura, jej kolorystyka i bogactwo form. W następnych latach równoległe z malarstwem, uprawiał tkanie gobelinów, zajmował się też ceramiką a od niedawna tworzy grafikę komputerową W 1956 reprezentował

polskie malarstwo na Biennale w Wenecji. W 1973 otrzymał Nagrodę im. Jana Cybisa. W 1979 otrzymał tytuł profesora. Tadeusz Dominik jest jednym z najbardziej oryginalnych twórców współczesnego malarstwa polskiego i wybitnym kolorystą. Na przełomie grudnia 2008 i stycznia 2009, w 80. rocznicę urodzin artysty, Warszawska Królikarnia (oddział Muzeum Narodowego w Warszawie) zaprezentowała monograficzną wystawę „Tadeusz Dominik: Za oknem jest ogród?”, na której pokazano ponad 140 prac z różnych okresów twórczości artysty.

JERZY TCHÓRZEWSKI (1928 Siedlce – 1999 Warszawa)

Kompozycja, 1987 r.

gwasz/papier, 99,5 × 74,5 cm
sygnowany i datowany l.d.: 'J. Tchórzewski 87'

Cena wywoławcza: 40 000 zł

Estymacja: 50 000 – 70 000

POCHODZENIE

- Lipert Gallery, Nowy Jork
- prywatna kolekcja, Stany Zjednoczone

WYSTAWIANY:

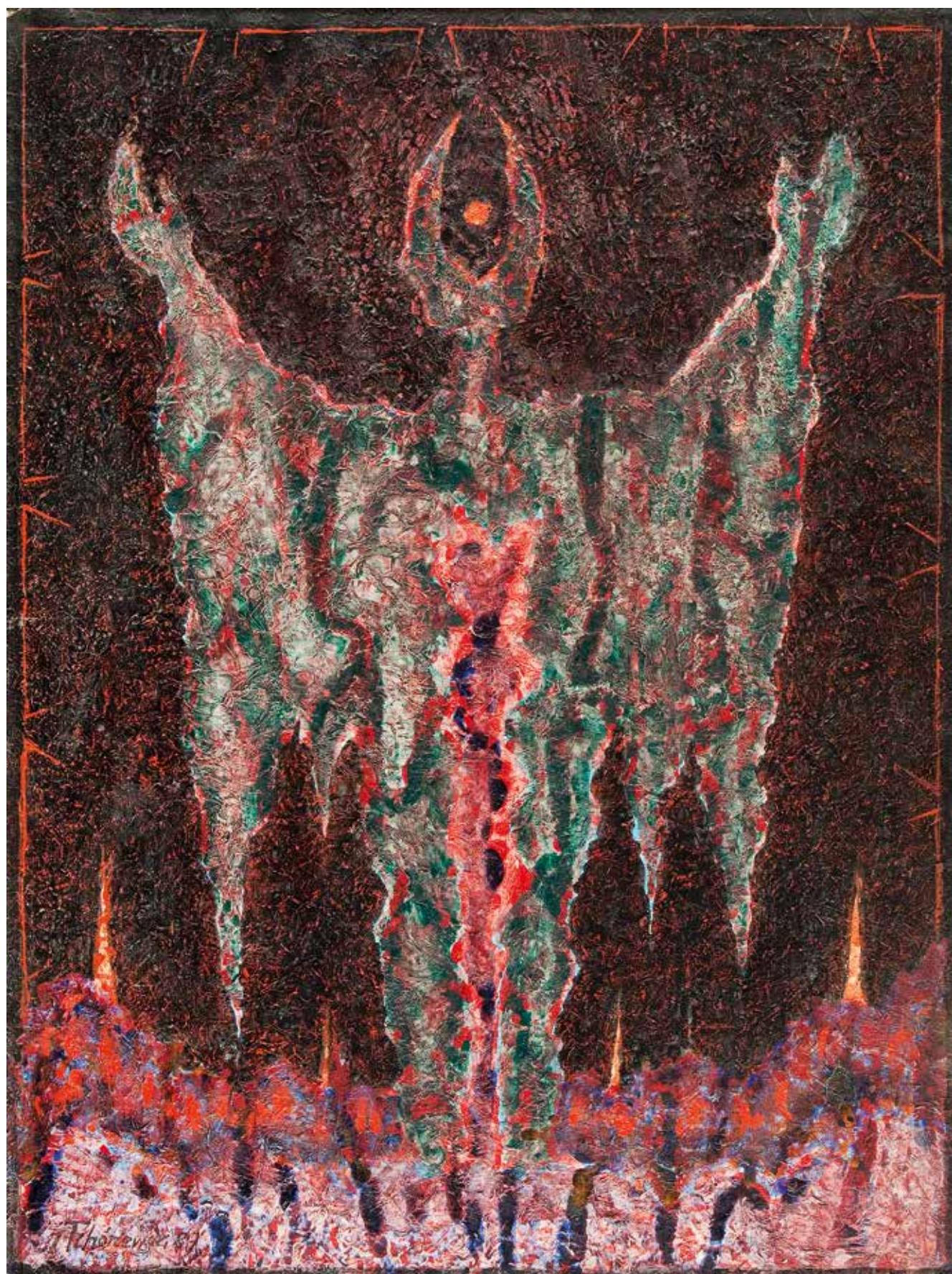
- Lipert Gallery, Nowy Jork

LITERATURA

- Elżbieta Dzikowska, *Polscy artyści w sztuce świata, rozmowy Elżbiety Dzikowskiej*, Warszawa 2005, s. 301.

Studiował w krakowskiej ASP. Związany był z Grupą Krakowską. Debiutował w 1948 r. na I Wystawie Sztuki Nowoczesnej w Krakowie. Wystawiał też razem z międzynarodową grupą Phases. Wziął udział w wystawie w warszawskim Arsenale „Przeciw wojnie, przeciw faszyzmowi” w 1955, gdzie zdobył nagrodę. Pracował jako pedagog w ASP do czasu przejścia na emeryturę w 1998 r. W 1986 otrzymał niezależną Nagrodę im. Jana

Cybisa. Malarstwo artysty bliskie surrealizmowi od wczesnej młodości – fantastyczne stwory i postacie w wymaginowanych pejzażach – ewoluowało w kierunku abstrakcji. Od lat 70. podejmował tematykę religijną. Oprócz sztuk plastycznych Tchórzewski zajmował się poezją. Zbiór wierszy z lat 1988–1996, pt. „Wieczny początek gwałtownej chwili” ukazał się pośmiertnie w roku 2003.

JERZY TCHÓRZEWSKI (1928 Siedlce – 1999 Warszawa)

Kompozycja, 1972 r.

akryl, gwasz/płyta, 86 × 53 cm
sygnowany i datowany p.d.: 'T Tchórzewski 72'

Cena wywoławcza: 24 000 zł

Estymacja: 35 000 – 45 000

Malarstwo Jerzego Tchórzewskiego jest przykładem „abstrakcji gorącej”, która eksponuje żywiołowy, biologiczny element procesu twórczego. Sam artysta pisał w 1962 roku: „Sądzę, że rolą malarza jest wywoływać życie, przemieniać bierną materię plastyczną w pulsujący życiem organizm. Jest w tym coś z pierwotnego procesu rozniecania ognia, kiedy z dwu zimnych, martwych

polan drzewa tryskała iskra, powstawał żywioł. Człowiek, który ten żywioł wywoływał, był początkowo sam wobec rzeczy martwych. Miał tylko w sobie energię i potrzebę. Konieczność wywołania innej energii. Gdy ta wytrysła, stawał wobec czegoś, co odtąd żyło własnym, odrębnym intensywnym życiem.”

TADEUSZ BRZozowski (1918 Lwów – 1987 Rzym)

„Fatliki”, 1965 r.

olej/plyta, 48 × 37 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'T.BRZozowski | „FATLIKI” | 1965 | 37 × 48'

Cena wywoławcza: 30 000 zł

Estymacja: 45 000 – 55 000

Kolor, faktura, gra laserunków i walerów, cała „alchemia” jaką stosował w swoich obrazach złożyły się na niepowtarzalne zjawisko malarstwa abstrakcyjnego, które zdolne było „opowiadać” samą swą formą. Artysta stworzył szereg dzieł urzekających niemal alchemicznym znawstwem pigmentu. Przyciągały one oko śmiałością kolorystyczną, wyszukaną materią, niejednokrotnie także silnie zaakcentowaną fakturą i zadziwiały wymyślnymi, archaizującymi tytułami o „galicyjskiej” proveniencji. Prace te zdumiewały także siłą ekspresji i wyróżniały się odrębną stylistyką, która zapewniła malarzowi uznanie krytyki i publiczności.

Od 1936 studiował malarstwo w ASP w Krakowie, w latach 1940–1942 kontynuując naukę w Kunstgewerbeschule, powstałej w miejsce Akademii. W czasie okupacji związany był z Teatrem Podziemnym Tadeusza Kantora – grał w Balladynie (1943) i główną rolę w Powrocie Odysa (1944). W tym okresie zajmował się też konserwacją dzieł sztuki, co okazało się owocne dla jego własnej techniki malarskiej w przyszłości. W 1945 ostatecznie ukończył studia w krakowskiej ASP. Do 1948 wystawiał z Grupą Młodych Plastyków, uczestnicząc w najważniejszych wystawach młodego ruchu artystycznego, aż do narzucenia przez władze socrealizmu jako obowiązującego stylu obrazowania. W 1954 przeniósł się do Zakopanego, gdzie podjął pracę pedagogiczną w Szkole Kenara. W tym okresie, w toku samodzielnych prób i doświadczeń stał się wirtuozem techniki malarskiej. W 1955 powrócił do udziału w wystawach, uczestnicząc w licznych pokazach w Polsce i za granicą, organizując też wiele wystaw indywidualnych. W 1957

Brzozowski wszedł w skład reaktywowanej Grupy Krakowskiej. Od 1958 współorganizował „Salony Marcowe” w Zakopanem. W 1959 w Paryżu związał się z międzynarodowym ruchem „Phases”. W latach 1962–1979 był pedagogiem w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu (od 1977 profesorem), a w latach 1979–1981 profesorem ASP w Krakowie. Otrzymał wiele nagród i odznaczeń państwowych oraz m. in. nagrodę Fundacji im. Alfreda Jurzykowskiego (1983). Wśród retrospektyw artysty za jego życia wymienić należy wystawę w Muzeum Narodowym w Poznaniu (1974) i wystawę rysunków w Muzeum Okręgowym w Radomiu (1986). Wielka wystawa pośmiertna eksponowana była w Muzeum Narodowym w Warszawie, a następnie w muzeach w Zakopanem, Wrocławiu i Krakowie w latach 1997–1998. Towarzyszył jej katalog oeuvre artysty w dziedzinie malarstwa i rysunku: Tadeusz Brzozowski 1918–1987, pod red. Anny Żakiewicz, Muzeum Narodowe, Warszawa 1997.

EDWARD DWURNIK (ur. 1943 r., Radzymin)

Święty Florian, ok. 1974–76 r.

olej/plótno, 142 × 120 cm
niesygnowany

Cena wywoławcza: 17 000 zł

Estymacja: 28 000 – 38 000

Miałem problem po ukończeniu Akademii, właściwie już podczas trwania studiów, bo wszyscy malowali mniej więcej tak samo, rysowali tak samo (...). Mielśmy zawężone horyzonty i równie nieciekawe perspektywy. (...) I właśnie wtedy pomógł mi Nikifor. (...) Osobiście poznałem go w 1966 lub 1967 roku, bo przyjechał na Akademię, a właściwie przywieźli go szarą warszawą. Był z nim opiekun. Nikifor wysiadł, usiadł przy nas na ławce i zaczął rysować. Rysował i rysował, a ja patrzyłem. (...) To fakt, że starałem się wtedy malować trochę jak Nikifor, ale to był jedynie przewrotny rozpęd we własnym kierunku. Tak więc to raczej dowcip z tym moim Nikiforem. Niemniej wtedy był dla mnie bardzo ważny, wskazał mi drogę. (cyt. za: Edward Dwurnik „Krótka historia mojego malarstwa”)

Studiował na wydziale malarstwa akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom zdobył w pracowni prof. Eugeniusza Eibischa w 1970. W 1966 r. stworzył najliczniejszy cykl jakim był „Podróże Autostopem”. W latach 80. malarstwo Dwurnika stało się ekspresyjne i dramatyczne. W latach 90. tworzył kontynuację „Podróży Autostopem” czyli „Błękitne miasta”, „Diagonalne”,

„Błękitne” i „Wyliczanka”. W 1981 otrzymał nagrodę im. Cypriana Kamila Norwida, w 1983 Nagrodę Kulturalną Solidarności oraz nagrodę Coutts and Co International Private Banking w Zurychu. Brał udział w Documenta 7 w Kassel w 1982, Nouvelle Biennale de Paris w 1985 i w XIX Biennale Sztuki w Sao Paulo w 1987.

RAJMUND ZIEMSKI (1930 Radom – Warszawa 2005)

Pejzaż, lata 60. XX w.

olej/plótno, 147,5 × 68 cm

Cena wywoławcza: 22 000 zł

Estymacja: 40 000 – 60 000

Artysta z upodobaniem zestawiał partie malowane gładko z liszajowatymi, chropowatymi naroślami farby kładzionej grubo i rozlewanej cienkimi strużkami, co dawało efekt gęstej pajęcznej sieci zasnuwającej przestrzeń obrazu. Obrazy stawały się przez to krajobrazami wewnętrznymi, odbiciem marzeń, snów, indywidualnych emocji, czasem niepokojów. Uniwersalne, magiczne znaczenie zyskiwały wtedy jedynie, gdy autor powiększał ich rozmiary, akcentował hieratyczność – upodobał sobie pionowy prostokąt, gdzie strzelistość całości często podkreślał wertykalny „kręgosłup”, forma „szkieletowa” (niedwuznacznie kojarząca się z obrazem Pollocka Katedra, 1960; Pejzaż 45/61; Pejzaż 60/64). Do „Pejzaży” tych warto odnieść słowa Jerzego Olkiewicza: „Są to pejzaże kościste, z których słońce wysłało dobroduszną, życiodajną glebę, karmiącą zwykle zieleń i owoce. Pejzaże pozbawione ostentacyjnego piękna krajobrazu [...]. Mały skrawek własnej żarliwości i niepokoju – wydłużony prostokąt, w którym pomarszczona, wyschła, poszarpana materia kondensuje się w dramatyczną formę, o ciężarze gatunkowym mierzonym pasją i uporem [...]”.

Studia ukończył w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w 1955 r. w pracowni Artura Nacht-Samborskiego i przez kilkadziesiąt lat był profesorem tej uczelni. Debiutował na „poodwilżowej” wystawie w „Arsenale” w 1955 r. Na przełomie lat 50. i 60. współpracował z Galerią Klubu Krzywego Koła.

W 1979 r. otrzymał Nagrodę im. J. Cybisa. Jego obrazy znajdują się w Muzeum Narodowym w Warszawie, Krakowie i Poznaniu oraz wielu kolekcjach w kraju i zagranicą.

KAJETAN SOSNOWSKI (1913 Wilno – 1987 Warszawa)

Z cyklu „Obrazy puste”, 1959 r.

olej/plótno, 66 × 55 cm

sygnowany i datowany l.d.: 'Kajetan 59'

Cena wywoławcza: 19 000 zł

Estymacja: 25 000 – 35 000

POCHODZENIE

- ze spuścizny rodzinnej artysty
- galeria Program, Warszawa
- kolekcja prywatna

W późniejszym okresie artysta całkowicie odrzucił wartości emocjonalne i skupił się na materialnych cechach kompozycji, podkreślając przede wszystkim proces redukcji barwy (Obrazy białe, 1958). Jednocześnie tworzył eksperymentalne obrazy utrzymane w mgławicowej, świetlistej kolorystyce (Portrety biblijne, Erotyki, 1957–58). Ujawniona wówczas fascynacja naturą światła stała się podstawą stworzenia przez artystę koncepcji ascetycznych „obrazów pustych”, w których niemal jednobarwna płaszczyzna (zamalowana

metodą rozprowadzania farby dłonią po płótnie, bez użycia dodatkowych narzędzi) promieniowała własnym blaskiem (1961–65). Dalsze zainteresowanie rozwojem nauk ścisłych (światem „awizualnym” – jak mówił sam artysta), studia nad zjawiskami barwnymi, przestrzennymi i świetlnymi zaowocowały kolejnymi pracami, często łączonymi w serie, jak Polipityki (1965) i Obrazy chemiczne – Metalepseis (1972–82).

WŁADYSŁAW JACKIEWICZ (ur. 1924 r., Podgrodzie na Wileńszczyźnie)

Obraz XIV/96, 1996 r.

olej/plótno, 150,5 × 130 cm

sygnowany p.d.: 'Jackiewicz'

opisany na odwrociu na blejtramie: 'W.JACKIEWICZ OBRAZ XIV/96
150 × 130'

Cena wywoławcza: 17 000 zł

Estymacja: 22 000 – 26 000

WYSTAWIANY

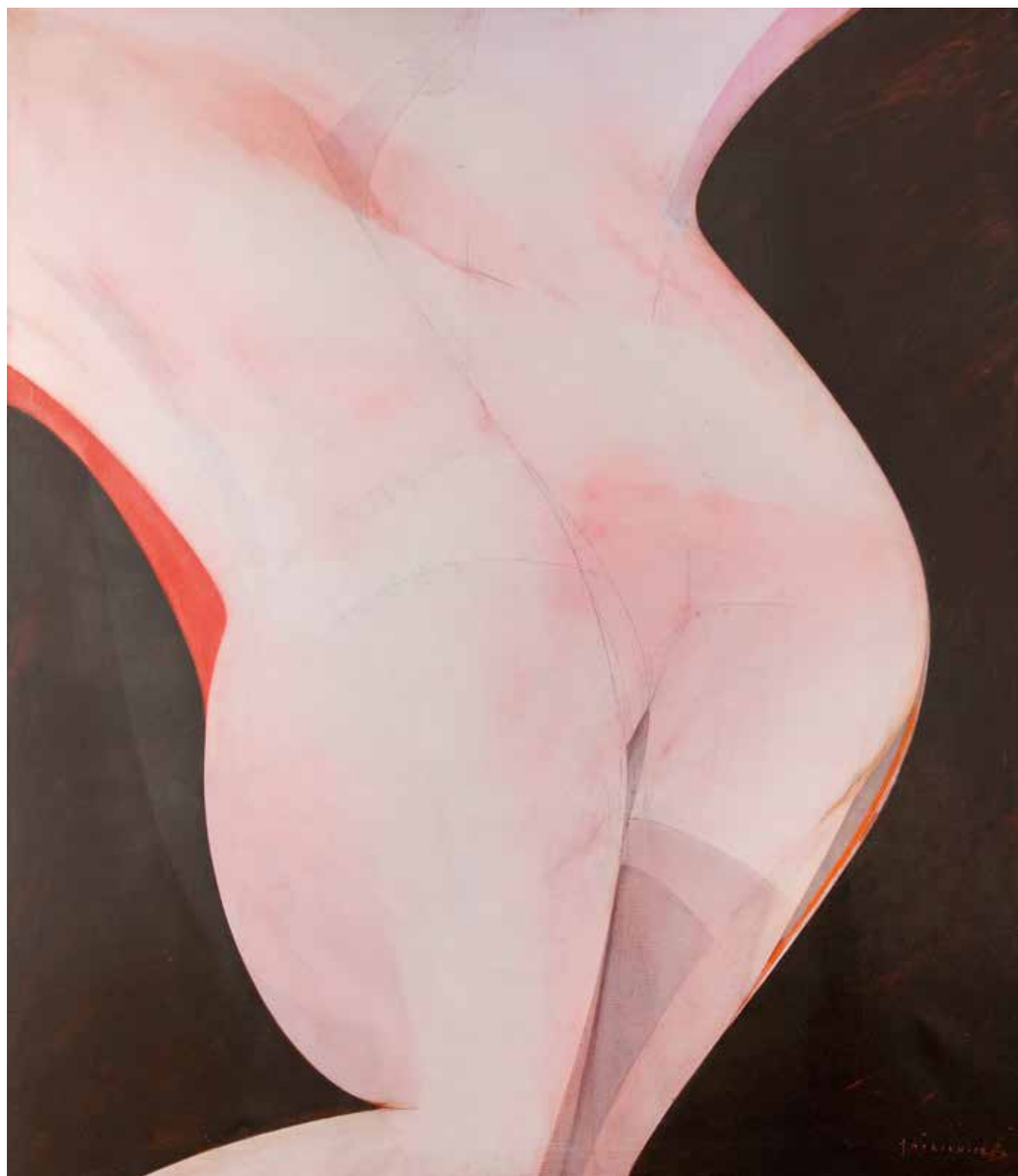
– Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie „Władysław Jackiewicz: malarstwo”,
10.11.-10.12.2004

LITERATURA

– Władysław Jackiewicz, katalog wystawy, [kurator] Gabriela Kurowska, Sopot
2004, s. 28 (reprodukcja barwna), reprodukcja na okładce.

Studiował na Wydziale Malarstwa w PWSSP w Sopocie. Dyplom otrzymał w 1952 roku, w pracowni profesora A. Nacht-Samborskiego. W latach 1951–1984 pracownik w macierzystej uczelni Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Gdańsku (obecnie: Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku). Od roku 1965 do 1968 był dziekanem Wydziału Malarstwa, w latach 1968–1969

prorektorem uczelni. W latach 1969–1981 pełnił funkcję jej rektora PWSSP. Współtwórca Grupy Gdańskiej. Twórca licznych aktów, pejzaży, martwych natur oraz abstrakcyjnych kompozycji geometrycznych. Jego twórczość charakteryzuje zróżnicowana faktura, bogata i wyrafinowana kolorystyka.

JACEK SEMPOLIŃSKI (1927 Warszawa – 2012 Warszawa)

„Rzeka III”, 1969 r.

olej/ płótno, 116 × 89 cm

sygnowany i opisany na odwrociu na blejtramie: "Sempoliński | „Rzeka III”"

Cena wywoławcza: 10 000 zł

Estymacja: 15 000 – 25 000

Od lat 60. artysta łączył motywy zaczerpnięte ze studiów pejzażu i architektury z rozwiązaniami kolorystycznymi i fakturowymi bliskimi abstrakcji aluzyjnej. W latach 70. skupiał uwagę na wyabstrahowanych problemach koloru, światła, przestrzeni malarskiej, faktury, dla których wszakże natura nadal pozostaje czytelnym punktem wyjścia.

WACŁAW TARANCZEWSKI (1903 Czarnków – 1987 Kraków)

Martwa natura z gałęzią, lata 60. XX w.

olej/plótno, 180 × 120 cm

na odwrociu naklejki wystawowe z wystawy „Wacław i Paweł Taranczewscy. Pokolenia” z 2000 r. z Galerii Nautilus w Krakowie i Galerii Czas w Będzinie

Cena wywoławcza: 30 000 zł

Estymacja: 38 000 – 48 000

POCHODZENIE

- ze spuścizny rodzinnej artysty
- Galeria Nautilus, Kraków
- kolekcja prywatna

WYSTAWIANY

- 2000 r. „Wacław i Paweł Taranczewscy. Pokolenia” Galeria Nautilus, Kraków; Galeria Czas, Będzin, kat. 22
- 2000 r. Centrum Kultury „Zamek”, Poznań

Późne obrazy Taranczewskiego cechowała oszczędność malarskiego zapisu, lakoniczność form sprowadzonych do układów linii i plam barwnych, będących już tylko aluzją do empirycznie poznawalnej rzeczywistości. Zbliżoną do kapistowskiej tonację barwną jego wczesnych prac wypierały stopniowo szlachetne zestroje szarości, brązów i zieleni, które stanowiły akompaniament dla intensywnych akcentów czerwieni, żółci, bieli i czerni. Przestrzeń w obrazie uległa wertykalnemu spiętrzeniu oraz zrytmizowaniu drobnymi odcinkami linii i łuków.

Studiował w Szkole Sztuk Zdobniczych w Poznaniu i krakowskiej ASP w pracowniach F. Pautscha i F. S. Kowarskiego. Pod koniec lat 20. przeniósł się do Warszawy. Tu debiutował w 1932 r. na II Salonie IPS. Był członkiem grupy Przysmat. Po wojnie przebywał w Poznaniu i w Krakowie, z którym związał się na stałe. Od młodości interesowała go abstrakcja; w czasie studiów w Krakowie miał kontakty z futurystami. Malował pejzaże, martwe natury,

portrety, był także autorem polichromii (m. in. w kościołach Najświętszej Marii Panny i Św. Marcina w Poznaniu). W Paryżu wszedł w krąg koloryzmu, którego paletę barw utrzymywał w następnych latach swej twórczości, choć z mocnym ograniczeniem używanych barw. Kompozycje artysty odznaczały się sprowadzeniem figur, bądź przedmiotów do syntetycznego znaku, zachowując funkcję dekoracyjną obrazu.

STEFAN KRYGIER (1923 Łódź – 1997 Łódź)

„Czerwień i biel”, 1957 r.

olej/ płótno, 96 × 120 cm

opisany na blejtramie: "96 × 120 1957 „CZERWIEN I BIEL”"

Cena wywoławcza: 16 000 zł

Estymacja: 35 000 – 45 000

POCHODZENIE

- ze spuścizny rodzinnej artysty
- kolekcja prywatna

LITERATURA

– Stefan Krygier 1923–1997, katalog wystawy, Muzeum Historii Miasta Łodzi, listopad-grudzień 1999, Łódź 1999, s. 98–99, poz. kat. I. 33.

„Już w 1957 r. odstąpił Krygier od wszelkiej przedmiotowości. Wprawdzie znowu zgodnie z rytmem przemian dokonujących się z oszałamiającą szybkością w sztuce polskiej tamtego czasu, ale z zachowaniem specyficznych cech właściwych jego osobowości artystycznej. Toteż pierwsze abstrakcyjne obrazy Krygiera, choć jeszcze niespójne, noszą znamiona architektonicznego konstruowania.” (Bożena Kowalska „Stefan Krygier – dzieje twórczości”)

W latach 1945–50 studiował w łódzkiej PWSSP. W roku 1963 uzyskał dyplom architekta na Politechnice Warszawskiej. Był współzałożycielem powstałej w 1953 roku w Katowicach GRUPY ST-53. Prace malarskie z początku lat 50. stanowiły próbę transpozycji inspiracji sztuką starożytnego Egiptu na język sztuki nowoczesnej. Tworzył również kompozycje oparte na geometrycznych

rytmach. Z czasem wprowadził do nich kształty organiczne. W latach 70. podejmował poszukiwania z obszaru konstrukttywizmu i konceptualizmu. Artysta został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi (1972) oraz Nagrodą Ministra Kultury i Sztuki II stopnia (1973 r.).

40

ZBYSŁAW MAREK MACIEJEWSKI (1946 Pohulanka – 1999 Kraków)

Martwa natura z gruszkami, 1982 r.

olej/plótno, 38 × 46 cm

sygnowany i datowany p.g.: 'ZM 12.VI.1982'

Cena wywoławcza: 6 000 zł

Estymacja: 8 000 – 15 000

Dyplom uzyskał w krakowskiej ASP w pracowni W. Taranczewskiego w 1969 roku. Był profesorem na macierzystej uczelni i w Europejskiej Akademii Sztuk w Warszawie. Czuł się spadkobiercą malarstwa okresu Młodej Polski i twórczo rozwijał wątki sztuki tego okresu. Około 1980 zaczął często malować w plenerze. Odbyszał podróże na północ i południe Europy. Zmagał

się z problemem ukazania odmiennego od rodzimego światła. Jego płótna wypełniają kwieciste ogrody, gęstwiny roślin i krzewów lub uporządkowane parki. Malował także portrety, martwe natury oraz obrazy o tematyce religijnej i mitologicznej. W 1998 został laureatem (drugim z kolei) Nagrody im. Witolda Wojtkiewicza, przyznawanej przez krakowski oddział ZPAP.

JACEK SIENICKI (1928 Warszawa – 2000 Warszawa)

Butelki, 1985 r.

olej/ płótno, 46 × 38 cm

sygnowany i opisany na odwrociu: 'JACEK | SIENICKI | ol. pł. | 1985'

Cena wywoławcza: 23 000 zł

Estymacja: 28 000 – 35 000

Artysta uprawiał malarstwo w ograniczonej palecie barw, analizując szarości i przygaszone kolory. Dążył do maksymalnej syntezy przekazu. Tematy czerpał z natury: pojedyncza roślina, pejzaż i najbliższego otoczenia – np. wnętrze pracowni, mieszkania. Używając oszczędnie środków malarskich, tworzył obrazy o ogromnym bogactwie materii.

Studiował w warszawskiej ASP pod kierunkiem A. Nachta-Samborskiego. Przez wiele lat był jego asystentem a następnie profesorem macierzystej uczelni. Debiutował na wystawie „Przeciw wojnie, przeciw faszyzmowi”

w warszawskim Arsenale w 1955. Laureat Nagrody Krytyki Artystycznej im. C. K. Norwida w 1975 r., niezależnej Nagrody im. J. Cybisa w 1983 r. oraz nowojorskiej Nagrody Fundacji A. Jurzykowskiego w 1993 r.

TOMASZ TATARCZYK (1947 Katowice – 2010 Warszawa)

„Tablica”, 1979 r.

olej/plótno, 55,5 × 46 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'TOMASZ TATARCZYK 79 | „TABLICA”'

Cena wywoławcza: 5 000 zł

Estymacja: 7 000 – 14 000

Praca pochodzi z bardzo wczesnego, jeszcze studenckiego, okresu twórczości artysty. Studiował początkowo w Politechnice Warszawskiej (1966–1972), a następnie w warszawskiej ASP (1976–1981), gdzie uzyskał dyplom w pracowni Jana Tarasina. Na pierwszych wystawach prezentował prace, w których, jak pisał, Zbigniew Taranienko, „wybiegał w stronę przedmiotu”: tworzył realizacje na pograniczu malarstwa i organizacji przestrzeni.

Swoje życie dzielił pomiędzy Warszawę, a dom pod Kazimierzem. Natura i pejzaż były jego naturalnym środowiskiem i inspiracją. Od 1984 r. współpracował z Galerią Foksal w Warszawie. Jego prace były prezentowane na wielu wystawach indywidualnych m.in. w : Galerii Foksal, galerii BWA w Lublinie, Galerii Awangarda we Wrocławiu, Państwowej Galerii Sztuki w Sopocie, Galerii 86 w Łodzi, w Galerii Zachęta w Warszawie, Soho Center for Visual Arts w Nowym Jorku, Galerie Ucher, Kolonia. Uczestniczył

w licznych wystawach zbiorowych. W 1999 r. został laureatem Grand Prix Międzynarodowego Konkursu Rysunku we Wrocławiu. Był stypendystą Fundacji Kościuszkowskiej w Nowym Jorku; Fundacji Sorosa w USA i Fundacji Rockefellera we Włoszech. W ostatnim czasie walczył z chorobą, malował mniej. W 2009 r. uhonorowany został za 2008 rok nagrodą im. Jana Cybisa przyznawaną wybitnym malarzom przez Związek Polskich Artystów Plastyków za całokształt twórczości.

JERZY MIERZEJEWSKI (1917 Karków – 2012 Warszawa)

Oko, 1974 r.

olej/plótno, 99 × 140 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'MAL. JERZY MIERZEJEWSKI | POLAND 1974'

Cena wywoławcza: 16 000 zł

Estymacja: 25 000 – 35 000

Malarskie fascynacje artysty obejmowały m.in. twórczość Fra Angelico, Ingres'a, Cézanne'a, a z Polaków – Mieczysława Janikowskiego. Uczył się od nich skupienia na motywie, powściągliwości, prostoty, która – jak przyznawał – urzekała go. Znajdował upodobanie w tym, co monumentalne. Intrygowały go sposoby konstruowania obrazu przy pomocy niezbędnych tylko elementów, dążenie do zwięzłości.

W latach 1937–1939 studiował w ASP w Warszawie, w pracowni prof. Mieczysława Kotarbińskiego. Dyplom uzyskał w 1956 r. W latach 1944–1946 uczestniczył w organizacji i pierwszych wystawach Związku Polskich Artystów Plastyków, w latach 1954–1960 był prezesem sekcji malarskiej Związku w Warszawie. Związany był również z Wyższą Szkołą Teatralną i Filmową w Łodzi, gdzie pełnił funkcję dziekana Wydziału Operatorskiego, Wydziału Reżyserii, a także prorektora. W 1976 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym, a w 1990 r. profesorem zwyczajnym. Przez

długi czas przebywał za granicą, wiele wystawiał w Stanach Zjednoczonych, Holandii, Belgii, Niemczech, między innymi na wystawie „The Selective Eye” w Grown Tower Gallery w Los Angeles (1970). Pod koniec lat 80. artysta powrócił na stałe do Polski. W 1997 był laureatem Nagrody im. J. Cybisa. W 2004 r. w Muzeum Narodowym w Warszawie odbyła się duża wystawa Mierzejewskich – Jerzego, jego brata, Andrzeja oraz ich ojca, Jacka. W 2006 r. Jerzy Mierzejewski otrzymał tytuł Doktora Honoris Causa PWSFTviT w Łodzi.

ANDRZEJ MIERZEJEWSKI (1915 Zakopane – 1982)

„Wędrowcy”, 1974 r.

olej/plótno, 135 × 99,5 cm

sygnowany i datowany u dołu: 'Andrzej Mierzejewski | 1974'

opisany na odwrocie, na blejtramie: 'ANDRZEJ MIERZEJEWSKI 1974'

Cena wywoławcza: 6 000 zł

Estymacja: 8 000 – 12 000

WYSTAWIANY

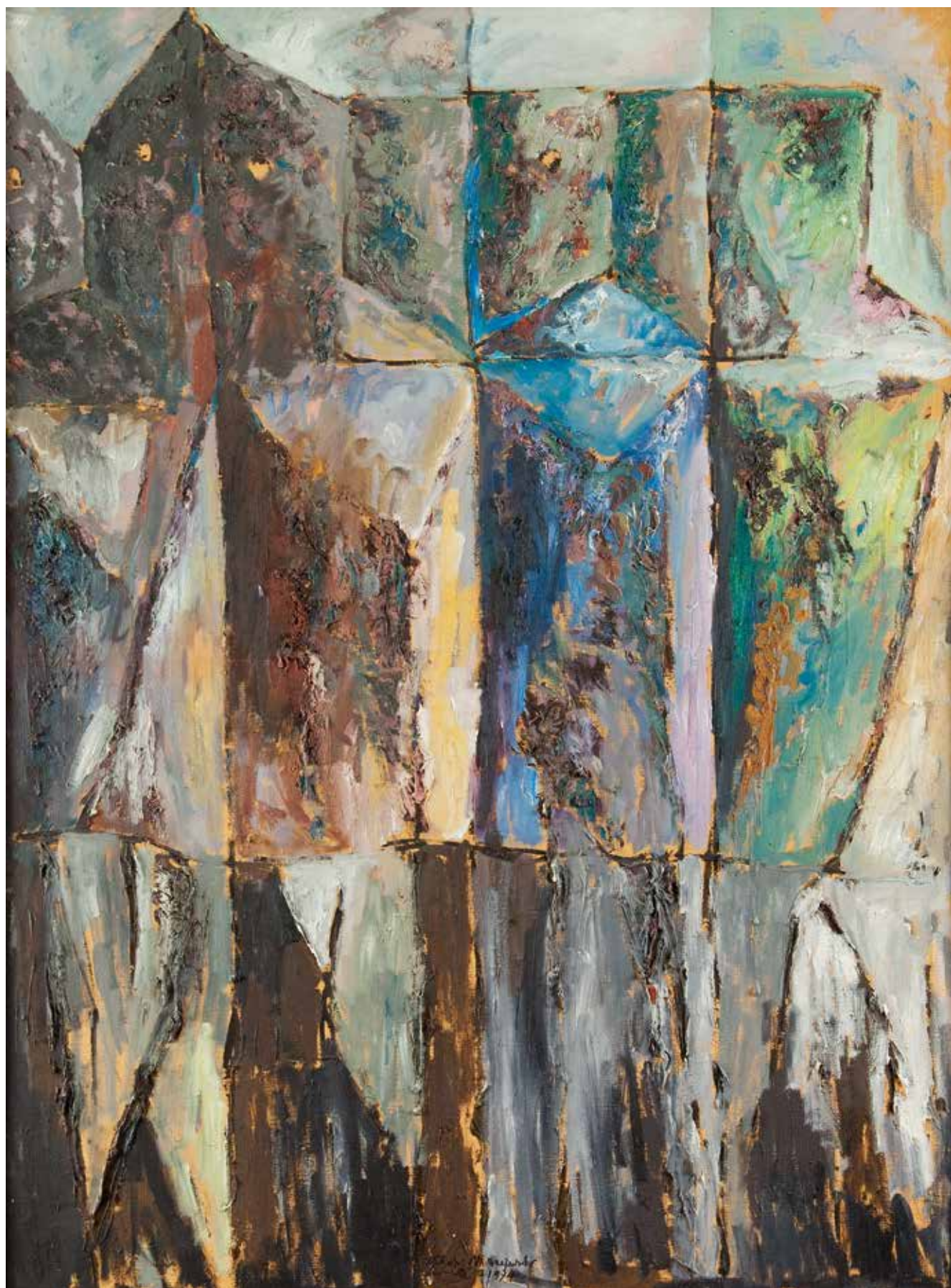
– Warszawa, Galeria Domu Artysty Plastyka, ZPAP Okręg Warszawski,
11–18.02.2013

LITRATURA:

– Andrzej Mierzejewski: Stale i uporczywie, katalog wystawy, [red.] Magdalena
Sołtys, Warszawa 2013, s. 105 (reprodukcja).

W latach 1935–39 studiował w ASP w Warszawie w pracowni prof. Mieczysława Kotarbińskiego. Dyplom uzyskał w 1947 roku. Nie był związany z żadnym ugrupowaniem artystycznym i rzadko uczestniczył w wystawach zbiorowych. W 1980 roku odbyła się duża indywidualna wystawa

jego malarstwa w Narodowej Galerii Sztuki Zachęta. Ostatnio prace Andrzeja Mierzejewskiego prezentowane były w 2004 roku w Muzeum Narodowym w Warszawie, na wspólnej wystawie Jacka, Andrzeja i Jerzego Mierzejewskich.

45

JADWIGA MAZIARSKA

(1913 Sosnowiec – 2003 Modliczyn k. Krakowa)

Kompozycja

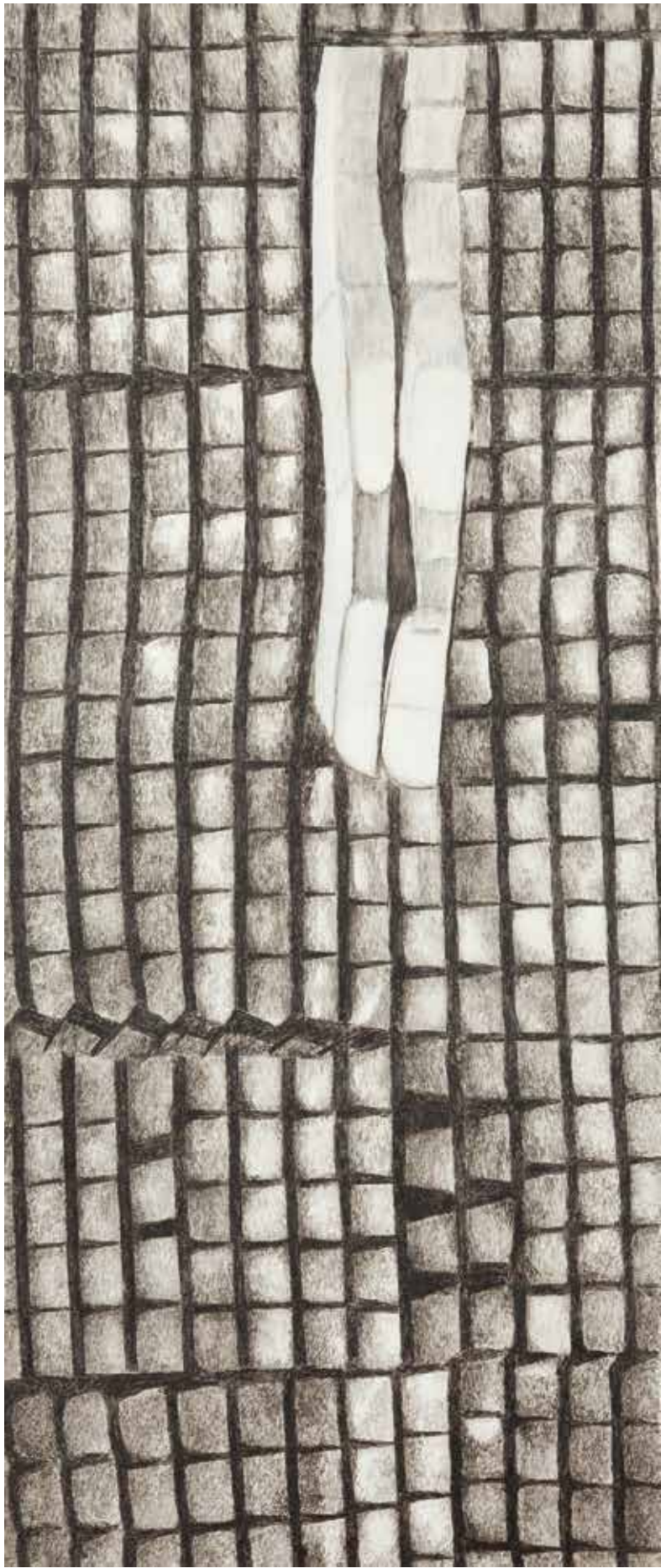
olej/plótno, 125 × 53 cm

sygnowany na odwrociu: 'Jadwiga Maziarska'

Cena wywoławcza: 20 000 zł

Estymacja: 35 000 – 45 000

W latach 70. artystka zaprzestała tworzenia dzieł strukturalnych i kolażowych skupiając się na malowaniu bardziej zdecydowanych, jednolitych fakturowo i ograniczonych kolorystycznie (niekiedy tylko do czerni i bieli) kompozycji.

ROMAN OWIDZKI (1912 Ostrowy – 2009 Warszawa)

Bez tytułu, 1968 r.

relief, technika własna/deska, 110 × 90 cm

sygnowany p.d.: 'R. OWIDZKI'

opisany na odwrociu: 'R. OWIDZKI 1968 110 × 90', na blejtramie: 'zaczęty 9-VIII 68 r.'

Cena wywoławcza: 30 000 zł

Estymacja: 35 000 – 40 000

WYSTAWIANY

– Listopad 2005 Galeria Studio, Warszawa

LITERATURA:

– Roman Owidzki: obrazy, reliefy, rysunki, katalog wystawy, Centrum Sztuki Studio im. Stanisława Ignacego Witkiewicza, Galeria Studio, [red.] Grzegorz Pabel i Danuta Wróblewska, Warszawa 2005, s. 28.

W latach 1931–34 studiował nauki ścisłe, a następnie malarstwo na warszawskiej ASP, w pracowni K. Tischego oraz J. Kurzatkovskiego. Wojna przerwała jego studia i dyplom otrzymał w 1955, na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie, której był już wtedy pedagogiem. W czasie wojny, był więźniem obozu w Murnau, gdzie wspólnie z J. Sołtanem, B.T. Urbanowiczem i A. Siemaszką realizowali scenografie do sztuk teatralnych wystawianych przez obozowy teatr. Od 1956, prowadził na ASP pracownię brył i płaszczyzn, która

później nazywała się pracownią „działań i struktur wizualnych”. Pod koniec lat 60. tworzył abstrakcyjne kompozycje olejne. Współpracował z Galerią „Krzywe Koło” M. Bogusza, brał udział w „Konfrontacjach 1965” w Elblągu, Sympozjum Artystów i Naukowców w 1966 w Puławach, jego prace eksponowane były na wystawie „Przestrzeń, ruch, światło” w 1967 we Wrocławiu. Profesor zwyczajny od 1972. Na emeryturę odszedł w 1984.

47

ROMAN OWIDZKI (1912 Ostrowy – 2009 Warszawa)

Bez tytułu, 1968 r.

technika własna, collage, papier/płyta, 47 × 74 cm
sygnowany i datowany p.d.: 'RO 68'

Cena wywoławcza: 13 000 zł

Estymacja: 18 000 – 25 000

Artysta w 2008, na rok przed śmiercią został uhonorowany nagrodą im. Jana Cybisa, najważniejszą nagrodą malarską w Polsce.

ROMAN ARTYMOWSKI (1919 Lwów – 1993 Warszawa)

„Katedra”, 1956 r.

olej/plótno, 43 × 54,5 cm

sygnowany i datowany l.g.: 'ARTYMOWSKI 56'

na odwrociu naklejka CBWA Warszawa („Zachęta”) oraz naklejka z opisem obrazu w maszynopisie

Cena wywoławcza: 5 000 zł

Estymacja: 9 000 – 12 000

W 1945 podjął studia na ASP w Krakowie. Jego nauczycielami byli m.in.: Eugeniusz Eibisch i Andrzej Jurkiewicz. Zadebiutował w październiku 1949. W latach 1953–1956 brał udział w wykonaniu polichromii odbudowywanych kamienic Rynku Starego i Nowego Miasta w Warszawie. W 1958 po raz pierwszy odbył podróż na Bliski Wschód. W 1959 w galerii Krzywe Koło miał pierwszą wystawę indywidualną, na której pokazał prace powstałe

pod wpływem podróży do Włoch. W tym samym roku odwiedził Bagdad, organizując tam wystawę polskiej sztuki współczesnej. W latach 1959–1960 wykładał grafikę artystyczną i poligrafię w bagdadzkich uczelniach artystycznych. Po powrocie do Polski w PWSSP w Łodzi prowadził Pracownię Malarstwa i Rysunku na Wydziale Tkaniny. W 1982 r. otrzymał profesurę na warszawskiej ASP.

ED (EDWIN) MIECZKOWSKI (ur. 1929 r., Pittsburgh)

„Red China”, 1976 r.

olej/plyta pilśniowa, 91 × 114 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'ED MIECZKOWSKI – RED CHINA |

NEW YORK CITY 1976'

Cena wywoławcza: 8 000 zł

Estymacja: 20 000 – 40 000

W 1960 roku Mieczkowski wraz z Ernstem Benkertem oraz Francisem Hewitem założył grupę artystyczną Anonima Group (1960–71). Sprzeciwiali się oni skrajnemu konsumeryzmowi oraz dostosowywaniu się artystów i ich sztuki do potrzeb widza. Celem ich twórczości było precyzyjne śledztwo naukowych fenomenów oraz psychologii percepcji optycznej. Działalności malarskiej towarzyszyła także aktywność pisarska, w postaci propozycji, projektów i manifestów.

W 1966 roku prace artystów z Anonima Group zostały wystawione w warszawskiej Galerii Foksal na wystawie „Obrazy czarno-białe i szare”.

Amerykański malarz pochodzenia polskiego mieszkający w Cleveland w Stanach Zjednoczonych. Jest zaliczany do twórców op-artu, chociaż sam artysta nigdy nie lubił tego terminu. W swoich pracach bada wizualne i psychologiczne oddziaływania kolorów, kształtów i wzorów.

W 1957 roku ukończył Cleveland Institute of Art, BFA oraz w 1959 roku Carnegie Tech. MFA. Od 1959 roku wykłada na Faculty Cleveland Institute of Art, a od 1963 roku na Western Reserve University.

50

HENRYK MUSIAŁOWICZ (ur. 1914 r., Gniezno)

Z cyklu „Matka ziemia”, 1998 r.

technika mieszana, olej/płyta pilśniowa, 35,5 × 46,5 cm

(wraz z oprawą autorską)

sygnowany śr. d.: 'MUSIAŁOWICZ' (na ramie)

sygnowany i opisany na odwrociu: 'Z CYKLU | „MATKA ZIEMIA” | 1998 |
MUSIAŁOWICZ'

Cena wywoławcza: 4 000 zł

Estymacja: 6 000 – 8 000

W 1939 r. ukończył warszawska ASP, gdzie studiował pod kierunkiem F.S. Kowarskiego oraz L. Pękalskiego. Należał do grupy „Warszawa”. Używa różnych technik (pędzel, pióro, techniki graficzne, tusz) stworzył monotematyczne serie, m.in. „Dno morskie”, „Wojna przeciw człowiekowi”,

„Portrety z wyobraźni”, cykle „Reminiscencje”, „Epitafia”, „Rodzina”. Maluje obrazy z syntetycznie ujętymi formami i postaciami, o bogatym tle i fakturze reliefowej, zajmuje się też malarstwem ściennym i witrażownictwem (projekt witraża do Mauzoleum Walki i Męczeństwa w Alei Szucha w Warszawie).

HENRYK MUSIAŁOWICZ (ur. 1914 r., Gniezno)

Z cyklu „Reminiscencje”, 1993 r.

technika mieszana, olej/płyta pilśniowa, 34 × 29,5 cm

(wraz z oprawą autorską)

sygnowany i opisany na odwrociu: 'Z CYKLU: | „REMINISCENCJE” | 1993 |
34 × 30 | MUSIAŁOWICZ'

Cena wywoławcza: 4 000 zł

Estymacja: 6 000 – 8 000

W roku 1984 rozpoczęła się nowa epoka w życiu Musiałowicza. Odnalazł spokój w Puszczy Białej, w swoim wiejskim domu w Cieriszy. Zbudował tam pracownię, w której, obok obrazów, zaczął tworzyć obiekty rzeźbiarskie i instalacje. Mimo wieku, każdy jego dzień zaczyna się i kończy w pracowni.

JAN DOBKOWSKI (ur. 1942 r., Łomża)

„Między niebem a ziemią”

akryl/plótno, 105 × 148 cm

sygnowany i opisany na odwrociu: 'Jan Dobkowski | „Między niebem a ziemią”
1974 acryl 105 cm x 149 cm'

Cena wywoławcza: 12 000 zł

Estymacja: 20 000 – 30 000

Był współzałożycielem (wraz z Jerzym Jurym Zielińskim) grupy „Neo-Neo” (1967–1970). W roku 1968 Dobkowski wziął udział w wystawie „Secesja-Secesja?” w Galerii Współczesnej w Warszawie, która wywołała wielkie zainteresowanie w mediach i wśród krytyków. Po sukcesie na tej wystawie jego obrazy znalazły się na prestiżowej prezentacji „Polskie malarstwo współczesne. Źródła i poszukiwania w Paryżu”. Wkrótce też Guggenheim Museum w Nowym Jorku zakupiło do swoich zbiorów jego płótno „Podwójna dziewczyna” (1968), pierwszy czerwono-zielony obraz Dobkowskiego. Cały cykl obrazów w takiej kolorystyce powstał rok później, namalowany

w ujednoliconym formacie 200 × 150 cm. Na zielonych tłach pojawiały się w różnych sytuacjach czerwone sylwety męskich i kobiecych postaci, te ostatnie najczęściej o bujnych kształtach, karykaturalnie rozrośniętych. Kobiety o wielu piersiach, kobiety o formach jabłek czy gruszek miały w sobie potężny ładunek erotyzmu i zmysłowości. Niektóre formy na obrazach Dobkowskiego przemieniały się płynnie w inne, pierś kobieca stawała się dorodnym jabłkiem, serce plemnikiem, a kręgosłup i żebra organiczną, wiotką strukturą. Zieleń sugerowała naturę, żywiołową witalność, życie. Obrazy te stały się punktem wyjścia do wielu działań przestrzennych i następnych serii obrazów.

JERZY DUDA-GRACZ (1941 Częstochowa – 2004 Łagów)

Obraz 1783 „Miasto Barlinek – Oblężenie”, 1995 r.

olej/plyta pilśniowa, 53 × 58 cm

sygnowany, datowany i nr katalogu autorskiego l.d.: 'DUDA GRACZ 1783/95'
na odwrociu naklejka autorska z opisem pracy

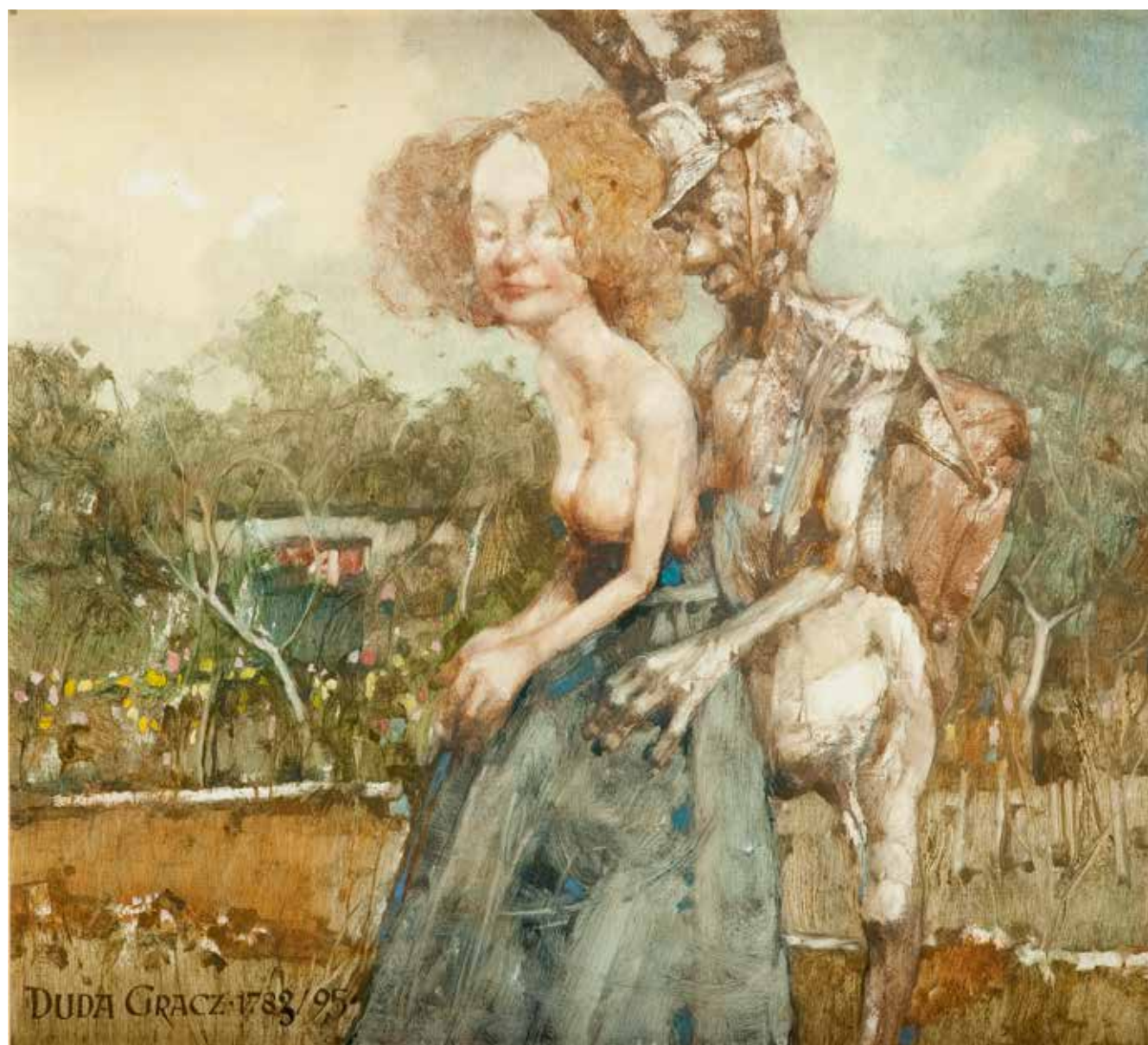
Cena wywoławcza: 22 000 zł

Estymacja: 35 000 – 45 000

„Maluję świat, który odchodzi, umiera, gdzie więcej jest snu, zdarzeń z dzieciństwa, świat w pejzażu przedindustrialnym. Na moich obrazach nie ma drutów telefonicznych, kabli, anten satelitarnych, samochodów, samolotów – tego wszystkiego, co zaprowadzi człowieka z powrotem na drzewo, jeżeli nadal będzie się tak intensywnie rozwijał pod tym względem.” (Jerzy Duda-Gracz)

W 1969 r. otrzymał dyplom na Wydziale Grafiki w Katowicach. W 1984 r. jego prace wystawiane były na weneckim Biennale Sztuki. W swej twórczości często posługiwał się pastiszem, groteską, karykaturą postaci ludzkich. Tworzył sceny

rodzajowe, oparte na tradycji malarskiego surrealizmu i ekspresjonizmu. Jego obrazy znajdują się w kolekcjach czołowych Muzeów Narodowych (Kraków, Warszawa, Gdańsk, Poznań) a także w Muzeum Sztuki w Łodzi.

JERZY DUDA-GRACZ (1941 Częstochowa – 2004 Łagów)

Obraz 1802 „Miasto Barlinek – Spacer”, 1995 r.

olej/plyta pilśniowa, 15,5 × 16,2 cm

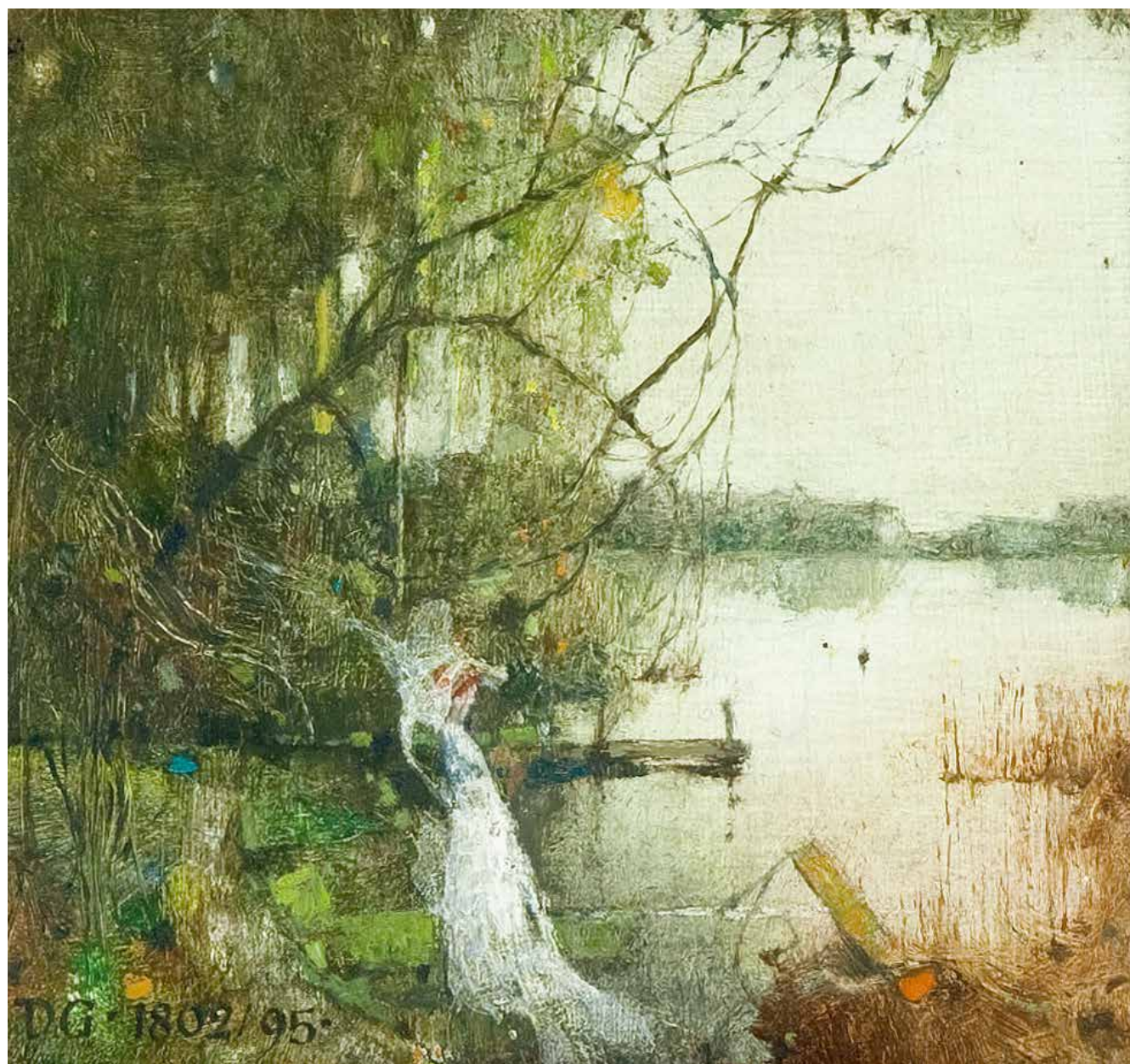
sygnowany, datowany i nr katalogu autorskiego l.d.: 'DG 1802/95'

na odwrociu naklejka autorska z opisem pracy

Cena wywoławcza: 13 000 zł

Estymacja: 17 000 – 22 000

„Maluję to, co mi w duszy gra; im bardziej człowiek pierniczeje, tym lepiej wie, że odchodzi, a z nim cały ten świat. Z upływem czasu rodzi się czułość i tęsknota za tym, co bezpowrotne”.

55

JERZY PANEK (1918 Tarnów – 2001 Kraków)

„Koza z Kutna I”, 1970 r.

olej/ płótno, 73 × 100 cm

opisany na odwrociu: 'Jerzy Panek Kraków | Koza z Kutna I | 1970 | 100 × 73 | 7.000 zł'

na odwrociu nalepka wystawowa z BWA – Pałacu Sztuki w Krakowie (Plac Szczepański 3a) oraz naklejka Zarządu Okręgu Łódzkiego ZPAP

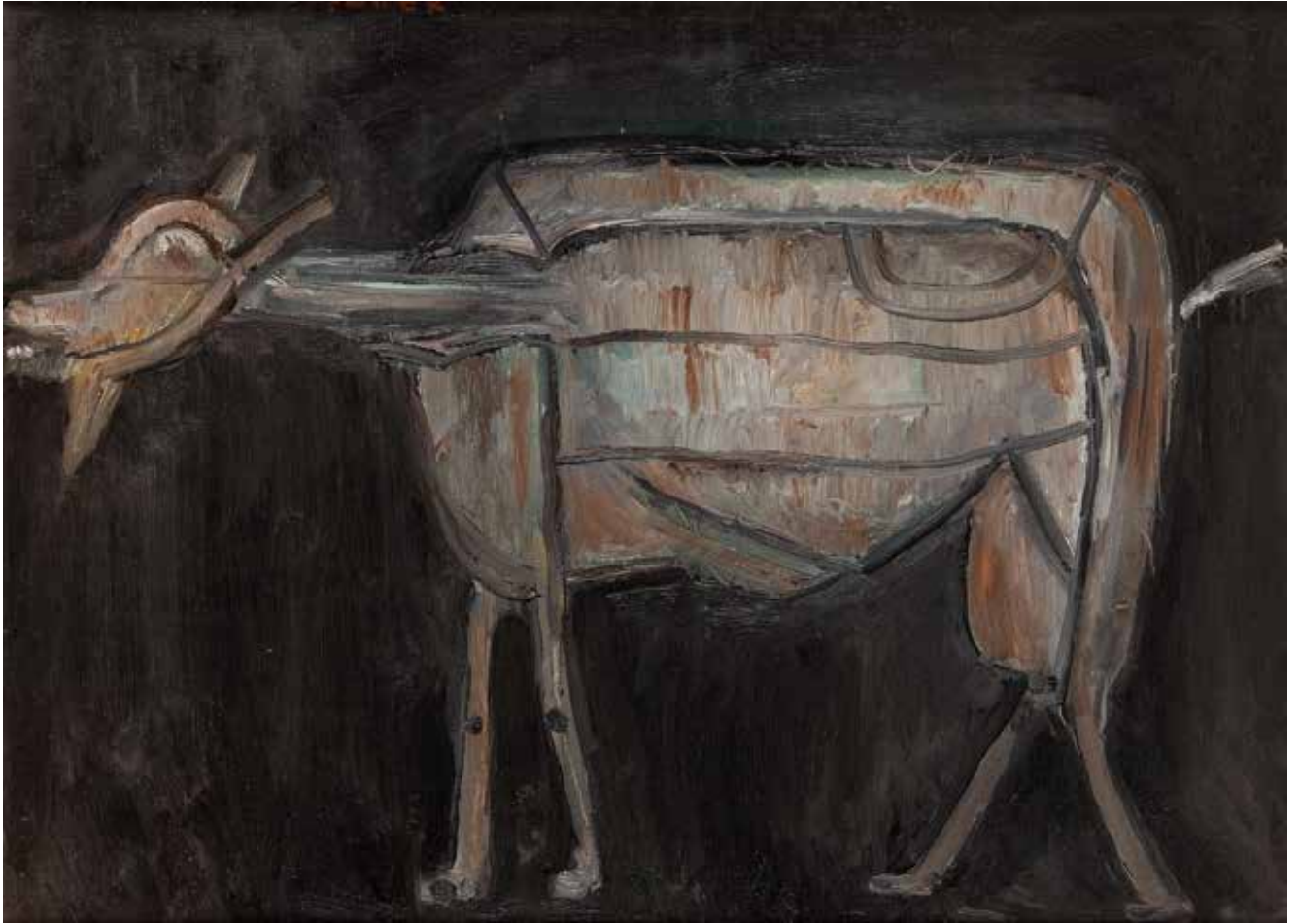
Cena wywoławcza: 35 000 zł

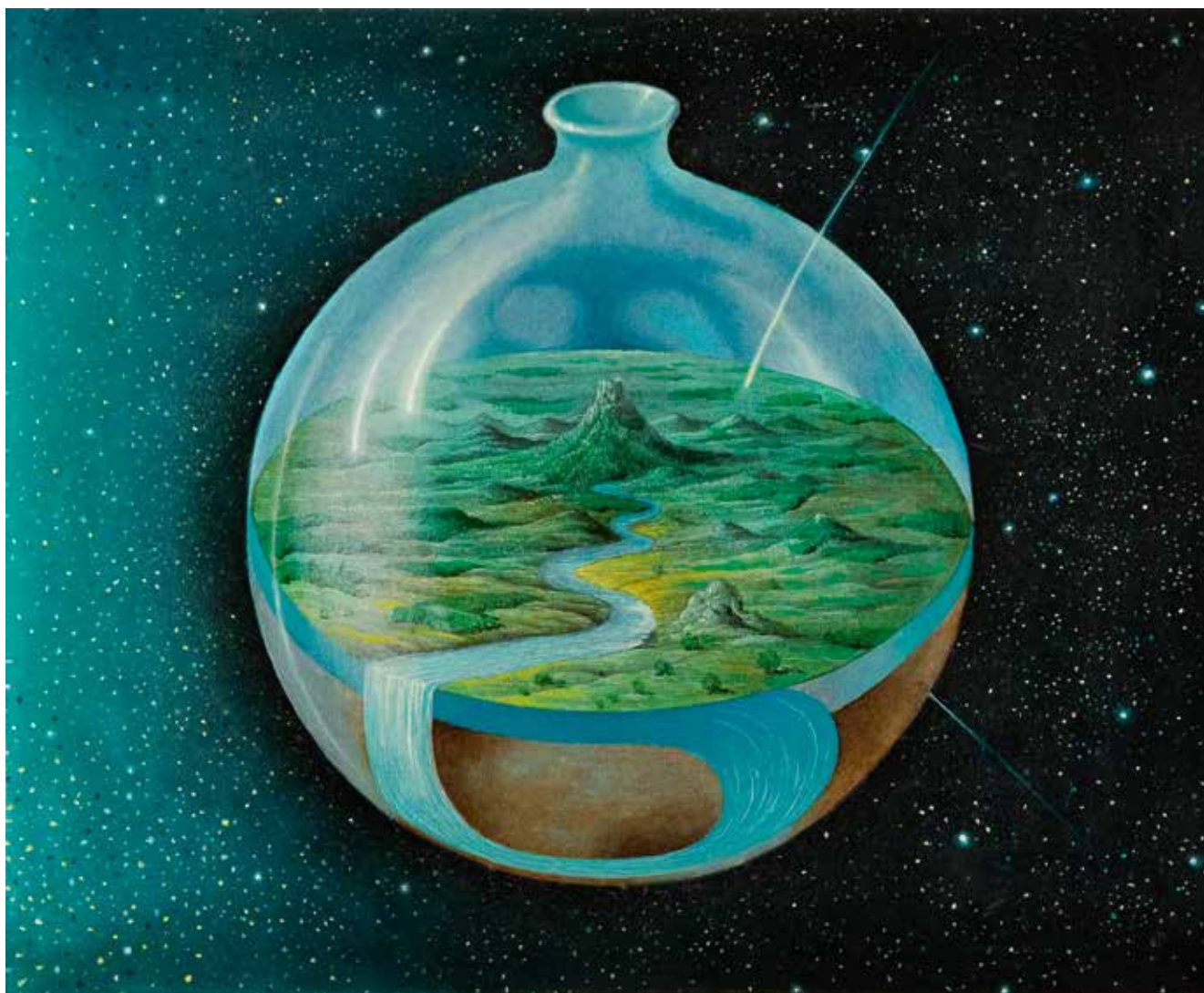
Estymacja: 40 000 – 50 000

W malarstwie Jerzy Panek rezygnował z anegdoty, z gadatliwości motywów i form. Operował zwięzłą, „po chłopsku” topornie obrobioną bryłą, którą deformował i w ten sposób przeistaczał w rodzaj dosadnego znaku, co widać między innymi w „portretach” kóz i koni. Tego rodzaju przedstawienia charakteryzuje rzadka dyscyplina formalna (swoją oszczędnością przypominają stemple) oraz subtelna, wyrafinowana kolorystyka. Kompozycje malarskie Panek traktował jako bardziej prywatną część swojego dorobku i rzadko wystawiał.

Studia odbywał w Krakowie w latach 1937–42 w Państwowym Instytucie Sztuk Pięknych oraz w latach 1945–48 w ASP. Artysta łączył prace w cykle, np. AUTOPORTRETY, PORTRETY JARMARCZNE, PRÓBY PORTRETU JÓZEFA GIELNIAKA. Największy cykl stanowiły drzeworyty inspirowane

BOSKĄ KOMEDIĄ Dantego. Otrzymał m.in. niezależną Nagrodę im. Jana Cybisa (1988), tytuł Honorowego Profesora krakowskiej ASP (1993), Nagrodę Miasta Krakowa (1998). W 2006 roku odbyła się indywidualna wystawa artysty w Muzeum Narodowym w Krakowie.

56

HENRYK WANIEK (ur. 1942 r., Oświęcim)

„Na niebie”, 1989 r.

olej/plótno, 38,5 × 46,5 cm

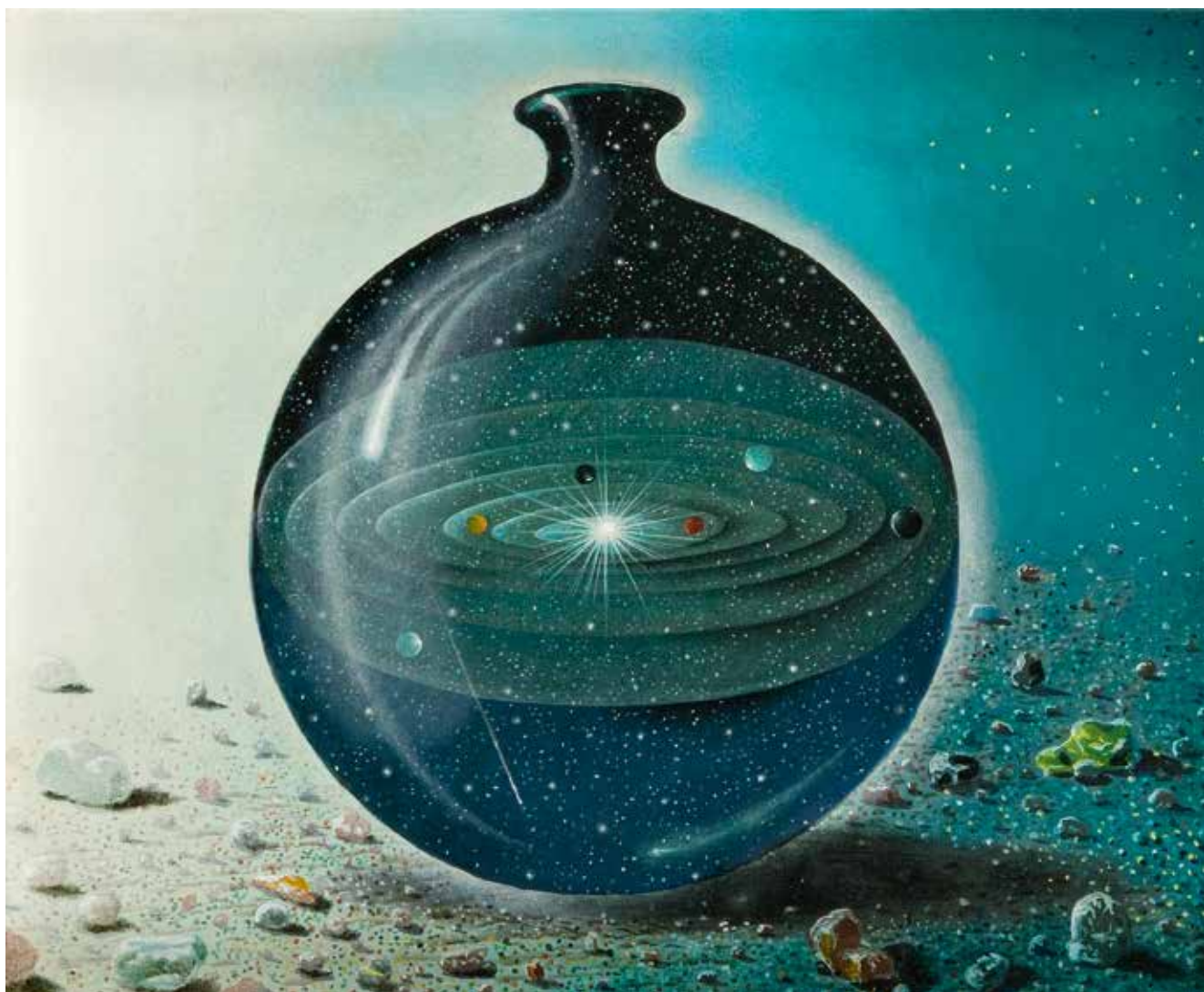
sygnowany i datowany na odwrociu: 'Henryk Waniek | 1989 | Na niebie'

Cena wywoławcza: 4 500 zł

Estymacja: 6 000 – 8 000

Malarz, grafik, plakacista, scenograf. Przebywał na stypendiach m.in. we Włoszech i Stanach Zjednoczonych. Komponuje swoje symetryczne i koncentryczne obrazy z tradycyjnych symboli magii: okien, kielichów, drabin,

diabłów, tęczy, spadających gwiazd. Jego prace zdobyły wiele krajowych i międzynarodowych nagród.

57

HENRYK WANIEK (ur. 1942 r., Oświęcim)

„Na ziemi”, 1989 r.

olej/ płótno, 38,5 × 46,5 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'Henryk Waniek | 1989 | Na ziemi'

Cena wywoławcza: 4 500 zł

Estymacja: 6 000 – 8 000

„Uchodzę za malarza magii, magii opisywania świata. Magia przedstawia świat symbolami.” (Henryk Waniek)

PIOTR POTWOROWSKI (1898 Warszawa – 1962 Warszawa)

Pejzaż z Kornwalii, 1958 r.

olej/ płótno, 40,5 × 50,5 cm

sygnowany na odwrociu: 'P. POTWOROWSKI'

Cena wywoławcza: 45 000 zł

Estymacja: 60 000 – 70 000

Artysta od czasu wojny mieszkał w Wielkiej Brytanii. Dopiero w 1956 zdecydował się na wystawę w Polsce. Przez dwa lata szykował nowe prace. W 1958 obrazy pokazane zostały w Muzeum Narodowym w Poznaniu. Polska wyzwala w nim nowe siły twórcze. Choć planował powrót do Anglii, pozostaje w Polsce.

Studiował w krakowskiej ASP pod kierunkiem J. Pankiewicza. Wraz ze swoim mistrzem i grupą tworzącą Komitet Paryski w 1924 r. wyjechał do Paryża; do kraju wrócił w 1933 r. W czasie wojny przedostał się do Szwecji, a stąd w 1943 r. do Anglii, gdzie miał swoją pierwszą wystawę indywidualną w 1946 r. w londyńskiej Redfern Gallery. W czasie pobytu w Wielkiej Brytanii – do 1958 r. – prowadził działalność dydaktyczną i artystyczną. Po powrocie

do Polski otrzymał profesurę w PWSSP w Gdańsku i Poznaniu. Zajmował się głównie malarstwem, później zwrócił się stopniowo od malarstwa przedstawieniowego do abstrakcji, zachowując istotę polskiego koloryzmu. Twórczość powojenna artysty uznawana jest za jedną z najwybitniejszych w polskim dorobku artystycznym.

59

MARIAN WARZECHA (ur. 1930 r., Kraków)

Bez tytułu, 1958 r.

technika własna, olej, collage/plótno, 39,5 × 27 cm
sygnowany i datowany na odwroci: 'M WARZECHA | 1958'

Cena wywoławcza: 4 000 zł

Estymacja: 10 000 – 14 000

W 1948 rozpoczął studia na ASP w Krakowie, gdzie studiował z przerwami malarstwo i scenografię. Dyplom otrzymał w 1957. Studiował również etnografię i historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim. W 1957 reaktywował „Grupę Krakowską”. Brał udział w II Wystawie Sztuki Nowoczesnej w Warszawie w roku 1957 oraz w Sympozjum Artystów i Naukowców w Puławach w roku 1966. Był również inicjatorem

konwersatorium „Sztuka – Religia – Nauka”, realizowanego przy wsparciu Wydziału Filozoficznego Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie w latach 1983–89. Debiut wystawienniczy artysty miał miejsce w 1956 roku, w krakowskim Domu Plastyków, w antrakcie przedstawienia „Mątwy” Witkacego firmowanego przez Teatr Cricot 2.

60

DANUTA URBANOWICZ (ur. 1932 r., Radom)

Kompozycja, 1963 r.

technika mieszana/płyta, 45 × 26 cm

na odwrociu: 'DANUTA URBANOWICZ | 1963'

Cena wywoławcza: 3 500 zł

Estymacja: 5 000 – 6 000

LITERATURA

– Malarstwo materii, 1958–1963. Grupa nowohucka, [red.] Marta Tarabula, Kraków 2000, s. 90.

Członkini Grupy Krakowskiej, a wcześniej Grupy Nowohuckiej uprawia malarstwo materii. Tworzy obrazy-kolaże używając przedmiotów zgrzebnych, niepotrzebnych, które dawno utraciły swą funkcję użytkową i wartość estetyczną. Artystka tak opisuje swój warsztat: „W moich obrazach, dla wzbogacenia faktury, wprowadziłam jeszcze szycie. (...) Cerowałam poszarpane blachy, aby uzyskać efekt wzmocnienia

i kontrastu. Tam gdzie się dało, podkładałam deseczkę pod spód i przybijałam do obrazu. Albo przykręcałam śrubami. Blachy przybijałam też do krawędzi obrazu”. Sama sporządzała kleje, którymi przytwierdzała do powierzchni płótna wszystko, co miało dla niej wartość estetyczną i kompozycyjną.

WŁODZIMIERZ PAWLAK (ur. 1957 r., Korytów k. Żyrardowa)

„Dziennik nr 100”, 1998 r.

olej/plótno, 150 × 100 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'WŁODZIMIERZ PAWLAK | DZIENNIK
NR 100 | 150 × 100 | 1998 | /6.X – 25.X/'

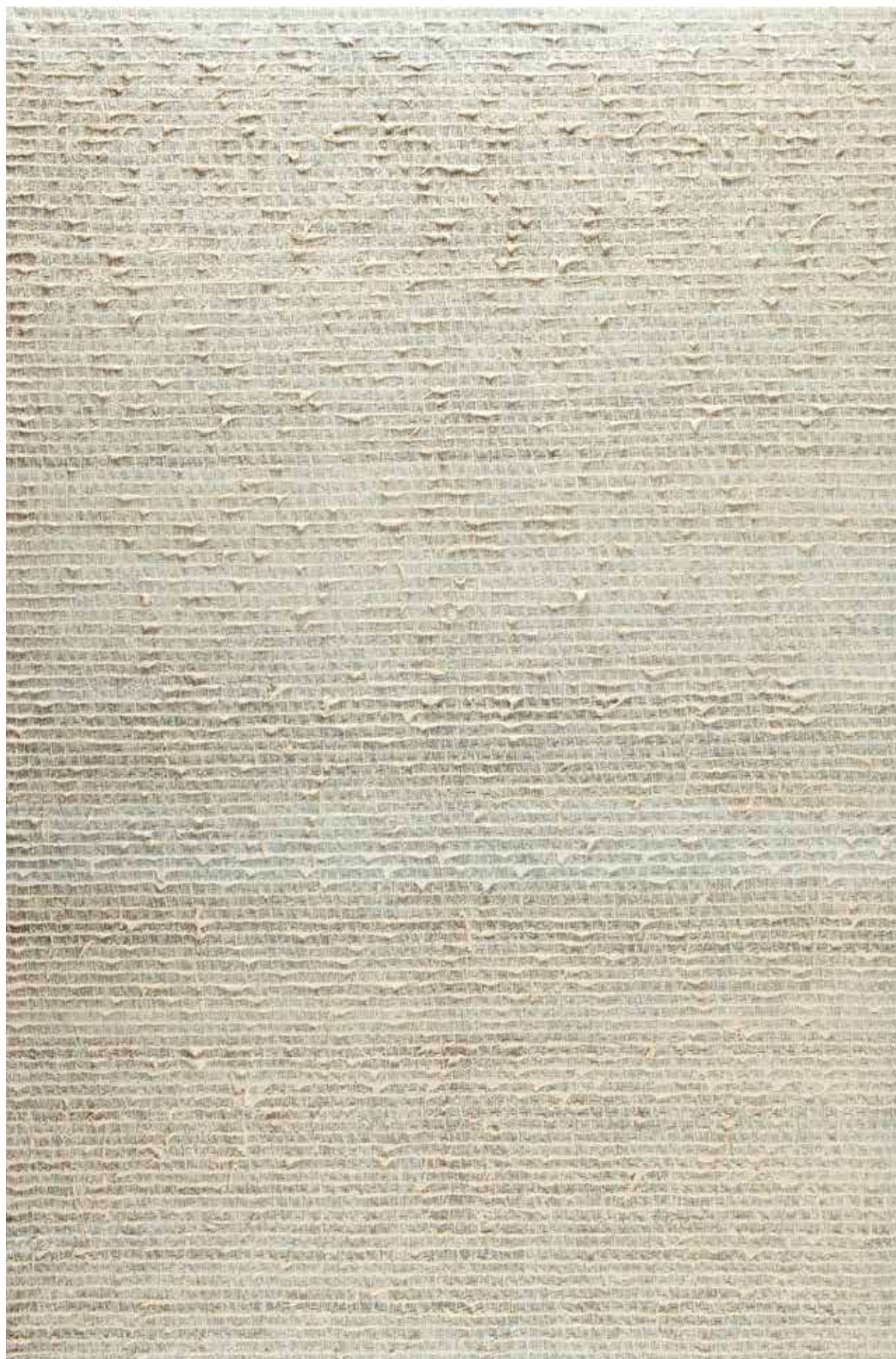
Cena wywoławcza: 24 000 zł

Estymacja: 40 000 – 50 000

Pierwszy obraz z cyklu „Dzienniki” powstał w 1989. Kolejne artysta tworzy zawsze w ten sam sposób: na zagruntowane płótno nanosi grube pasy białej farby, na nich ołówkiem kreśli siedem kresek i przekreśla je ósmą. I tak robi to pas po pasie. Poszczególne paski różnią się odcieniami bieli i grubością ołówkowej kreski. Mimo monotonii zapisu każdy z obrazów jest niepowtarzalny.

Był wolnym słuchaczem, a potem studentem w pracowni Rajmunda Ziemskiego na Warszawskiej ASP. Jeszcze jako student w końcu 1982 r. został członkiem Grupy. Był uczestnikiem niemal wszystkich jej wystaw i akcji, współredaktorem pisma „Oj dobrze już”, w którym zamieszczał wiersze, manifesty, teksty odczytów. Wspólnie z Grupą uczestniczył w niezależnym ruchu artystycznym lat 80. W tym okresie dał się poznać jako artysta wrażliwy na uwikłania społeczne i polityczne czasu stanu wojennego. Komentował

zastaną sytuację sięgając po niewyszukaną, trafiającą wprost metaforykę, jak w cyklu „Świnie” (1983), czy symboliczne przetworzenia pięcioramiennej gwiazdy, jak w obrazach CZERWONY AUTOBUS RUSZA W DROGĘ DOOKOŁA ŚWIATA, DROGA Z PIEKŁA DO PIEKŁA (1984). Cykl obrazów dyplomowych Pawłaka nosi tytuł „Obrazy zamalowane” (1985), artysta miał bowiem zamiar (niezrealizowany) zamalować je w obecności komisji dyplomowej.

62

ANDRZEJ URBANOWICZ (1938 Wilno – 2011 Szklarska Poręba)

„Samotna skała”, 1977 r.

olej/plótno, 70 × 100 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'ANRZEJ URBANOWICZ | „SAMOTNA SKAŁA” | 1977'

Cena wywoławcza: 2 800 zł

Estymacja: 4 000 – 6 000

Studiował w ASP w Krakowie i Katowicach, dyplom otrzymał w 1962 roku. Był w latach 1967–1968 członkiem grupy artystycznej Arkat i w 1967 współzałożycielem grupy artystycznej Onerion. W okresie 1967–1970 prowadził galerie i organizował spotkania teoretyczne. W latach 1978–1991 przebywał w Stanach Zjednoczonych, dokąd wyjechał na stypendium Fundacji Kościuszkowskiej. W 1991 roku artysta brał udział w wystawie „Jesteśmy” w warszawskiej Zachęcie, zaś w 1992 roku odbyła się wystawa retrospektywna jego prac w BWA w Katowicach. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, grafiką, scenografią, instalacją.

63

ANDRZEJ URBANOWICZ (1938 Wilno – 2011 Szklarska Poręba)

Kompozycja, 1961 r.

olej/plótno, 38 × 158 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'A. Urbanowicz | 1961'

Cena wywoławcza: 6 000 zł

Estymacja: 14 000 – 18 000

64

WŁODZIMIERZ ZAKRZEWSKI (1916 Petersburg – 1992 Warszawa)

Widok z Paryża – Pont Des Arts, 1981 r.

olej/plótno, 19,5 × 27 cm

datowany l.d.: '1981' oraz sygnowany p.d.: 'W. Zakrzewski'

opisany na odwrociu: 'W. Zakrzewski | 1981 | 19×27 | PONT DES ARTS | PARIS'

Cena wywoławcza: 2 000 zł

Estymacja: 3 500 – 4 500

Rysunku i malarstwa uczył się już w latach gimnazjalnych. Naukę kontynuował w warszawskiej Szkole Sztuk Zdobniczych i Malarstwa pod kierunkiem E. Butrymowicza. W latach 1941–1942 studiował w Moskwie. Projektował plakaty, malował obrazy o tematyce wojennej. Po powrocie do kraju w latach

1950–1952 był profesorem warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. W latach następnych całkowicie poświęcił się malarstwu. Wiele podróżował m.in. do Włoch, Francji, Stanów Zjednoczonych – powstały wtedy pejzaże i wedyuty z wielu odwiedzanych miast.

65

WŁODZIMIERZ ZAKRZEWSKI (1916 Petersburg – 1992 Warszawa)

Widok z Paryża – Bulwar Raspail, 1981 r.

olej/ płótno, 20,5 × 27 cm

sygnowany i datowany u dołu: 'W Zakrzewski 1981'

opisany na odwrociu: 'W. Zakrzewski 1981 | Paris | BD Raspail'

PORÓWNAJ:

Zakrzewski, Raffaele de Grada, *Grafica e arte Bergamo*, Bergamo 1987, s. 91.

Cena wywoławcza: 2 000 zł

Estymacja: 3 500 – 4 500

Regulamin aukcji

1. Oferta aukcyjna

Przedmiotem aukcji są dzieła sztuki lub inne obiekty kolekcjonerskie oddane do sprzedaży komisowej przez komitentów lub stanowiące własność Domu Aukcyjnego. Zgodnie z oświadczeniami komitentów powierzone obiekty stanowią ich własność bądź też komitenci mają prawa do rozporządzania nimi, a ponadto nie są one objęte jakimkolwiek postępowaniem w tym administracyjnym, skarbowym, sądowym i egzekucyjnym, są wolne od wad prawnych, zajęcia i zastawu oraz innych ograniczonych praw rzeczowych, a także jakichkolwiek roszczeń osób trzecich, ograniczeń w rozporządzaniu, a także nie stanowią one jakiegokolwiek przedmiotu zabezpieczenia. Aukcja jest prowadzona zgodnie z polskimi przepisami prawnymi przez osobę upoważnioną po stronie Domu Aukcyjnego zwaną dalej Aukcjonerem. Dom Aukcyjny ma prawo odwołać lub zmienić termin aukcji, jak również do dowolnego rozdzielenia lub łączenia obiektów oraz do ich wycofania z licytacji bez podania przyczyn. Dom Aukcyjny zapewnia, że opis katalogowy obiektów wystawionych na aukcji wykonane zostały w najlepszej wierze z wykorzystaniem doświadczenia i wiedzy fachowej pracowników Domu Aukcyjnego oraz współpracujących z Domem Aukcyjnym ekspertów, w szczególności zwraca uwagę na stosowaną w opisach terminologię fachową, która jest używana zgodnie ze standardami międzynarodowymi. Opisy zawarte w katalogu aukcji mogą być uzupełnione lub zmienione przez Aukcjonera lub osobę przez niego wskazaną przed rozpoczęciem licytacji, niezgodność opisu katalogowego ze stanem rzeczywistym, która została sprowstowana przez Aukcjonera nie może być podstawą do reklamacji.

2. Dane osobowe

Dane osobowe klientów są informacjami poufnymi i pozostają do wyłącznej wiadomości Domu Aukcyjnego. O ile klient nie zażyczy sobie inaczej, rachunek za zawartą transakcję zostanie przesłany na adres podany przez klienta na formularzu zgłoszenia udziału w aukcji. W przypadku zgłoszeń korespondencyjnych wraz z formularzem klient powinien przesłać fotokopię dokumentu tożsamości w celach identyfikacji koniecznych do realizacji zlecenia licytacji. Dom Aukcyjny ma prawo przetwarzać dane osobowe uczestników aukcji w zakresie niezbędnym do realizacji zleceń.

3. Osobisty udział w aukcji

Do uczestnictwa w licytacji upoważniają tabliczki z numerami aukcyjnymi, które można otrzymać przy stanowisku rejestracyjnym po wypełnieniu formularza udziału w aukcji. Pracownik Domu Aukcyjnego dokonujący rejestracji ma prawo poprosić o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy). Bepośrednio po zakończeniu aukcji należy zwrócić tabliczkę z numerem aukcyjnym, a w przypadku zakupu odebrać potwierdzenie zawartych transakcji. Złożenie zlecenia licytacji lub wypełnienie formularza udziału w aukcji oznacza akceptację niniejszego regulaminu.

4. Licytacje w imieniu klienta

Dom Aukcyjny może reprezentować klienta na podstawie „zlecenia licytacji”. Formularz zlecenia dostępny jest w katalogu (na ostatniej stronie), w siedzibie Domu Aukcyjnego oraz na stronie internetowej http://www.desa.pl/assets/files/formularze/zlecenie_licytacji.pdf. W przypadku otrzymania zlecenia licytacji z limitem Dom Aukcyjny dokłada wszelkich starań, by klient zakupił obiekt w możliwie najniższej cenie, nie niższej jednak niż cena gwarancyjna. Jeśli limit jest niższy niż cena gwarancyjna zostaje zawarta transakcja warunkowa. Kwota limitu powinna być zgodna z tabelą postąpień, w przypadku niezgodności Dom Aukcyjny przyjmuje jako limit najbliższą kwotę z tabeli. W przypadku otrzymania większej ilości zleceń licytacji obiektu z tym samym limitem Dom Aukcyjny będzie reprezentował klienta, który jako pierwszy przysłał zlecenie. W przypadku zakończenia się licytacji w kwocie równej limitowi ale zaofiarowanej przez innego licytującego pierwszeństwo w zakupie przysługuje temu, kto pierwszy zaofiarował daną kwotę i został wskazany przez Aukcjonera. Formularz zlecenia należy przesyłać faksem, pocztą, e-mailem lub zostawić osobiście w siedzibie Domu Aukcyjnego najpóźniej na trzy godziny przed rozpoczęciem licytacji.

5. Licytacje telefoniczne

Klienci, którzy chcą licytować przez telefon, powinni przesyłać zlecenia najpóźniej na jeden dzień przed rozpoczęciem aukcji. W przypadku późniejszego przesłania zlecenia Dom Aukcyjny ma prawo odmówić realizacji zlecenia telefonicznego. Pracownicy Domu Aukcyjnego łączą się z klientem przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia

udziału w licytacji telefonicznej w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym przez klienta numerem telefonu. Dom Aukcyjny nie pobiera dodatkowych opłat z tytułu licytacji telefonicznych. Dom Aukcyjny zastrzega, że może rejestrować i archiwizować rozmowy telefoniczne z klientem, o których mowa powyżej.

6. Przebieg aukcji

O wysokości postąpienia decyduje Aukcjoner podając postąpienia wedle tabeli postąpień dla poszczególnych przedziałów cenowych, którą umieszczono na końcu regulaminu. W zależności od przebiegu aukcji, Aukcjoner może, wedle własnego uznania zdecydować o innej wysokości postąpienia. Zakończenie licytacji obiektu następuje w momencie uderzenia młotkiem przez Aukcjonera i jest równoznaczne z zawarciem umowy sprzedaży między Domem Aukcyjnym a licytantom, który zaofiarował najwyższą kwotę z zastrzeżeniem dla transakcji warunkowych (patrz pkt 9). W razie zaistnienia sporu w trakcie licytacji, Aukcjoner rozstrzyga spór lub ponownie przeprowadza licytację obiektu. Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do licytowania jedynie obiektów wcześniej zgłoszonych przez uczestników aukcji. W takiej sytuacji przed aukcją numery obiektów są anonimowo zgłaszane do Aukcjonera. Aukcja jest prowadzona w języku polskim, jednak na życzenie uczestnika aukcji niektóre spośród licytacji mogą być równolegle prowadzone w języku angielskim i niemieckim. Prośby takie powinny być składane najpóźniej na godzinę przed aukcją wraz z informacją, których obiektów dotyczą. Licytacja odbywa się w tempie 60–100 obiektów na godzinę.

7. Cena wywoławcza

Cena wywoławcza zamieszczona w katalogu pod opisem obiektu jest kwotą od której rozpoczyna się licytacja. Obiekt licytowany są tylko w górę, tzn. licytacja może zakończyć się na kwocie równej lub wyższej niż cena wywoławcza.

8. Estymacja

Podana w katalogu estymacja jest szacunkową wartością obiektu określoną przez Dom Aukcyjny. Zakończenie licytacji w przedziale estymacji lub powyżej górnej granicy estymacji jest transakcją ostateczną. Zakończenie licytacji poniżej dolnej granicy estymacji może być transakcją warunkową (patrz punkt 9).

9. Cena gwarancyjna/transakcje warunkowe

Dla każdego obiektu Dom Aukcyjny ustala cenę gwarancyjną. Jej wysokość jest informacją poufną. Kwota ta mieści się pomiędzy ceną wywoławczą a dolną granicą estymacji. Jeżeli w drodze licytacji cena gwarancyjna nie zostanie osiągnięta, zakończenie licytacji skutkuje zawarciem transakcji warunkowej. Transakcja warunkowa jest traktowana jako prawne wiążąca oferta nabycia obiektu po cenie wycycytowanej. Dom Aukcyjny zobowiązuje się negocjować z komitentem możliwość obniżenia ceny do kwoty wycycytowanej. Jeżeli w toku negocjacji klient, który wycycytował obiekt warunkowo, zaofiaruje kwotę równą cenie gwarancyjnej lub Dom Aukcyjny zaakceptuje wycycytowaną kwotę, umowa sprzedaży dochodzi do skutku. Jeśli negocjacje nie przyniosą pozytywnego skutku w okresie pięciu dni roboczych od dnia aukcji, obiekt uznaje się za niesprzedany. W powyższym okresie Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do przyjmowania po aukcji ofert równych cenie gwarancyjnej na obiekty wycycytowane warunkowo. W przypadku otrzymania takiej oferty od innego oferenta Dom Aukcyjny informuje o tym fakcie klienta, który wycycytował obiekt warunkowo. W takim przypadku klient ma prawo do podniesienia swojej oferty do ceny gwarancyjnej i wówczas przysługuje mu pierwszeństwo w zakupie obiektu. W przeciwnym wypadku transakcja warunkowa nie dochodzi do skutku, a obiekt może zostać sprzedany innemu oferentowi po cenie gwarancyjnej.

10. Opłata aukcyjna, podatek VAT, inne opłaty

Do kwoty wycycytowanej Dom Aukcyjny dolicza opłatę aukcyjną w wysokości 15%. Kwota wycycytowana wraz z opłatą aukcyjną zawiera podatek od towarów i usług VAT. Opłata obowiązuje również w sprzedaży poaukcyjnej. Dom Aukcyjny wystawia faktury VAT marża. W przypadku obiektów, których sprzedaż skutkuje obowiązkiem zapłaty opłaty z tytułu praw autorskich, Dom Aukcyjny ma prawo doliczyć tę opłatę jako składnik należności za wycycytowany obiekt.

II. Płatności

Wszystkie transakcje zawierane są w polskich złotych. Kupujący jest zobowiązany do zapłaty pełnej należności za wszystkie wycycytowane na aukcji obiekty w terminie 10 dni od dnia aukcji. Dom Aukcyjny będzie uprawniony do naliczenia odsetek ustawowych za okres opóźnienia w zapłacie. Dom Aukcyjny

przyjmuje płatności w gotówce, w polskich złotych lub innych walutach: euro, dolarach albo funtach brytyjskich. Wartość transakcji opłacanej w walucie będzie powiększona o opłatę manipulacyjną w wysokości 1%. Przeliczenie będzie następować po dziennym kursie kupna waluty w Banku PKO BP.

Dom Aukcyjny akceptuje następujące karty kredytowe: MasterCard, VISA, Maestro, VISA electron

Należność może być opłacona przelewem bankowym na rachunek:
DESA UNICUM SP. Z O. O.
ul. Marszałkowska 34–50, 00–554 Warszawa
Bank PKO BP S.A. Swift: BPKOPLPW
88 1020 1042 0000 8102 0271 6405

12. Odstąpienie od umowy

W razie opóźnienia nabywcy w zapłacie, Dom Aukcyjny po bezskutecznym upływie dodatkowo wyznaczonego terminu na zapłatę, może odstąpić od umowy z nabywcą.

13. Przejście własności obiektu

Własność wycycytowanego obiektu przechodzi na nabywcę z chwilą zapłaty pełnej ceny powiększonej o opłatę aukcyjną i pozostałe opłaty.

14. Odbiór obiektów

Odbiór wycycytowanych obiektów jest możliwy po dokonaniu zapłaty pełnej należności za wszystkie wycycytowane obiekty i powinien nastąpić w terminie 30 dni od daty aukcji. Dom Aukcyjny zapewnia podstawowe opakowanie umożliwiające osobisty odbiór obiektów, nie zapewnia jednak wysyłki ani transportu. Możliwa jest pomoc w kontakcie z wyspecjalizowanymi firmami zajmującymi się pakowaniem i transportem dzieł sztuki. Po upływie 30 dni od aukcji Dom Aukcyjny poinformuje Klienta o przekazaniu nieodebranych obiektów do magazynu zewnętrznego. Wysokość opłat magazynowych będzie zgodna z taryfą operatora magazynu, zależy od rodzaju i wielkości obiektów. Przechowywanie i dostarczanie obiektów do magazynu odbywa się na koszt Klienta. Odbiór obiektów z magazynu będzie możliwy po zapłaceniu wszystkich kosztów przez Klienta.

15. Reklamacje

Wszelkie reklamacje będą rozpatrywane zgodnie z przepisami prawa polskiego. Reklamacja z tytułu niezgodności towaru z umową można zgłosić w ciągu jednego roku od wydania obiektu. Wobec osób nie będących konsumentami Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych obiektów.

16. Obowiązujące przepisy prawa

Dom Aukcyjny przypomina, że zgodnie z przepisami:

- ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568) – wywóz określonych obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz, w szczególności dotyczy to obrazów starszych niż 50 lat o wartości powyżej 10 tys euro
- ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.) – muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu zabytków bezpośrednio na aukcji za kwotę wycycytowaną powiększoną o opłatę aukcyjną,
- ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2000r. Nr 116, poz. 1216 z późn. zm.) – Dom Aukcyjny jest zobowiązany do zbierania danych osobowych nabywców dokonujących transakcji w kwocie powyżej 15 tysięcy euro.

Tabela postąpień

cena	postąpienie
0 – 2 000	100
2 000 – 5 000	200/300
5 000 – 10 000	500
10 000 – 20 000	1 000
20 000 – 50 000	2 000/3 000
50 000 – 100 000	5 000
ponad 100 000	10 000

Oferujemy:

- *ekskluzywne krawiectwo miarowe damskie i męskie,
w tym stroje ceremonialne, biznesowe,
a także casualowe*
- *szycie na miarę pasków i butów*
- *najszlachetniejsze tkaniny i dodatki*
- *profesjonalne doradztwo*
- *projekt ubioru*
- *usługi stylizacyjne*
- *możliwość dopasowanie ubrania
po zmianie wagi*

Buczynski
INDIVIDUAL TAILORING

ul. Narbutta 83, lok. U6, 02-524 Warszawa (wejście od ul. Łowickiej)
tel. i fax: (22) 40 33 000, mob: +48 795 120 553
info@buczynski-tailoring.pl, www.buczynski-tailoring.pl
Poniedziałek - Piątek: 11.00 - 19.00, Sobota: 11.00 - 15.00
W razie potrzeby oferujemy możliwość miary w innych godzinach.

Aukcja Sztuki Współczesnej

JERZY NOWOSIELSKI
PLAŻA, 1976 r.
 olej/plótno, 80 x 120 cm
 cena wywoławcza: 130 000 zł

**12
XII**

Aukcja Sztuki Dawnej

BOLESŁAW CYBIS
CHINKA, ok. 1928 r.
 olej, technika własna/deska,
 77 cm x 56,5 cm
 cena wywoławcza: 160 000 zł

**05
XII**

Aukcja Sztuki Japońskiej

WAZA – KIELICH TYPU IMARI
 XVIII/XIX w., Japonia
 cena wywoławcza: 3 000 zł

Aukcja Młodej Sztuki

MATEUSZ RYBKA
XXX LOCO, 2013 r.
 technika mieszana/plótno,
 80 x 60 cm
 cena wywoławcza: 500 zł

**17
XII**

Aukcja Biżuterii

KOLCZYKI W FORMIE KWIATÓW, XX wiek
 platyna pr. ~ 0,950, zapięcie złoto,
 22 szt. diamentów ł. ~ 8,50 H-I/VS2-P1,
 masa: 9,10 g
 Cena wywoławcza: 85 000 zł

**19
XII**

Świąteczny sezon aukcyjny

Katalogi dostępne na: www.desa.pl

MECENAS KULTURY

Dom Aukcyjny DESA Unicum
 Marszałkowska 34-50, Warszawa
 tel.: 022 584 95 32, 698 666 192

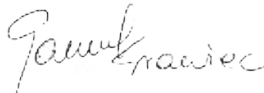

**KOMPLEKSOWA POMOC
W ZARZĄDZANIU FINANSAMI**

- fundusze inwestycyjne
- rozwiązania emerytalne
- rachunki maklerskie

Przekonaj się ile można zyskać
i umów się z jednym z nas

Gawel Krawiec

Doradca Finansowy Xelion

Aukcja Młodej Sztuki

17 grudnia (wtorek) 2013 r., godz. 19

Wystawa obiektów 12–17 grudnia

Dom Aukcyjny Desa Unicum
ul. Marszałkowska 34-50, Warszawa
tel. 22 584 95 34, www.desa.pl

MECENAS KULTURY

Aukcja Bizuterii

19 grudnia (czwartek) 2013 r., godz. 19

Wystawa obiektów 5–19 grudnia

Dom Aukcyjny Desa Unicum
ul. Marszałkowska 34-50, Warszawa
tel. 22 584 95 34, www.desa.pl

MECENAS KULTURY

Zlecenie licytacji

29 Aukcja sztuki współczesnej, 12 grudnia 2013 r.

Zlecenie licytacji lub licytacja telefoniczna to proste sposoby wzięcia udziału w aukcji, które nie skutkuje żadnymi dodatkowymi kosztami dla Nabywcy.

Zlecenie musi być dostarczone (osobiście, pocztą, faksem lub e-mailem) do siedziby Domu Aukcyjnego nie później niż 24 godziny przed rozpoczęciem licytacji.

Prosimy czytelnie wypełnić formularz, by uniknąć ewentualnych pomyłek

Imię Nazwisko		
Dowód osobisty seria i numer		NIP (dla firm)
Adres: Ulica		
Nr domu	Nr mieszkania	Kod pocztowy
Miasto		
Adres e-mail		
Telefon / FAX		

Przed przyjęciem zlecenia licytacji, pracownik Domu Aukcyjnego ma prawo prosić o podanie pełnych danych osobowych oraz o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy; w przypadku zleceń przesyłanych emailem, pocztą lub faksem: w formie kserokopii lub skanu tego dokumentu).

Nr kat.	Autor, tytuł	Maksymalna oferowana kwota (bez opłaty aukcyjnej) lub licytacja telefoniczna

Zlecenie licytacji z limitem

Podanie przez Klienta limitu licytacji jest informacją ściśle poufną. Dom Aukcyjny będzie reprezentował w licytacji Nabywcę do podanej kwoty, gwarantując jednocześnie nabycie obiektu za najniższą możliwą kwotę. Dom Aukcyjny nie przyjmuje zleceń bez górnego limitu. W przypadku zaistnienia kilku zleceń w tej samej wysokości, Dom Aukcyjny będzie reprezentował Klienta, którego zlecenie zostało złożone najwcześniej. Zgadzam się na jedno postąpienie w górę w przypadku wystąpienia innego zlecenia o tej samej wysokości: **TAK** ☐ **NIE** ☐

Zlecenie telefoniczne.

W przypadku zlecenia licytacji telefonicznej prosimy o podanie numeru telefonu aktualnego w czasie aukcji. Pracownicy Domu Aukcyjnego połączą się z Państwem chwilę przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za niemożliwość wzięcia udziału w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym numerem.

Numer telefonu do licytacji

Należność za zakupiony obiekt

- ☐ Wpłacę na konto bankowe Bank PKO BP SA 88 1020 1042 0000 8102 0271 6405
☐ Wpłacę w kasie firmy (poniedziałek-piątek w godz. 11-19)

Faktura. Proszę o przekazanie informacji zawartych w transakcjach:

☐ Telefonicznie ☐ faksem ☐ listownie ☐ e-mailem

Ja niżej podpisany/-a oświadczam, że:

- 1) zapoznałem/-am się i akceptuję warunki Regulaminu Aukcji organizowanej przez Dom Aukcyjny Desa Unicum opublikowanego w katalogu aukcyjnym,
- 2) zobowiązuje się do zrealizowania zawartych transakcji zgodnie z Regulaminem Aukcji, w szczególności do zapłacenia wylicytowanej kwoty powiększonej o opłatę aukcyjną w terminie 10 dni od daty aukcji
- 3) wszelkie dane zawarte w niniejszym formularzu są prawdziwe i zgodne z moją najlepszą wiedzą. W przypadku zatajenia lub podania nieprawdziwych danych Desa Unicum nie ponosi odpowiedzialności
- 4) ☐ **Wyrażam zgodę** ☐ **Nie wyrażam zgody** na przetwarzanie moich danych osobowych w celach koniecznych do realizacji niniejszego zlecenia oraz w celach marketingowych zgodnie z ustawą z 29.08.1997 r. o ochronie danych osobowych, przez Desa Unicum oraz podmioty powiązane z Desa Unicum w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych,
- 5) ☐ **Wyrażam zgodę** ☐ **Nie wyrażam zgody** na przysyłanie katalogów wydawanych przez Desa Unicum a także przysyłanie drogą elektroniczną informacji handlowych, przez Desa Unicum oraz podmioty powiązane z Desa Unicum w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych,
- 6) zostałem poinformowany, że administratorem moich danych osobowych jest Desa Unicum sp. z o.o. oraz że przysługuje mi prawo wglądu do treści swoich danych oraz prawo do ich poprawienia,
- 7) dane osobowe podane w niniejszym formularzu nie będą nikomu udostępniane, z wyjątkiem wypadków obowiązkowego udzielania informacji określonych w przepisach ustaw.

☐ Proszę o wystawienie faktury VAT bez podpisu odbiorcy

data i podpis klienta składającego zlecenie

data i podpis przyjmującego pracownika Desa Unicum

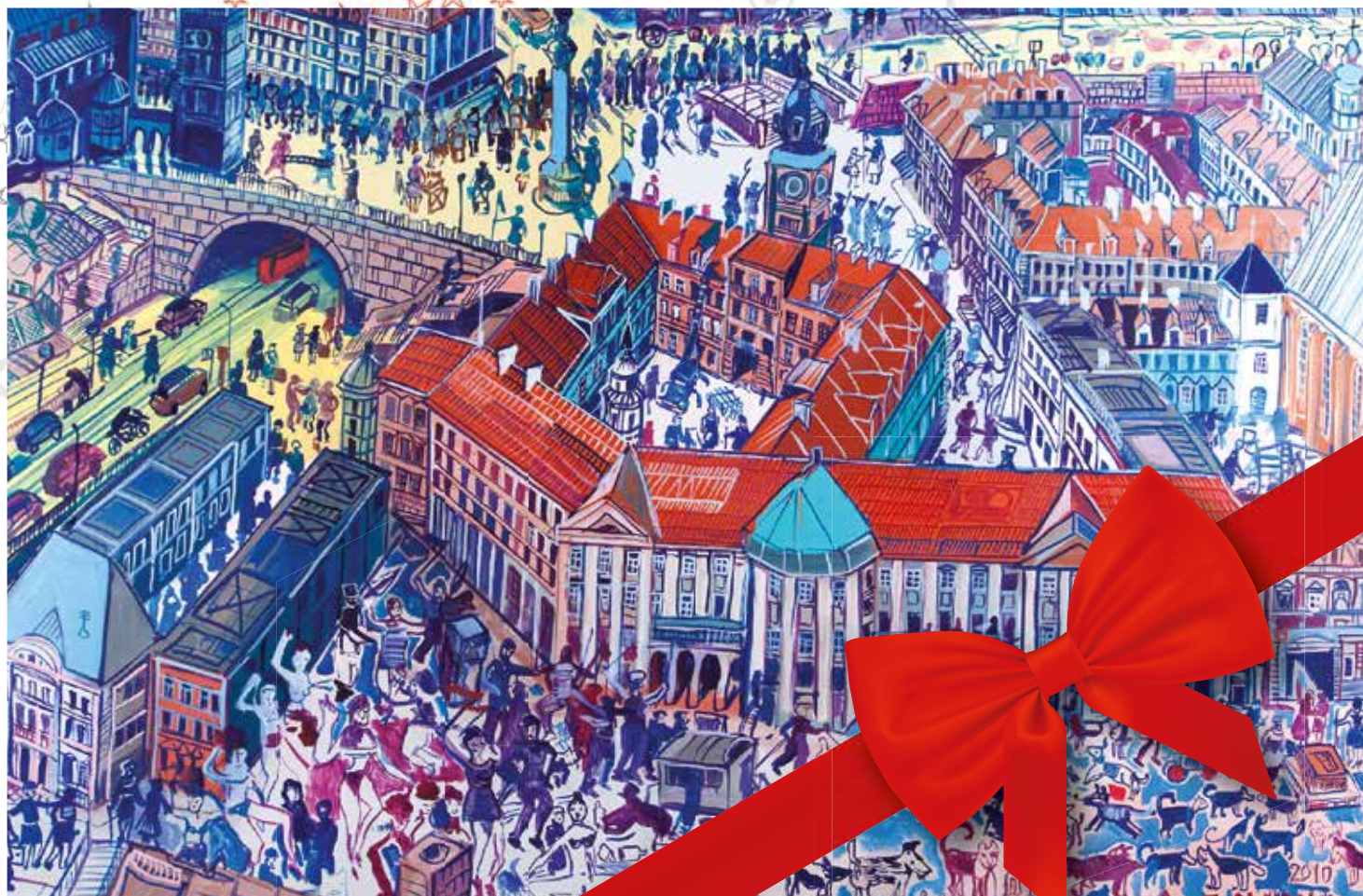
desamodern.pl

INKOGRAFIE KOLEKCJONERSKIE EDYCJE OBRAZÓW

ponad 300 wzorów najbardziej
znanych polskich artystów

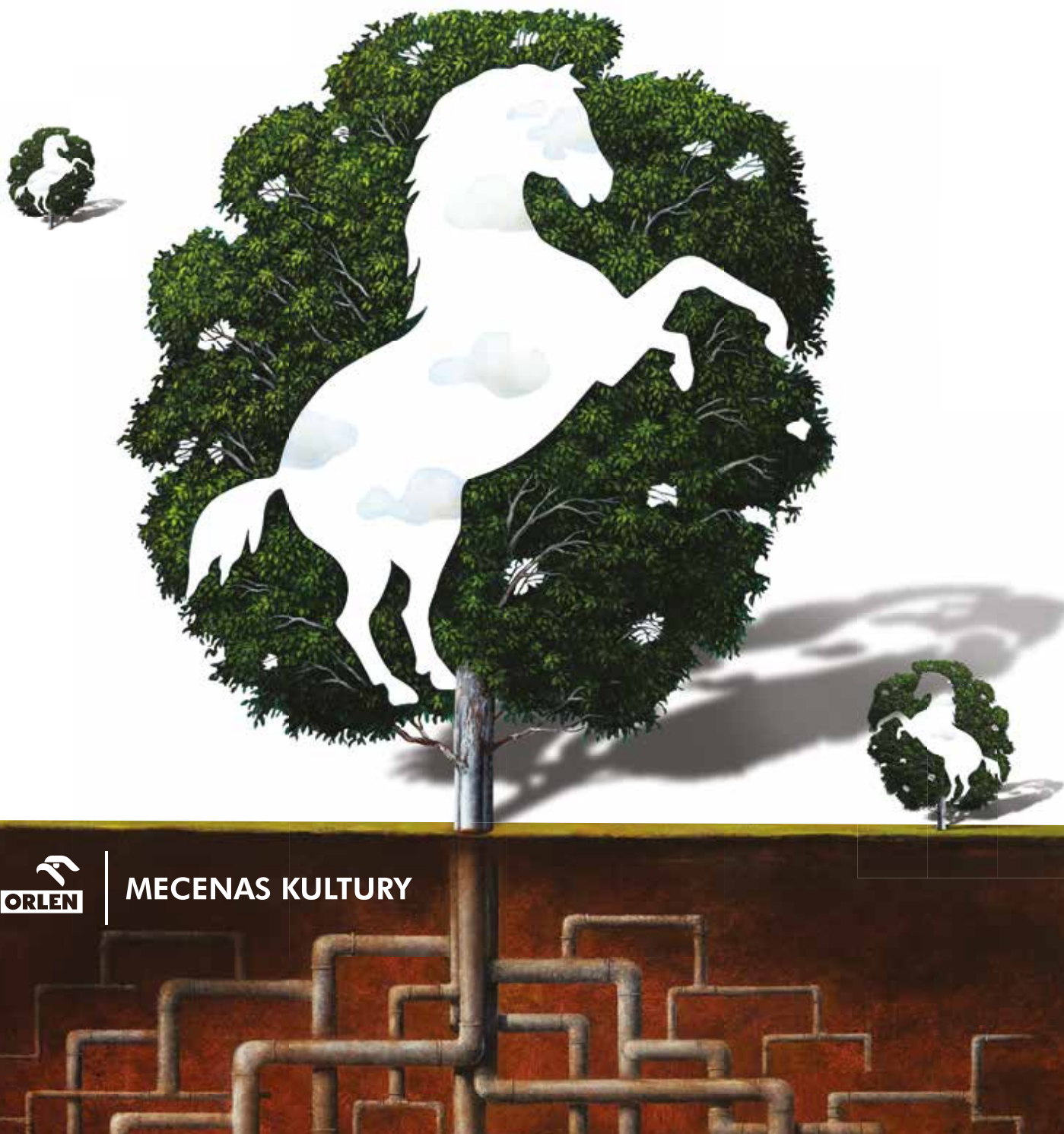
Edward Dwurnik, Zamek Królewski

Rafał Olbiński **Krajobrazy energii** 2014

Bez energii nie ma życia, a wszystko co żyje - jak słusznie zauważył Arthur Schopenhauer - walczy z grawitacją. W cyklu obrazów „Krajobrazy energii”, poprzez poetyckie metafory starałem się pokazać magię i piękno naszego zmagania z materią i prawami fizyki.

Olbiński

MECENAS KULTURY